Serfojee Rajah 1829

பரமார்த்தகுருவின

கதை.

927

THE ADVENTURES OF THE

GOOROO PARAMARTAN:

TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED BY A TRANSLATION AND VOCABULARY, TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,

OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON:

ICHARDSON, 23, CORNHILL.

MDCCCXXII.

2

TO THE

HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR

MANAGING THE AFFAIRS

OF THE

UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

[library stamp]

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

---

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi ;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

---

* The few following particulars, of one whose fame is so well estabished in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Viramāmooni or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Avoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tānbhāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Viramāmooni also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

---

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarojookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkum, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Gramm[illegible] the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translatio[illegible]14; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as [illegible]uch for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurd[illegible]heir religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displa[illegible], in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for [illegible]mbarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means de[illegible] humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamu[illegible] and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where [illegible]e sole aim is to convey the force and style of an Author, this [illegible] far fr[illegible] bein[illegible] [illegible]complished by a servile adherence to his diction, yet wher[illegible] [illegible]ction is the object, and the interpretation

---

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conv[illegible]sion in a better cause. Vīramāmooni continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740: when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then bel[illegible] to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offere[illegible] up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are [illegible], [illegible] well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

---

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with [illegible] view to familiarize the student's eye to these, inserted a[illegible]er e[illegible]rb the terminations, in the first person singular, of the past and [illegible]ture tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgari character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with Engli[illegible] very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected [illegible] al[illegible] the explanations offered will prove quite satis[illegible]tory and free

---

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloova[illegible]ral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this [illegible]anslation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this [illegible]ious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Orienta[illegible] Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a n[illegible] were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

---

* Thus, the letters க, [illegible] த, ப, occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, becaus[illegible] may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that i[illegible]hout any following vowel.

The N[illegible] themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

---

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second S[illegible] "ஏதோவந்தபொல்லாப்பென்ன:"[b] where we observe that the initial ப, of the word பொல்லாப்பு, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle வந்த, from the verb வருகிறது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun உந்த, and that the letter வ was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதோ, and the initial vowel of the word உந்த, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter *(na)* ந, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was [illegible] then, for the sake of consistency, it appeared [illegible] to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ந is quiescent, only when in company with another ந (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinum (ta)* த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels உ and ஊ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typothetarum errore peccatum est, ignoscet æquus

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur."

In conlusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	*for*	meadows	*read* belly
——	59	——	15	—	conjurer	—— divine conjurer
——	80	——	7	—	repast	—— supper
——	135	——	14	—	ஜயஞர்	—— ஜபஞர்
——	138	——	20	—	கடுவெசக்கிறது	—— கட்டுவெசக்கிறது
——	139	——	7, 8	—	உருபொள்	—— உரிபொள்
——	150	——	3	—	சம்பீரம்	—— சம்பிரம்
——	151	——	22	—	சாதிஉண	—— சாதுஉண
——	153	——	8	—	சீஸது	—— சீஸ்து
——	156	——	19	—	ஞாறகம்	—— ஞாபகம்
——	185	——	9	—	றேண்குசீ	—— றேண்பசீ
——	118	——	18	*insert*	உராபாரம், *sub.* a tumult, a quarrel	
——	143	——	23	*insert*	கிளை, *sub.* a bough	

In Page 103, the sentence commencing "*This is a kind*," is not correctly rendered. It should stand thus : "'This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.' She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, 'It will be completed on your head.'"

பரமார்த்தகுருவின்
கதை
முதலாவது
ஆற்றைக்கடந்த
கதை.

பரமார்த்தனென்றொருகுருவானவரிருந்தார். அவரேவனத்துக்கூழியஞ்செய்ய மடியுமுடைமையும்பேதையுமிலச்சணமுமுடைனைமேளானையைவர்சீஷர்களாகவிருந்தார்கள். இவர்களாறவருங்காணமுடையாகமற்றச்சீஷர்களைச்சாரிக்கக்கிறமங்கள் வழிபோய்த்திரும்பிமடத்துக்குவருகையிலொருநாள்மூன்றாஞ்சாமநேரத்திலோராற்றங்கரைக்குச்சென்றார்கள்.

ஒருதரங்கோடித்தானைகயால்வழித்திருக்கும்வேளாபற்கடக்கப்படாதென்றுகுருவானவர்மிலச்சணமேயவை ஊற்றினித்தினைச்சோதிக்கவிட்டார். அதற்கிவன்புறைபிலைச்சுருட்டிற்றிப்பற்றவைக்கக்கனைகயிலேந்தினகொள்ளிக்கட்டைனையைக்கொண்டு போயனை அற்றையண்டாதுதாகுன்றேட்டிகதண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

தோயத்தவமன்றண்ணீர்சுறுரென்றட
றுகநதுகண்டுமிஉலச்சனேன்பவன்பத
ஆந்தலவஆ்ஸெஞ்நதோடீ ஜயாலய்யாநதி
றயக்கமக்கஸைப்போதறவாயன்று உதவை
ழிக்திருநதுநான்தோடவமனேநச்சுநாகம்
போலேசீஆத்தியோகோயத்திஸ்டஐகந
துயாய்நதென்உணயேதிர்த்தவெதுளிக்கி
நாறுயசர்யஸறழுதக்தப்யணதேயதிசேயந
தானேன்ஆன். உதுக்குக்குருவானவர்தே
வதிருவளாத்துக்குநாமேன்னசெய்வோத்
சஸ்ஆநேராங்காத்திருட்போமென்றன்றம
யலிருண்மறிபூஉலைச்செய்துபமர்நதபுத்சோ
உலயஞுஞுக்கார்நதார்கள். உங்கேடோ
ழுதுயோக்கைநதநதியன்பலஸெசேஉடிங
கஉளயவணவன்சொல்லிக்கொண்டுவருமெ
ளாஸைல்மயீயேன்டவணசோன்னதாவைது.

ஒநதநதியன்குஆாாழுநதநதிரழுமுட்ஸ்ய
ஒழுறுறயேன்பாடன்சொல்லக்கேடீருக்
கிதேஆன். என்பாடன்வெகுஸையாடாரி
யாக்கும். உவசோருநாஞுப்புட்போதி
டெஸ்ஆணஸொண்டுகழுறுதகஉளாத்தாறுந
தன்கூடாளியுமோடீக்கொண்டுநடுவாஸ்
ஆலெஆங்கிவருறுகயிலறமமப்டுமோடுகி
ஆதுளிர்நதநன்ணீரிலேஜோறுமநாளா
கக்கோளளச்சஸ்ஆஉளட்பாஆத்தாங்க
றங்குளித்துக்கழுறுதகஉளயுரிஆத்திக்கி
ளிப்பாடிறர்கள்.

யிண்டக்கறாக்குச்சென்றஸைமத்தீஉட்
பேல்லாத்றதயுமாஆதின்றகுமல்லாமெ

னஞ்ஞய்த்தைக்திருந்தகோணிகைவா
யைச்சற்றுந்திறவாமற்புதமாயுப்பெல்
லாஞ்சோர்ந்துவைட்டுத்திருடினதாகக்கண்
டார்கள். ஊஊ இதைவப்பைட்டப்பிடுங்கிக்
கொண்டிருந்ததினாலேயல்லோவெங்களா
யாறுவைடுங்காமல்வைட்டதுமகாநன்மை
யென்றவர்கள்சந்தோஷப்பட்டார்களொன்
றுமடிச்சொன்னான்.

உதற்குப்பேதையானவன்மற்றொருசெய்
திதுவக்கிறான். இந்தவாற்றுக்குள்ளாவயா
யதந்திரந்திரும்டுக்கள்மேத்தவென்றாளி
லேநடந்ததுகேட்க. ஒருநாய்திருடின
வாட்டுக்கறிக்கண்டத்தைவாயிலேகவ்
வைக்கொண்டுவாற்றிலேநீந்திப்போ
கையற்கபடாகவாறுவேறொருமாம்ஸத்
துண்டுதண்ணீரிலேகாடினதாம். நாயோ
வென்றலோருகைபடியல்லாமற்கண்டது
பெரியதென்றுதோன்றினதினாலேகவ்வை
யிருந்ததுண்டத்தைவிட்டுப்பெரியதைக்
கவ்வவெழுந்தினபோததுவுமிதுவும்போ
யிற்றுநாயும்வெறுமனேயூரிற்சென்ற
தென்றன்.

இப்படிப்பேசிக்கொண்டிருக்கையிலக்க
ரையிலிருந்தொருகுதிரைக்காரனைவரக்
கண்டார்கள். ஒருசாண்தண்ணீர்மாத்தி
ரமாற்றிலோடவருகிறுதிரைவென்றிதி
ரமேணின்றுசற்றுங்கூசாமற்சலசல
வென்றுகடுகிவந்தான். இதைக்கண்டவர்
கள் ஐயையோவெங்களுருக்களுக்குங்

குதிரையருந்தாலுவருமவென்றயண்டிநாங்களும்பயயமில்லாமலிருற்றிலறுங்கலாமே எப்படியாகிலுமொருதிறவாங்கவேணுமையாவென்றுமன்றாடிந்துவக்கிறார்கள். பூரமாற்றகுருவாறல்நதச்சேய்திமேலைக்கிப்பேசவேணுமென்றுபோறிதுசாய்நதஉங்குமானநேரங்கிடினதிறலேகிரும்பவாற்றுநித்திறைசோதிக்கவேற்டிறார்.

அப்படியேயநதக்கோள்ளிக்கட்டைறையத்தானேமறைமயன்கோண்டுபோயன்ளாதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேயின்றியவைநததிறலேசற்றுங்கிளம்பாதறைதக்கண்டுகள்ளிகூர்ந்தோடிச்சறையந்சறையம்பொய்வடமாதுசத்தப்படாதுசறுக்காய்வாருங்கோள் ஆற்றுக்குநல்லசோக்கியறோமாயிற்று இப்போறிதஞ்சவுங்கூசவநதேறுபயமல்லயேன்றன். இநதநன்றுமறையமறைமயன்சோல்லிக்கூட்டிமேவெல்லாருநதிடரேன்றேறுநதுகிமாவேன்பாரின்றியறுவரும்படிலமாகவாற்றிலறுங்கிறார்கள். காலாலடிப்பட்டைகள்றுதலாய்ச்சலசலேவென்றுஞ்சத்தமிடாதபடிக்குறைவத்தவோவ்வோரடிக்குக்காலைத்தண்ணீர்மேலேநுக்குத்தூக்கியப்பாற்போர்த்தான்றித்துறைக்கேனநேந்சம்பழதனக்குத்தாண்டித்தாண்டிநதுறையக்கடநதுபோறார்கள்.

கறாசேனவேறின்னபடநோ பட்டிசலத்துக்களைபாகமகிழ்நதுதள்ளிக்கோண்

டிருக்கிறபோது பிந்திநின்றமேடையினின்ப
வன்றன் உனக்கூடாமல் மற்றவர்களை
யெண்ணினன். எண்ணின வைபத்திலவர்
மாத்திரங்கண்டதினால் அப்பாடாவப்பா
டாவொருவனற்றேடேபோனேயதோ
னவந்தபேர்மாத்திரம்நிற்கிறேனமயா
வென்றபயமிட்டான். எல்லாரையும்வெ
னைசயாய்நிறுத்தியருமேனைறமேம்மேனைறகுரு
தானேகணக்குப்பார்க்கவேட்போதுநதன்
உனநிக்கிக்கணக்கேற்றினபடியைஉலவர்
மாத்திரம்நிற்கிறேமென்றார். அப்படிய
வனவன்றன் உனவைட்டேபோழிந்தவர்கள
மாத்திரங்கூடினதிஅலோருத்தஉனயார
வைமுங்கினதுதுங்களராக்குள்ளோநிச்சயமா
யிற்ற.

அதுக்கவர்களகூடவென்றலறிக்கோ
வென்றமேருதம்மேள்ளோருவறேருவ
உனக்கடிக்கோண்டுநேஉடம்டுசநதியேக
றடிஹங்கடிகேபலியஹங்கோடிகேலோ
காத்துயநதம்வணங்கிவொழுத்திப்பணிநது
புகழுப்படும்பாமாற்தருருவைனிஉடிஉனவை
மேங்கச்சற்றமத்சாதேபோஹயோ அமாவ
னக்கத்தஉனபேரியநேத்சோகருங்கறட்டு
மகனேகோடுமவெங்ஹகப்பிறப்பேநியின
லோகத்திலாவாயோ இனிக்குவரம்புனஉல
யருடிட்போவாயோ உன்ஹாற்றமேமு
தும்வற்றிக்காய உன்னடிமணலிலேகா
னல்ப்பாய உன்னஉலகஉளயக்கிணிமேய
உன்வயறபுன்றவறள உன்பள்ளமேள்

ளாலே நிரம்ப இனபராமின்றிக்குலுறும
யன்றிநின்றுவைடத்தெறுமயாளாமின்றிவெ
ருதுகிடக்கவேணுமென்றார்கள்.

இப்படிப்பலவுருசயந்திப்பிங்ஙுகரே
ரித்துவைரால்முறைக்கிட்டிருந்ததுக்கொண்டி
ருந்தார்கள். ஊகிலும்பதின்மூளச்சத்
தனக்திறுலநநேரமட்டிநந்தங்களுக்குள்
ளாற்றேட்டேபோனவெனின்றுனேன்றேறு
வனறியவுமில்லயவெனவெனன்றுவைசா
ரிக்கவுமில்ல. அந்தறுவாயிலேவழிப்
போக்கனுகப்புத்திமானேருவன்சென்றும
னதிரங்கி எழுந்தாவெதுவருந்ததுரிதமென
னசொல்லுங்கோளென்றுகேட்டான். அவர்
களுமோழுங்குபடநடந்ததைச்சொல்லவ
வனிவர்கள்மிளச்சத்தனத்தைநன்றாய்க்
கண்டுகொண்டுமுன்னேதெல்லாமாயிற்
றுநீங்களெனக்கொத்தவேகுமானதைச்
செய்வீர்களானாற்றேட்டேபோனவ
ளையிங்கேயழைப்பிக்கவேணக்குத்திராணி
யண்டுவேகுவைத்தைப்படித்தவனக்குமென்
றன். அதக்குக்குருவானவர்சந்தோஷப்
பட்டுநீயிப்படிச்செய்தால்வழிக்குவைத்தி
ருந்தாற்பத்தைந்தபணமுன்னக்கேதரு
வோமென்றார்.

அவனுங்ககயிலேநினைத்தடியையேற்
கியதிலேயாக்குமிந்தவைத்தைபோடியருக்
குதுநீங்கள்நீறுராநீறுரயாயருந்திநதத்த
டியால்முதுகிலேதாடபடவேயவன
வன்றன்டேயறுராச்சோல்லவேண்ணைக்

கொண்டுவந்தாலது வருமிங்கெவந்திருக்
கப்பண்ணுவெனென்றான். இப்படியவர்
களொருத்தரொருத்தருக்குவெண்டுக
ளின்மெலெபலக்கவொரடிபொமவரும்
வுப்பாமாநான்றன்குருவென்ன வுவெஷன்
றென்றான். இவ்வாறிவெனஸ்லாஹரய
மொருஷச்சுவஷசவெயவர்கஞந்தங்கள்
பெயர்வெறுவெறுகவச்சரிக்கஙகணக்கெம்
றவமாறபெயரிலொருவஞ்ஙுறுயா
மல்நிற்கக்கண்டொக்குக்கொண்டார்கள்.
வுஹகயாலதிசெயப்பட்டுவந்ததெவைத்
ஹதக்காரஉளமிகவம்ஸ்குதித்துச்சொன்ன
பணக்ஹதக்கொடுத்துவைட்டுப்பொஹர்கள்.

SARASWATI MAHAL ※ THE TANJORE

இரண்டாவதுகுதிரை

முட்டைவாங்கின

கதை.

பரமார்த்தகுருவுமந்தசீஷர்க்களும மடத்துக்குச்சென்றபின்பு அன்றிரவேதாங்கள் பட்டவேதனையைச்சொல்லித்திரிந்தார்கள்.

அதிலேமடத்தைப்பெருக்கிக்கொண்டிருந்தவொருகண்குருட்டுக்கிழவன்நடந்ததெல்லாத்தையும்விபரமாய்க்கேட்டு நீங்களுங்களவேயெண்ணிக்கணக்கெற்றினபடியிலேமோசம்வந்ததென்றிருக்கிறேன்தன்னையாகிலும்வேறொருவனையென்கிலுந்தப்பவிட்டெண்ணினாற்கணக்குத்தப்பும். ஆகிலும்வேறேசமயம்வந்தாலிப்படிப்பட்டமோசம்வாராதபடிக்குபாயநானேசொல்லித்தருகிறேன். காடிலேகிடக்குஞ்சாணங்பொறுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடியெல்லாருக்குமொருநகநணிமுக்குச்சாணத்திற்படக்குனிந்துமூக்கினதின்பிறகுசாணியிற்பட்டகுழிகளையெண்ணவேகணக்குத்தப்பாமலேத்தனைபேரென்றறியலாமே. இப்படியே அறபதேமுபதுவருஷத்துக்குமுன்னேபத்துப்பெண்டுகள்கூடினவிடத்

றில்நாங்கள்கணக்கேற்றினவைறுகயிறாக்குமென்றான்.

இதுநல்லவுபாயந்தானேபணத்துக்குச்சிலவில்லையொருத்தனுக்குந்தோன்றதேயோயற்று. ஆகிலுமெல்லாக்காரியத்துக்குமொருகுறைவாங்கிறதுத்தமம். ஐயாவெப்படியாகிலுமுமக்குக்கிறைசம்பாதிக்கவேணுமென்றுசகலருக்குஞ்சொல்லக்குறைவிலையெவ்வளவாயிருக்குமென்றுகுருவும்விசாரித்தார். விசாரிக்குமிடத்தில்நாறுபொன் ஐம்பதுபொன்னிற்குறையாதென்றுகேட்டதிலேயம்மாத்திரத்துக்கவகாசமில்லையென்றுகுருவானவர்சாதித்தார்.

இவ்வாறிவர்கள்பலநாளுமாலோசனைசெய்துகொண்டிருக்கையிலேமேயவிட்டகறவைப்பசுவொருநாட்பொழுதுசாயும்வேளையில்வீட்டுக்குவாராததைத்தக்கணமெங்குந்தேடினார்கள். தேடினவிடத்திலுமகப்படாததினால்மறுநாள்மடியேனப்பன்சற்றுக்கிராமங்களிலேதேடப்போனான்.

எங்குங்காணாமல்மூன்றுநாள்வந்துமடத்துக்குச்சென்றவிடத்திலே அய்யாபசுவைக்காணேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கொஞ்சவிலையாய்நமக்குக்கிறையகப்பட்டதென்றுசந்தோஷமாய்ச்சொன்னான். அதெப்படியென்றாசையோடேகுருவுங்கேட்கப்போனகறவையையுந்தேடவூர்க்காட்டுக்குக்

காடுகொல்லைக்குக்கொல்லைபோயெல்லாஞ்சோதித்துவருகையிலொருபெரியவெளியின்கரைச்சார்விலேநாலைந்துகோளிகைக்குதிரைகள்மேயவுங்கிடக்கவுங்கண்டேன். போகப்போகவருகேசென்றவிடத்திலெங்குமிருகையற்றமுவப்படாதகுதிரைமுட்டைகளைக்கண்டு அதில்வந்தவொருவனைக்கேட்கவதுகள்குதிரைமுட்டைதானென்றுமொவ்வொன்றுக்குநாலைந்துபொன்மாத்திரம்விலையாமென்றுமெனெனக்குச்சொன்னான். அப்பயாவது நல்லசமையத்தனுபமாய்ச்சாதிக்குதிரைவருமநாமேப்படிவளர்த்தோமோவெப்படிப்படிப்பித்தோமோவப்படியேளிநாகுமென்றுமடியேன்கிறவன்சொன்னான். எல்லாருக்குமிதுவெசம்மதியாகியவேடேமடையனென்றவனைக்கூட்டிக்கையிலந்துபொன்கொடுத்துடனேபயணப்படுத்தியனுப்பினார்கள்.

சொன்னதன்மைக்குமட்டியமடையனுங்குதிரைமுட்டைவாங்கப்புறப்பட்டுப்போனயிற்பாடுமுட்டைனென்பவேறொருசந்தேகத்தைக்கொண்டுவந்திட்டான். நல்லசாதித்துரகதமுட்டைவருமென்றதைத்தக்கொள்ளுங்கொள்வந்தாலுமதைகாத்தபிற்பாடல்லோபொரிக்கும். அதிலுமதையாரடைகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருகையால்த்தழுவிப்பிடாதென்றனேபத்துக்கோழிகளைக்கூடவைத்தாலும்பத்தவ

மாட்டாதநிற்கவுமாட்டாது அப்புறமிதுக்குப்போம்வழிசொல்லுங்கோளென்றான்.

என்றதைக்கேட்டெல்லாரும்பேதிவிழிப்பாட்டமாயொருவரொருவரைப்பார்த்துக்கொண்டுவாய்விடாமற்பேசாதிருந்தார்கள். அனேகநேரம்போனபிற்பாடுகுருவானவர்தானேநமக்குள்ளேயொருவனுடைகாத்தாலொழியவேறுவழிகாணேனென்றுதனித்தனியேநின்றுமவனையுங்கேட்கவவனவன்போக்குச்சொன்னான். இவன்தினந்தினநானே ஊற்றிலேபோய்வேண்டியதீர்த்தமெல்லாங்கொண்டுவரவுங்காட்டிலேபோய்வேண்டியவிறகும்பசும்பாறித்துக்கொடுக்கவுமெனக்குத்தியோகமாகக்கொள்ளவனுடைகாக்கக்கூடுமோவென்றான். அவனேவென்றலிரவும்பகலுமாகப்பின்வாங்காமல்மட்டில்லாமலேநானேகிடந்துபத்துப்பேருக்குச்சோறுக்கவுநானாவிதக்கறிகளைச்சமைக்கவும்விநனைதயானபணியாரமுண்டுபண்ணவும்வெந்நீர்காச்சவுமடுப்பண்டையிலேசாகிறதல்லோபிறகனுடைகாக்கிறதென்னாலாகுமோவென்றுசொன்னான். மற்றொருவன்விடியாமுன்னேநானூற்றுக்குப்போய்த்தந்தாவனம்பண்ணிவாய்கொப்பளித்துமுகங்கழுவிக்கைகால்சுத்திசெய்துமுறையோடெல்லாவனுஷ்டானங்களையுமுடித்தபின்பபூங்காவனங்கள்பலவுந்திரிந்துபுதுவரும்புகளைத்தெரிந்தெடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கேகொண்டுவந்துநெடுத்சாங்களைத்தோ
டுத்துப்பலவைக்கிறங்கங்களிலேயஞ்சளை
யோமெசாத்தித்தேவபூஜைசக்குநித்தியமேயு
தவைசெய்வதேன்பாரிசமல்லோவைத்தோ
றுபையற்கிக்கலாமோவென்றான்.

அதுக்குக்குருவானவரிதெல்லாமுள்ள
துதானேபோனமற்றாண்டுபேர்களா
லேயுமாகாதே. ஒருத்தன்பெருகிறவர்கள்
போகிறவர்களைவிசாரிக்கவுமவர்கள்
சொல்லுமுந்தாத்துக்குமறுவுத்தரங்கொ
டுக்கவுங்கொண்டுவந்துவைடும்வழிக்குக்
கேட்டுத்திர்க்கவுமேகியாதவேளையாயிருக்
கிறான். கடைசியிலேமடியேன்பவனேதுக்
காலுமேவைனசனமையத்துக்கேல்லாங்க
டைசநறைதபேட்டைக்குப்போறவனல்லோ.
ஆகையால்நீங்களடிக்கடிவேண்டியவு
ழியத்துக்குத்திரியவேனுமுள்ளதுதானே
நாறுலிங்கெசம்மாவல்லோவைருக்கி
றேன். அந்தமுட்டைறையமடியிலேறவந்
துக்கொண்டுகையாலேதமுவைட்போர்றவ
யாலேமுடிமார்போடுணைத்தேயன்போ
டுபேணியறைகாட்பேன். குதிறைபோரித்
தாலேபோதும்படைத்தகும்பிறைறயாசம்
பார்க்கவொண்ணுதேன்றார்.

இந்தவாலோசனையெல்லாமடைத்திலேந
டைக்கும்போதுமேன்றஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
றையத்தோடுபஷிட்படிமேடியுமறையறுமி
ரண்டறாக்காதவழிக்கட்பால்முன்கண்டு
குழிந்தவறையாளத்துக்குப்போய்ச்சாம்

யற்பூசினிக்காய்த் திரளாய்க் காய்த்துக்கி
டந்த வேலியண்டைக்குச் சென்றார்கள்.

அதைக் கண்டு மிகவுங் களிகூர்ந்து காத்தி
ருந்த குடியானவன் கிட்டப்போயந்தக் குதி
ரை முட்டைகளிலெங்களுக்கொரு முட்டை
யவசியமாய்த் தரவேணுமப்பா வென்று
கேட்சினார்கள். அவனுமிவர்கள் பேதை
மைகண்டுகொண்டு ஆ ஆவைந்தவத்தமசாதிக்
குதிரைமுட்டையைநீங்கள் வாங்கத்தக்க
வர்களோவே இவை ஐபெற்றதாக்குமென்
றவென்சொல்லப்போமய்யாவைதுக்கைகந
து போன்தானுள்ள ஐ பென்றநாங்க
ளறு போமோவை தோறவந்து போன் ஐ
யும் வாங்கிக்கொண்டு நல்லமுட்டையைத்
தாருமப்பா வென்றார்கள். அதற்கவனிங்
கள் நல்லசிநேகிதர் தானேயுங்கள் கு
ணத்தைப் பற்றியந்தவை ஐக்குக் கொடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். ஆனாலுங்களுக்கொ
ருமுட்டைச் சரிப்போனதைத் தேர்ந்துகொண்
டு போங்கோள் ஆனாலந்தமலைவோமே
வாங்கினதாகப் புறத்தியலெவ்வளவை மா
தேயுங்கொள்ளன்றன். அவர்களிருவரு
மெல்லாத்திலும் பெரியதொரு காயைத்
தெரிந்தெடுத்து மறுநாளதிகாலமே பள
ளவென்று வைடியும் போறதேறிந்து பற
பட்டார்கள்.

மடித்து ஐமேற்பதலமாய் முட்டையையே
டுத்தெற்றமற்றறு வென்றுன்னைவழிகாட்
டிக்கொண்டு போனதையல்மடிசொல்லத்

துடங்கினன் ஆ அறுன்னோர்சல்சொன்னது

“தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார்”

இதுக்கந்தாம்சியப்போகண்ணாலேகண்டோம். நம்முடையகுருக்கள்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறதவத்தின்பலனிதுவே சாதிக்குதிரைநாலுபோன்நாற்றைம்பது போன்பேறத்தக்கதுநானுமநதுபோனாக்குவாங்கிக்கொண்டுபோகிறோமேயென்றான். அதுக்குமடையனிதிலேயாலோசனையோ

“அறத்தால்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில”

வென்றதுநீகேட்கவில்லையோ. உலாதியமாத்திரமல்லப்புண்ணியத்தினாலின்பம் வருமொழியமற்றெல்லாந்துன்பமும அபகீர்த்தியுமாகும். என்தோப்பனார்நெடுநாள்வெகுபுண்ணியங்களைச்செய்தல்லோ நான்பிறந்தபலனையுமகிழ்ச்சியையுங்கண்டாரென்றுமடையன்சொன்னான். அதுக்கிவனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணைக்குவைறாத்தால் ஆச்சாறுளாக்குமோ” நல்லவைகளுக்குநன்மைவருநதீவைகளுக்குத்தீய்மைவருமென்றான்.

இப்படியேபேசிக்கொண்டுவெகுதூரநடநதபின்புசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கொட்புக்குறுக்கேபட்டுவைழத்தாடினபூசினிக்காய்கீழேகொத்துக்கொத்தாய்ப்பழுத்தசே

டியன் போல் வைதெப்பமவைழுந்துதனர்ந்
துவைமந்தது.

அப்போது அந்தப் புண்டிலே பதுங்கியிருந்த
ரேசலதிர்ந்தெழுந்தோடிப் போயது.
இதோகூடிவிருந்தகிறைசமரியோருதென்
றபயமிடுருவெருமறைதப்பம்றிப்பிடிக்கத்
தொடர்ந்தார்கள். மேமெம்பள்ளனறுங்கா
டம்வெளியும்பாராமலோடவெயடுத்தசி
லைகள் றேச்சேடியலோமாடிக்கிழிந்தது பா
தப்பிடபட்டு பாதிமித்தகட்டைச்சைத
ழுபக்கிறக்ஸைதத்தனேள்ளாலர்த்தம்பாய
உடம்பெல்லாம் வெர்வைவடியநெஞ்சு
பதைக்கவருகாதைபக்கவைளந்திளத்தி
ழுாக்கக்குமலேதேஸ்க்கவோடியோடிய
றேசம்படிபமாமலருவருநதவைத்துத்த
ழுகத்துவைழுநதார்கள். இதுக்குள்ளாக
றேசல்போய்க்கண்ணிலேசாதியாமலோ
ளிந்தவெகுதாரமோடிப்போயது. அவர்
கவேமிளப்புப்பாராமலேழுந்துழுள்
வேக்கல்லுக்கட்டைகளாலேகாயப்பட்
டால் நொண்டி நொண்டியுங்கொண்டெச்
சலத்துப்போயன்றைக்கெல்லாம் பசியும்
படிணியுங்கிடந்தவ்வத்தமித்தடின்பமடைந்
திறன்றார்கள்.

மறுத்தவாசலல் நுழையும்போது அப்
பாடாவப்பமா வென்றதங்கள்வாயலே
யறந்துகொண்டுகிழேபடித்துவைழுந்
தார்கள். எதோ வேதோ வந்தபோல்
லாம்பேன்ன வென்றுமற்றவர்கள்வந்து

றுகதாக்கியெடுத்துக்கெங்கநடந்தவைந்தமா
ணமெல்லாமிருவரும்வையாமாய்ச்சொன்
னபடிபாருமடியெனபவன்சொன்னான்.
உய்யா நான்பிறந்தநாட்டொன்றியொருக்
காலுமித்தனவைகக்குதிரையக்காணேன்.
கறுப்புப்பாய்ந்தசாம்பனிறமாய்நிலாத்
திலெயம்பெருமத்திலெயுஞ்சலொத்தருட
மாய் ஒருமுழநிலமாயின்னங்கூடடில்க்கி
டநதிமறியாறலுமிருசெவிவிறைந்துக
கொண்டிருவைராஃகறடநிலாத்தெறலவாஉ
யநதாக்கிநிலத்திலெநெஞ்சபடநாலுகால்
வரித்துநீடியோடினசுறுக்கும்வெகறுந்
சொல்லவுங்கருதவுங்கூடாதென்றான்.

உத்க்கெல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்கு
வானவராவர்களையழைத்தி ஐந்துபோன
போனதல்லாதுதானேயாகிலுங்குதிரை
மறியும்போனதுதாவளை. மறியாயிருக்க
வைப்படியோடம்பிடித்தினிமெல்பஞ்சா
ரமாகிறபொதத்தின்மெலாரிருக்கப்போ
கிறார்கள். நான்கிழவனுக்குமந்தவைக்கக்கு
திரைசம்மாயிலவைசமாய்த்தநதாலுமெ
னக்குவெண்டாமப்பாவென்றார்.

மூனறாவது
வாடறகமாடேறிப
பயணம்போன
கதை.

பலநாளோராழிநதபின்புதாரப்பய ணத்துக்கவசரம்வநதது. உத்துணைதூரங் காணாமையாகப்போகக்கூடாதென்றொரு மோறுழிமாடுவாமுறக்கமத்திக்கொண் டுவநதார்கள். உதின்வாமுறககுநிதத மூன்றுபணங்கொடுக்கத்தீர்நது பலவெறு வலிறலேலைடிநதின்மேலொருசாமங் கமநதபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போ னார்கள்.

கோடுமவெண்டிகாலமாகக்கொள்ளாத மக்கநமக்கச்சுள்ளுச்சுள்ளேனவெயலு மெற்க்கவொருமரமுச்செடியங்கிறையா மலுமொருமறவுதிழலுமில்லாமலும் வெடவெளியிலகப்பட்டார்கள். உப்ப டிப்போகப்போகக்கொடுமவெயலகொ ரத்துணைப்போறமல்ப்பசங்கிறாத்தண்டு போலேகிழக்குருக்கள்துவெண்டுமாடினின் றுக்கிழேவெழுந்திநதார். உறைதக்கண்டுச

உடீர்களாவனாயெடுத்திறக்கியொருதிழ
லில்லாமையால்நிறத்தினமாடிணிழ
லக்கிடத்திச்சிஉஸ்யால்வைசறிக்கொண்டி
ருந்தார்கள். அவருக்கிதிலேவெகுவாறு
தலானதின்பிறகுவந்தகாற்றுவைசமியா
வமாடின்மேலேமெள்ளமெள்ளப்
போய்ப்போழுதுசாய்ந்துபோகாமுன்னே
யொருசிற்றாற்சென்றிறங்கினார்கள்.

அங்கேசிறியதொருநறைக்கூடத்திறறுழந
துவைனெமாட்டுக்காரனுக்குமுன்றுபணங்
கொடுத்ததுக்கவன்போராதென்றான். இதே
துமுன்னன்னேபோருந்தினவற்றுறக்
கூலியதுதானல்லோவென்றவர்கள்
சொல்லவன்மறுத்துச்சொல்லுவான்
மாடுவாகனமாகவுதவைனதுக்கிநதக்கூலி
போருந்தினதுசரியேயன்புநடுவெழியிலேன்
மாடுவெயிலுக்குக்குறையாகவுதவைனதுக்
குக்கூலிதேறவியல்உஸயோவென்றுகூட்டி
பவெத்தாயமிதென்றவர்கள்சினந்தே
திர்க்கவெகுசண்டைபற்றிக்கொண்டார
பாரமித்சினதிறலூராரேல்லாருமதி
ர்நதாறும்பேண்ணுத்சகலருமாகவந்து
மொய்த்தார்கள். அதிலேதாயக்காரனேன
றருபறையாச்சிசநதடிறையயமத்தியரு
வறகவழக்குங்கேட்டுநான்சொல்லுநதிர்ப்
புக்குள்ளாவீர்களோவென்றுசம்மதி
கேட்டன்புசொல்லுவான்.

நான்காவெருநாலுருக்குட்போறகயி
லோரிராத்திரியேதொருவடுதியலே

தங்கினேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடறுமன்
றிச்சாப்பிடவேண்டுவதெல்லாம்வைக்
குக்கொடுப்பார்கள். ஆகிலுநானெனக்குச்
சிலவுக்கக்காசில்லாததினாலொன்றுந்
தேவையில்லையென்றேன். அப்போதவன்
வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பெருந்துறை
ஐயயரிருட்புச்சலாக்கைகயர்கோர்த்துக்
கனல்மேற்சுழற்றிச்சுடுகிறார்கள். அதுவே
கவேகப்பற்கந்துவைடும்பாசனமேத்தப்
பரிமளமாயிருந்தது நான்கொண்டுவந்த
கடிச்சாதமிந்தமணத்தோடேசாப்பிடுகிறது
நல்லதென்றத்தைச்சற்றுநேரத்தச்சுழற்றிக்
கொண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
படியேசாதத்தையந்தப்பைக்கைமேற்பிடித்
தோருகைகயாலதைச்சுழற்றமற்றொருகை
யாலந்தப்பாசனக்கின்பமாப்ச்சாப்பிடத்
டுக்கொண்டேன்.

பிறகுபோகவேண்டுமென்றிருக்கையிலே
வைடுதிக்காரன்நான்பாசனமேகர்ந்ததுக்
குக்கூலிகேட்டான். அவன்கேட்கநானத்தொ
யமென்றுநாங்களிருவரும்வழக்குப்பே
சவந்தவூரதிகாரனண்டைக்குப்போனோம்.
அவனோமகாசாஸ்திரிவேகுபத்திமான்
மேத்தச்சமர்த்தன்மிகவுநீதியாயந்தேர்ந்
தவனவன்பண்ணினதீர்மானங்கேட்கக்
கடவீர்களென்றவன்வைஉவைப்பணறுங்கற்பிடுமணை
றைகர்ந்ததுக்குவைஉவைப்பணத்தின்மணறுமா
மே. இதுதான்றீர்ப்பென்றுவைடுதிக்காரா
ணையருகேயவழக்குப்பணநிறைந்தபை

ருடையபெண்ணுக்கிலேயடுந்தவழாத்துக்கேய்த
தான். உவனுனுக்குட்போகிறதறயபோ
பெருதகூலபோருமென்றான். கேட்டீர்க
ளோாவெதுவேதாயமிகுவேறிறியல்லோ
வெநதத்தீர்னுவதானுங்கலுக்குமாமேற
பநதுக்குக்கூலிப்பணறமாடிணிமுலிலி
ருநததுக்குக்கூலிபணறிமூலும்போகும்.

ஆகிலுமிட்போதஉஸ்த்தமித்தினல்மாட்
டுநிமூழ்கூலிக்குப்பணச்சந்தமோத்துக்
கொண்டவனச்சிக்கெனப்பிடித்துப்ப
ணப்றுடறுயக்காதிலேயடித்தடித்துக்
கெட்டாய்போவென்றான். உவனுமாறுமயா
வாறுமயாகெட்டமென்கூடக்கேட்டமென்கா
நநொகுதுபோருங்கூலபோருமப்பாவென்
றான். குருவறென்பாமேனக்குட்போருமிரு
நச்சத்சலமேனக்காகாதுநியுன்மாட்றுடக்
கொண்டுபோவெனிட்பயணங்கொஞ்சங்கா
லமேமென்னமென்னநடந்துபோகிறே
னென்றவனைப்போகச்சொன்னார். பழுக்க
நன்றப்பத்திர்த்தாயக்காரனமிகவும்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுப்பினார்.

நாலாவது

குதிரைபிடிக்கத் தூண்டில்போட்ட

கதை.

மறுநாட்குருவுஞ்சீஷரும்வெயிலுக்குப்பயந்துகோழிகூவுமுன்னேயாயத்தஞ்செய்துபுறப்பட்டார்கள். அவர்நடந்துமையாய்ப்போறதிலேயன்னங்காதவழிறுகியாறுன்னேவெயிலேறினதைக்கண்டொருகுளஞ்சோலையிலிறங்கினார்கள். அங்கேயிளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கையிலேமிலைச்சனென்பவன்வெளிக்குப்போய்ச்சமீபமாயிருந்தவெளியிற்கால்கழுவப்போனான்.

அவனாயன்பெரியதோர்ஐயர்கோவலருந்ததிலேநவமாய்மண்ணுக்கட்டபோரியரோருகுதிரைநெல்லிக்கட்டுக்கொண்டுவந்துவைத்திருந்தது. அப்பொழுதந்தண்ணீராகவந்தண்ணீர்தெளிந்தாகவழிருப்பதிலாந்தமண்குதிரையிற்புழுபெரியல்மிழுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குள்குதிரைநீந்தேன்றுசெய்ப்பட்டுக்குதிரையின்று

மண்குன்றாக் கோத்திரம் பெருமையாத்
சாயலென்று கண்டதிறலதின் பூலாக்குந்
தண்ணீராலே தோன்றினதென்று கைகவுந்
தது.

வந்தாலும் மட்போதடித்துக் காற்றிறலே
தண்ணீர் உலந்து ஆசையவெதிலே தோன்றின்று
றாயுமனசந்திருக்கக்கறா மேற்குறைக
காட்டமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டு நிறுட்
குறைவே வேறென்றுயேகுளவாதென்று நிச்
சயித்தான். பின்வன யுமவன ஐது போடு
ஐம்போலே கூட்டிட்ட கல்லிலேய்த்
தான். அந்தோடோ தண்ணீர் துணமோயவையக்
குறையுந்தை பெருக்கவுங்காலும் ஐதுக்கவு
ழைம்பெல்லாம் பறந்தக்குவளாவலரவ
றுக்குத் தோன்றின தியலுக்கிமற்றவைக
ளிடத்திலே தடையந்து கண்டதெல்லாஞ்
சொன்னான்.

இதுக்கெல்லாருந்திடரனவெறுந்தோ
டிச்சற்றிப்பார்க்கமிலைச்சன் சொன்ன
து மெய்யென்று கண்டு கொண்டார்கள்.
இனியதுனைப்பற்றும்படிக்காலோசனை
செய்து கொண்டு தண்ணீரிலற்றங்கிட்டபடிக்
கவொரு வெருச்சம்மதியாதிறலவெனவென்
றுனைத்தபல்வறைகமறுத்துநிக்கித்தான்டில்
லட்டுமின்பிடிக்கிறப்போலேயுறைதயும்ப
டித்துக்கறாமேலேறுக்கிறதுநல்லவுபாய
மென்றிதிலேநிலைகொண்டார்கள்.

தாண்டலாகவொருவென்றவைத்திருக்கக
ருக்கரிவொருவேமியுக்கிறையாகக்கொண்டுவரு

துகடிச்சாதமுந்தாண்டிற்கயறுகக்குரு
கடியிருந்தத்தலைப்பாகுமெடுத்துக்கொண்
டாயிக்கம்பண்ணினார்கள். இத்தன்மை
யேசாதத்துக்குள்ளேகருக்கரிவாளைவைத்
துத்தலைப்பாகோடேகடிக்குதிரைகாண்
கின்றவிடத்திலேறிந்தார்கள். உதுகோப்
பென்றவிழுந்தவிசையோடுதண்ணீர்மிக
வந்தளம்பினதினாலங்கேதோன்றினகுதி
ரையுந்துள்ளிநெளிந்துகுதிக்கக்கண்டது
போலேதோன்றினதினாலெல்லாரும்பய
ந்தோடினார்கள்.

முண்டாசியைப்பிடித்திருந்தபொருவெ
னதைக்கைவிடாமற்பிடித்துநின்றன்கு
ளத்தலையமர்ந்தபின்பமெள்ளமெள்ள
வெறுகிவிட்டகடிச்சாதமசைத்தசைக்கக்கு
ளத்துப்போயின்கள்சீலையைக்கடித்து
முக்குசாமையைக்கண்டுகைச்சயிக்கிளை
யால்மற்றவர்களாயழைத்துக்குதிரையி
னோவரையைக்கடிக்குதென்றன். சற்று
நேரம்போனபிற்பாடுதலைப்பாகையை
யிழுக்கச்சீலையுஞ்சாதமும்போனதினால்ப்
பாகோடேகடினகருக்கரிவாளானதுகீ
ழேபடர்ந்திருந்தபெருங்கோடியிலேமாட்
டிக்கொண்டதுகுதிரையின்வாயில்தாண்
டில்மாடினபோதேகுதிரைநம்முதென்று
சந்தோஷமாய்க்கூப்பிடவெல்லாருங்கூ
டித்தலைப்பாகையையிழுக்கவதுபழைய
தாகையாலற்றுப்போகவொருமிக்கவெல்
லாருமல்லாக்காகவிழுந்தார்கள்.

இப்படியவர்கள் வைறந்ததழுவாயடுவா ருக்கிரேஸ்துன்வந்தேதேன்ழகேட்கவெல் லாத்றதயமொறங்குடமச்சொன்னார்கள். உதுக்கிவணிநதமி உலச்சதத்தணக்குதக்கண்டு கறாமெல்றநதமன்குதறாறயச்சுலயா லெமறழக்கநிருட்டுகிறாயமறழநதக காடியநதமயக்கத்றநிக்கிறான்.

அப்போதவர்கள்குருறவைக்காடித்தவர்த்த தவயதாறகயாலவஞ்யமாய்வெண்டி ணுதிறாகோள்ளட்டணமல்லாதிழ லெயுதின்றப்றடவாங்கினதுமதுசெ மாய்ப்பொனதும்வாடறகமாறிமிந்த மாகச்சஞ்சலம்வநதும்வடபாமாயெல் லாமவறுக்குச்சொன்னார்கள். இவர்க ளுக்கடடழியாதநல்லமணதரென்ழகண டுமனதிரங்கியெனக்கொருநோண்டக்குச் றாயுண்டுகிடிநதாவே. உகிழுறங்கள்வ றகட்டயணத்துக்குறவம உதுக்கிட்டணங காஞ்தெறவயடல் உலயலவசமாய்த்தருகி லெனென்றாருக்குவாறுங்கொலென்ழ றழிந்துக்கொண்டுபோறான்.

ஐந்தாவது

குதிரைமேனின்று

ஊருக்குப்போன

கதை.

சோன்னநன்றமையயநகச்சிமான பெர்கஉளச்சமுடபத்திலருநதகன்றாருக்க றபூத்துக்கொண்டுபோறன். ஆவன்திரவை யவானல்லபெறபூதான் ஆகிலுநகம் மிஉடடன் அப்படியோப்போசனதுறை நேயபால்கயசிஇறவியல்லாமல்வைசாரித் து பெஃஃஉளபாக்குப்புறகயஉளபெண்டு பதேல்லாஞசம்பிரமாய்க்கொடுத்தான்.

மஃநாம்காலமேயபன்பெளியல்மேய் நநகுநிறாறயயறபூப்பித்துக்குருவென்றன் பாகத்கொண்டுபோயுவைப்டுக்காணிக்றக யாகக்கொடுத்தான். குதிறாபயது சென் றதுமல்லாமலோருகண்குருடுமோருகாது றளியுமுன்காலிலோருகாலுனண்டியும் பின்கால்முடிக்காலுமாகத்தபருபமாக பெருநதக்குருவக்கோத்தபாகனமாய்நின் றது. இப்படியாகியுங்குதிரைபாநதேன் றமிலபசமாயகீப்படதேன்றமெல்லா

ருமிகவுமகிழ்ந்தார்கள். குழவந்தவனைத்தடவவுமவன்காலைப்பிடித்திழுக்கவுமொருவன்வாலைப்பிடித்திழுக்கவும் மற்றொருவன்கண்ணைத்துடைக்கவும் வேறொருத்தன்பசும்புல்லைவாயிலிட்டுமேய்க்கவுமதைப்பேணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுக்குமேல்க்குதிரையேறிப்புத்தேடினவேளைத்திற்குதிரைகொடுத்தவன்பிறர்லாயிருந்தபொருட்பூச்சேணத்தைக்கொடுத்தான். ஆகிலுமதிலேவாலின்கீழேமாட்டப்படும்பின்றட்டுவாரில்லாததினாற்பாலைக்கோடிகளைத்திரித்துக்கட்டினார்கள். அப்படிகடிவாளத்துக்குவாரில்லாமையாற்பழுதையைமுடிந்துவைத்தார்கள். தங்கப்பட்டையுமிறக்குவாருஞ்சம்பாதிக்கிறதிலேவெகுபிரயாசப்பட்டபிற்பாடுகிறையாமற்சமீபத்திலிருந்தபேட்டைக்குமடிபோயவ்விரண்டுந்தாட்பிணிவாரும்வாங்கிக்கொண்டுவந்தான்.

இத்தன்மையேறிப்பெல்லாமானபின்புசோதிரிஉடியேறையற்குலநாள்வரைகயோகமுகிர்த்தமிட்டநேரத்திலூரெல்லாம்வந்துகூடிக்குரவையிட்டுவாழ்த்திப்பரமார்த்தகுருவைமுதல்முறைக்குதிரைமேலேற்றிவைத்தார்கள். அப்போதந்தச்சீஷர்களிலொருவன்கடிவாளத்தைப்பிடித்துமுன்னிழுக்கவொருவன்வாற்புறத்திருந்தபடியேயோட்டவொருவரிருபுறத்தண்டை

யவர்கால்களைப்பிடிக்கத்தாங்கமட்டே றுவென்றென்னேகடியங்கூறியெச்சரிக்கைக யெச்சரிக்கைகபார்க்குப்பார்க்கென்றுகூப் பிட்டுப்போனார்கள்.

அனேகநகாரம்பூரித்துக்கொண்டுபோன பின்பவழிச்சாரியாய்க்காரனேடிவந்து திஞாக்கைநதுபண்ணறேன்டேன்றுமறித் தான். அதுக்கவர்கள்குருபெறனதிஞாக் காபுறன்டோமெதுவேயாபாரச்சம்பந்த மோபென்றுநவர்நதவயர்அத்தான னபடிபத்ரமாடாதுநதக்கண்டோருவன தமமாகநதநநதிஞாயநாக்குமதுக்க யமெந்தாயமிதென்றுவர்கள்கூப்பிட அவனுச்சிமக்கியானமட்டுமறியலவடை மாடாநதிஇலவெபேறவழிகாணமஉவநது ண்ங்கொடுத்தார்கள். திஞாயில்லா ஸட்டால்நதச்சத்சவநதேறவபயல்ஊலமேன றுகுருவுத்சவத்துக்கொண்டுகிடைவறுநதசா வடியலேவயஉளைப்பாறப்போனார்கள்.

அங்கேயகப்படவொருகிரேஷ்துவைமே குருவானவர்தானேவகுறைறப்பாடுவ வக்கினர். நானபிறநதநாள்தொலைவ யொருக்காலுங்கிஞானயேறினதில்ஊ இன்னைறுக்குறநல்வைஎசயேறிவநதவைட்தி ஸநதவதநாயதைக்கண்டேன். இப்ப டிநிபில்லாமல்வழிபறிக்கிறகளவா ஊட்போலேநேஊப்பிடமாயச்சம்பாதிக் கிறபணமவர்களுக்குநன்றயருக்குமோ வென்வயறேரியவாங்கினபணமவர்க

ளுக்குநெருப்பாகாதோவென்றார். இதுக்கவன் ஐயாகாலத்தின்குணமிது இந்நாளிலேபணமேகுருபணமேதெய்வம்பணமென்றாற்பிணமும்வாய்திறக்குமென்பதுமுன்கேட்டோமிப்போபணத்திலும்பெறறவநேசமுமில்லையாவென்றான். இந்தக்காலத்திலேசிலர்கஷ்டத்திற்பணங்கண்டாலுநக்கியெடுக்கக்கூசார்களென்றுகுருவானவர்சொன்னார். உவனுமிதுசந்தேகமோவதுவமவர்களுக்குநாறதையாவதுக்கு உத்தாட்சிகேளுமென்றுசொல்லுகிறான்.

ஒருராசாபணத்தினாசையிலேதன்சிரமயமில்லாதவரியெல்லாம்வைத்துப்பிஸ்பாடுமுத்திரவரியும்வைத்தான். இதுவவன்மகனுக்குமுதலாய்ப்பொருந்தாமல்நாறுகிறவிந்தவரியைக்கேட்கிறதுலச்சைக்கேடாயிருக்குதென்றுதகப்பனுக்கவன்சொல்லவேராசாமறுமொழிசொல்லாமல்மகனையனுப்பினான். பலநாட்போனபின்னைவைத்தவரிப்பணஞ்சேர்ந்ததின்மேலேமகனையிராசாவனழைப்பித்தந்தப்பணத்தைமுகரச்சொல்லிநாறுதோவென்றுகேட்டான். மகன்வேறென்றுநினையாமல்நன்றாய்மணக்குதென்றபின்பிராசாவதுமுத்திரவரிப்பணமாக்குமென்றான். கேட்டீரோபணம்வந்தாற்போதுமெப்படிவந்தாலும்பாராமல்லையாவென்றுசொன்னான்.

இப்படிப் பல பேச்சுகளோடே பொழுது போக்கின பின்பு சாயுங்காலத்திலே மீனா வுங்குனிறா யேஸிப் போயோரு படிக்காடி லே தங்கினார்கள். இதினாலையத்தனமா ம்ஸாமாஸமேயவட்டுக்காலமே பயணது துக்குத் தேடின வடமத்திலகப்படதில்லை. வைட்டுக்கு வடுறுஞ்நது பார்த்தபோது வன்வளவடலே கட்டிஞைவத்திருந்தான். அவ னுமந்த வடச்சொன்ன வடத்திலொத்தி ரெப்பது நாழிகைய மென்பயாசில் மேய்ந் தது தோமெனக்கு வேசுமானதில்லை யென பாச்சேதமாய் வடமாட்டேனெ ன்றான். அதுக்கு நாடானதானே போய்ப் பம்பயநூ சோல்லியமர்த்தி ஞைமதுக்கும் பயசிச்சேதுங்கோநந்தாலஞ்தவடச்சம்ம திப்பேனென்றான். நாலுபேருங்கூடி மேய் ந்த கோலஸதைப்பார்த்து மிதித்து மேய் ந்ததுமதிக்கப்பட்டதுப்பணத்துச்சேதமேட் டிப்பணத்துச்சேதமுன்னென்றுசொல்லக் கதைச்சபிலேதீர்த்துப்படிக்குநாலுபணக் துதைவாங்கிக்கின்றாலுபவைட்டுவைட்டான்.

குருவோபோவென்றால் வேகுவாய்ச்சலித்துக் கொண்டு நமக்கிருக்கிறதயென்னத்துக் கிதையுநதினலேசிலவகளோக்குஉணச்ச லங்களோதத உணசங்குகிகேடுகளோத்தஉண இதேல்லாமேன்மனிதமக்கத்தகாதப்பா வென்றகாணதமயாகப்போகத்துணிந் தார். அதுக்குச்சீஉடனைக்கலியோரும் உத தகாதென்றுகூரணமமடமகவம்மாலா

காதேன்றுஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கவோ
ருவள்வருவனநெல்லாங்கெம்டுக்கவுளைய்
படவேண்டாமையாவென்றான். இநதத்து
ரிதமெல்லாங்கிறாறயப்பிடித்தநோ
டித்திறலெவநததாக்குச்சிலவோமேரில
வடண்ணரியெனக்றகநதுபணைநநநதாலநு
சத்தொடுத்றநக்கழித்துதிக்குவெனென்
றான். செலவுக்கஞ்சிறஞ்காரியமெல்லவென்
றுபணங்கொடுக்கச்சம்மதித்துத்தொடுத
றதக்கழிக்கச்சொன்றார்கள்.

அப்போதநதவள்வருவனவர்களையே
யக்கப்பலசடங்குகளைச்செய்துடலபச்சி
உலகளைப்படுங்கிக்குதிறாமேலேநூவைமு
ணமுணவேண்றும் அநவேண்றுமறவய
மிட்டுத்துழசகுழமம்மறறபெலம்வெநது
வால்முகம்கொண்டுநஊபரியநதுங்குதி
றாறயத்தடிததமவையருநதவொம்றமக்
காதிம்றகடபிடித்துநின்றான். இநதக்காதி
லேயாக்குநதொடுமெல்லாநிம்குது இப்ப
டிக்கொத்ததொடுத்றதக்கழிக்கமுன்னந
தக்காதமுத்தார்களிப்போறதக்கிதுவம
முத்துப்போடாலிநநாள்த்தொடுமுமம்
றுரிங்குமென்றான். இவ்வாறுமணவெட
ரிவாஊத்திடிக்காறதயறுத்துத்திடரே
ணத்தூரக்கொண்டுபோய்த்தொடுநதொம
ராதபடிக்காழமாய்க்குழிவெடிப்பறதத
துமேலேமண்போட்டுக்குறபோட்டுவைட்டு
வநதார்கள். இதிலேயன்றெல்லாத்சென
றுதிறைல்மறுநாட்காலமேபோய்வெதிதொந
தறைப்படுமடித்துக்குச்சென்றார்கள்.

ஆறாவது

பிராமணன சொன்ன

புரோகிதக

கதை.

மடத்துக்குச் சென்றபிறகு பாடு குருவா னவர் வெகு கவலைப்பட்டிருந்தார். தந்தக்குத் தாமிகவுங் குறைப்பட்டு குதிரையானதும் வெகுபயல்லாமல் வந்ததென்று மிகவுந்து க்கமாச்சு ஆறல்க் குதிரையைலலை யுபலரும் வைத்துக்கொறதகளநிளக் கருணக்க வெகுமனக்கிலேசப்பட்டுக்கொண் டிருந்தார். அப்படியேசிஷ்யாக்களங்கூட் டவைத்துக்கொண்டுதாம்பலபாமதா னங்களச்சொல்லத்துவங்கினர்.

நம்பிமாரேவாவாநரரோறமதிகமதி கமாகப்பிறபக்கவாழ்வுகளெல்லாம் பொய்யானவாழ்வென்றுகண்டுபிடிக்கி றேன். தின்றமகலப்பில்லாதநன்றமையங் கசப்புக்கலப்பில்லாதவெண்ப்பநதுக்கங் கலப்பில்லாதமகிழ்ச்சியுமிங்கேகிடையா து. ஐயையோவெகுபன்றியுபகாரமாய்க குதிரைவந்ததென்றுநாமிகவுமகிழ்ந்ததல்

லவோ இந்தப்பாக்கியத்தோடேதோடர்
ந்துடேனயன்றுதானேபெருந்துரிதகிலே
சங்களாக்கண்டீர்களோ. ஒருகளித்தேள
நக்கவத்தள கசப்புவைழிங்கவேணைமோ
ஆசாலநேல்லுநதன்றுமியள்ளாது எவ்வ
ளக்கணிக்குநதோவுங்கோம்றையமுன
டிதேல்லாமுள்ளாதுதானேயாகிவுநா
றேருதினத்தளவைலறுபவைக்கயோல்
லாப்புமேந்தக்குதிறாயேறித்திரியவே
ணக்கியோக்கியமில்ளையாக்கும்மேல்வை
திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்றலாகுநதன்
றமேயாவைல்ளயேயிணியநதக்குதிறா
றயந்திரும்பவறுப்புகிறதேகுமமேன்றார்.

அதுக்குச்சீஷாக்களெல்லாருமாகாதே
காதேன்றப்படிசோல்லாதேயுறமயா
ந்ர்கொண்டுகுதிறாயோநாங்கள்தேடி
ணகுதிறாயோவெல்லவேதேவாதினமாய்த்
தாறுகவநதகுதிறாயல்லோநாமிறதத்
திரும்பவறுப்பிறல்த்திருவளத்துக்கேதி
ராய்ப்போகிறநாகும் இதுதோஉலுமயா
இதுவநதவாக்குதிறாறயப்பிடித்திருநத
நோவுத்றையநதவள்ளவன்கழித்தபி
பாடஞ்சத்தக்கதொன்றுமில்ளையேன்றார்
கள்.

இத்தோடின்னம்பலகாயங்களையவேச்
கள்வைரிவாகச்சொன்னதிறுக்குவமனத
தேவிநீங்கள்சொன்னபடியாகட்டுமேன்
றார். ஆகிலுமன்றுவருதமோசம்போலையினி
வராதபடிக்கிராமாறுகுதிறாயேயவை

வோன்றுதுவீட்டிலேகட்டிவைக்கவேறு
மெய்யருக்கானவிடமுங்காணேனென்றார்.
அப்போபேதையென்பவனிதுக்காலோச
னையென்னவிடப்போனான்போயாலுங்
கொப்புகளைவெட்டிக்கொண்டுவருகோரு
ளையிலேநேத்தியானலாயங்கூடினத
திலேகட்டுகிறேனென்றான்.

என்றுநிமிஉஊரிலேபுறப்பட்டுவழியோ
ரத்திலிருந்தபிறமாண்டக்கோடியாலின்
மேலேறிநின்றுசெவ்வையைக்கொப்பையைக்கோ
டாலியால்வெட்டுவக்கிறான். ஆகிலுந்
தானுணிப்பக்கத்திலிருந்தடிப்பக்கத்தைத்
வெட்டுகிறதைக்கண்டுவழிப்போக்கனுக்
வந்தவொருபிராமணன்தம்பியப்படி
நில்லாதேகொம்போடேயும்விழப்போ
கிறாயென்றான். அதுக்கவனிந்தத்தச்சவ
னமெனக்குச்சொல்லவந்தாயோவென்
றியுமபயச்சொருகிறவத்திருந்தவெட்டி
வபாவாப்பிராமணனையேறிந்தான். அவ
னுமிருந்துறமன்பட்டியம்பென்றுவில
கித்தப்பிப்போய்விட்டான்.

பேதையோவென்றால்முன்னின்றபடி
பின்னுநின்றுவெட்டினதினால்பாதிக்கு
மேல்மரமற்றுப்போய்முறிந்தசந்தோடே
தானும்விழுந்தான். அம்மம்மாவந்தப்பி
ராமணன்வெகுசாஸ்திரிமகாபுரோகிதன்
அவன்சொன்னபடிக்காயிற்றென்றுக
கூவிந்தபிராமணனைப்பற்றிக்கொண்
டோடினான். சடுதியிலவன்கிட்டேயோடிவ

குஞறாதைப்பிராமணன கண்டிருந்தப்படித்த
பல்லாதுமிருக மென்ன செய்யமோவென
றங்கிநின்றான். பேதைசென்றேருகும்பரு
போம்டு அய்யா ஸ்ரீமகாசாஸ்திரியன
னமோகுபரோஞதுமெனக்குச்சொல்லவே
ணும்நான்பரமாஸ்தருவைன்மீ உறறக்கும்.
அவர்பேயர்லெனக்குட்டம்சமெத்தவவருக்
குக்தளார்நதவயதாகக்கொள்ளக்கொஞ்
சநாளலெசாவாரேன்றுபயந்திருக்கிறேன்.
இப்போதிரேனக்காறுகலாகவவருக்கு
கிவகாலமெப்போதென்றுமதுக்கின
காணப்படுமைமயாளமின்னதென்றுமெ
னக்குச்சொல்லுமென்றான்.

பிராமணன்தப்பவைத்துக்கொள்ளப்
பலபலபோக்குச்சொன்னாலுமவன்வைமாத
நிறாம்கலைமசியலெ ஊசணஞ்சித்ஞ்சிவணநா
சமென்றான். இதேதையாவைதுக்கஷ்கஞ்
சொல்லுமென்றவனலடிந்தேட்க உன்கு
ருக்கலக்கிருப்பிடஸ்திளிர்நதவன்னைறாக்
கவருக்குச்சாவகிடைனதுக்கலைமையாளமென்
றாபிராமணன்சொன்னான்.

பேதையநமஸ்காரஞ்செய்துபோய்வெட்
டினகிஉளனுயமமைத்துக்கிறக்நுக்கொண்டு
நமைநதசெய்தியெல்லாம்வனைகவைபரமாய்ச்
சொன்னான். குருக்கலிதுக்குவைசாரட்டப்
டுச்சொன்னபிராமணன்மகாசாஸ்திரி
யல்லவென்றுசொல்லக்கூடாது. உனக்க
வன்சொன்னபடியெல்லாஞ்சரியாயிட
னையாச்சுதே. எனக்குஞ்சொல்லயனுப்பி

ணபுரோகிதரேநதப்பமாட்டாது ஆசனத்தி
தஞ்சிவெணநாசமகாயத்திவெசணம இணேயச்
சாக்ஷகயாக்கும்வேண்டியது ஒருக்கா
ஷுங்காலசத்திசெப்பலாகாது இதின்மே
லாண்மைபெர்திருவளமென்றர்.

ஏழாவது

குதிரையிலேறுநதுவிழுநத

கதை.

சொன்னவெச்சரிக்கையோடுநெடுநா ளிருந்தபின்புசீர்மைவழியேபோனச்சீ ஷர்கள்கையிற்பணம்பறியுமொழியம டத்திலதுவராவறியாதென்றதைப்பற்றி ஊருக்கூர்சுற்றித்திரியப்புறப்பட்டார்கள்.

ஒருநாளவர்கள்மடத்துக்குத்திரும்பிவ ருகையிலசைந்தசைந்துகுருக்கள்குதிரை மேல்வரும்போதுகீழேதொங்கினவொ ருமாக்கொட்டுப்படவேயவர்தலைப்பாகு பறக்கவிழுந்ததாம். அதனைச்சீஷர்களெ டுத்தார்களொன்றெண்ணிசும்மாவனேகந தூரமவர்சென்றபின்புதலைப்பாகெங்கெ தாருங்கோளென்றுகேட்டார். அதங்கேவி ழுந்தவிடத்திற்கிடக்குமென்றவர்கள் சொல்லவவர்கோபித்துவிழுந்ததெல்லா மெடுக்கத்தேவையல்லையோநான்சொல் லவேணுமோவென்றார். அப்படியேயவ னைமறுபடியோடிப்போய்விழுந்தபாகெ டுத்துக்கொண்டுவருகையிலன்றிராக்கிரி

மழைசொரிந்துபெய்ததினலே பசும்புல்
காடிலேமேய்ந்திருந்தகுதிரைகழிந்துவெட்
டலேத்தினயத்துஉலப்பாகிலேநதிக்குருவென்
கையடல்வைத்தான்.

அப்போதவர்சீச்சீயென்றுவெகுவாய்ச்
சினந்தார். இதுக்கெல்லாருங்கூடியதே
தையாவெழுத்சகலறுமெடுக்கச்சொல்ல
முன்கஷ்டத்ததல்லவோகஷ்டத்தபடிசெய்
ததினலிட்போநீர்கோபங்காட்டுவோனே
னென்றார்கள். குருவோவென்றலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தகுவதுமெடுக்கத்தகாத
துமுண்டுவைறவறிந்துநடக்கவேணுமென்
றார். இதுக்கவர்களம்மாத்திரத்துக்கு
நாங்கள்மனுஷரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியனுதமாத்திரம்வேறுபடவேழுதச்சோன்
னார்கள்வருமேழுதினர்.

அப்படிப்போனகயில்ஸ்ஷேக்குநிலத்தில
ரமாகக்கொள்ளாத்தளர்ந்தநனுடயாய்ப்
போகிறநோண்டிக்காஷ்குதிரைதபறிவ
ழுந்ததாம். அத்தண்ணுடயலருந்தகுழியக்
குருவந்தஉலதிருங்காஸ்மேனுமாகவெழுந
துகோவேன்றலறியேன்உணயேடுக்கவோ
டிவோருங்கோளோன்றுகூட்டிட்டார். சீஉடிரு
மோடிவந்துமுன்னேழுதித்தந்தவோஉல
னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவெழுந்த
துஉலப்பாகேடுக்கவும்வெழுந்தசோமன்
வெஷடியேடுக்கவும்வெழுந்தசட்டனையள்
ளனடயேடுக்கவுமென்றவன்வாசித்தபடி
ஏன்றேன்றயேல்லாத்தனையமேடுத்துனவக்

கக்குருக்கள் நிறமாணமாயங்கெகிழந
தார்.

அவரிப்படிகிழநகுதம்மையமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தஊண கேசுசீறுலுமேத்தஊண
ணநதாலுமிதுவும் எக்கணவேயோஉலய
லேழுதாகதிறலேமாம்போமேன்றசாதித்
தார்கள். ஐயாவம்மையுமேடுக்கவேழுதி
ணதெங்கெகாட்டும் எழுதினபடியேசெய்
வோமோபூியவெழுதாதறையோருக்கா
லுந்தெய்யச்சம்மதியோமென்றார்கள்.
அவருமிவர்கள்சாதஊணகண்டுதப்பும்வை
பூவெஹேன்றுங்காணாமலோஉலயுமேழுத்
தாணியும்வாங்கிக்கிறந்தவேடுத்தில்நா
றும்வேழுநதாலேடுக்கக்கடவேர்கவோன்
றேழுதினர்.

எழுதினறுதக்கண்டுசீஷர்கலுமோரு
மிக்கப்போயவறையேடுத்தார்கள். வே
ழுநதகுபூியஸ்சேஸநநதபடிபஉறவபருமும்
பேல்லாத்சகதியாயழுக்குப்படதென்றச
மிபத்திலுநதண்ணிரலேகுலிச்ப்பாடி
றர்கள். பின்பபறுபூயபடியுடுப்பேல்லா
முடுத்தவறாக்கிறாயலேஸ்மேழுதக்
குக்கொண்டுபோய்வைட்டார்கள்.

எட்டாவது

குருவைப்பிசாசடித்த

கதை.

குடீயஸ்வையேந்து கிடந்த சமயத்தில்
மிகவுமச்சிப்பதற்னதாஸ்ட்டராமண்
ஞன்சொல்லியருந்துபோகித்தின்மே
லொருத்தனுக்கும் ஞாபகமில்லாதே போ
யிற்று. திரும்பக்குருவையேற்ணடற்பாடு
மாத்திரமிருப்பிடங்கூர்ந்ததேன்றுகண்
டுகுருத்தானே வைசாரப்பட்டார். ஆகிலும
டத்துக்குச்சேருமளவுமொன்றுஞ்சொல்லா
தே போனார்.

ஊர்ந்த வெயது காலத்திலே வைஏந்தவெ
தீர்த்தியஹல்ன்றாத்திரிக்தீஹாகோவ்
வாமலைராட்டமாய்ப்புரண்டுகொண்டு
சொன்னபோகிந்திஉணவதோன்றினதி
ஹல்வெருவொய்ச்சசுஞ்சலப்பட்டார். குதிஹா
யனின்று குடீயஸ்வைஏந்ததிஹஹுடலதீர்ந்
தவெஸயாராட்டப்பத்துதேன்றுநிஉணக்க
மாட்டாமல உசனங்குவீர்ந்தக்தோடே
சாங்காலங்கிடீனதிஹலாக்குமிதேல்லா
மாகுதேன்றுநிச்சயத்தார். இந்தநிஉணவொ
டன்றாத்திரிஏகுந்தம்மிலேயயந்து

பதறியொருநிமிஷமுங்கண்மூடமாடா மலடிக்கடிபெருமூச்சிட்டுமணநகலாம் பிணதாற்பிறகுவைடியக்காலமேசீஷாக் கஉளயறழைப்பித்தார்.

அவர்களும்வந்துபார்த்தவவர்முகச் சாயல்வேறாகவிருகண்குழியாய்விழுந் ததாகவுமுகமெல்லாம்வெற்றிச்சுருங்கின தாகவுமதிலேபழுப்போடேவெளுப்புப்பட் ர்ந்துபத்சணமந்ததாகவும்வாயீரமின் றிவாற்றதக்குளறவம்பிரமித்தாற்போலே யுற்றுப்பார்க்கவுங்கண்டுமிகவும்பயந் தார்கள்.

அப்போதவர்பெருமூச்சிட்டுத்தம்பிமா ரேயென்னைக்கல்லறையில்வைத்துச்சவச் சேமஞ்செய்யுங்கோளென்றார். அதேனை யாவென்றவர்கள்பதறிக்கேட்க அதென் ன ஆசனத்சித்சிவனநாசமென்றுநமறு நதீர்களோவென்றுமீண்டுகுருக்கள்சொல் லுவார். நேற்றுநானவைமுந்தகுழியிலேதீ ருத்சகதியுமேத்தவாறைகபிறலேனக்கிருப் பிமத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலும்போ திருந்தவாபக்கிறலேனக்குத்தோன்றதே போயிற்று. பிறகுவேகுவாயிருட்பிமங்கு ளீர்ந்ததுங்கண்டேன்பிராமணன்சொன் னசாஸ்திரமுநுனத்தேன். அப்படியிரார்த் திரமுழுதுமுமம்பின்வலியுமாராட்டமுங் கண்டுசற்றுநித்திரைகொள்ளாமற்சாவ கிடன்தென்றுநன்றாய்க்கண்டுகொண்டேன். இனிவேறலோசனேதைவையில்லைசாக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவார்க
ளென்றார்.

அதுக்கவர்களுமந்தச்சுணக்கத்தினைத் தஞ்சினார்கள் அஞ்சினாலுமுள்ளாச்சத்தை வெளியிடமாதமடிக்கினாலைநமாய்க்கு லையின்மனந்தேறப்பப்பலவாறுதல்சொன்னார்கள். என்னசொன்னாலும் அவருக்குமனக்கிலேசமாறவில்லையென்றுகண்டுமுன்னந்தவூர்க்குப்பிக்காராயிருந்தவசேதனமுர்த்தியமகன் அசங்கதனென்பவனையுமழைப்பித்துத்தங்களிருவைப்பிடித்தசனினைநிக்கியவர்மனந்தேறக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

முன்னமந்ததெல்லாம்வெயுமாய்க்கேட்டபடியாடு அசங்கதன்வந்துசம்புவைத்துதேவையா உமக்குவந்துதென்னநோவென்னவல்லேன்னவிசாரமென்னகிலேசமென்னவென்றுவெயென்னயாவேயென்பிதாவேசொல்லுமென்றுகண்வாய்முக்குத்துடிக்கக்கேட்டான். அதுக்கெல்லாத்துக்கும் ஆசனக்கிந்திவைநாசமென்கிறவசனமொழியவேறொருமறுவத்தரமுங்குசொன்னவரல்லை. அப்போதவன்நல்லதுதான் ஆசனக்கிமுமக்குநாசமென்றந்தப்பிராமணன்சொன்னேனநானும்அவனாசனெனக்ஷணமவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந்தப்பிராமணனையெனக்குக்காட்டுங்கோளவனுக்கிலக்ஷகப்பூசைபண்ணியவனால்

வந்ததோஷமெல்லாநீக்கித்தீர்த்துப்போடுவேணவெணைக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காப்பேன்றான்.

உலக்கைப்பூசையென்றொருபூசையுண்டோ ஒருக்காலுமிப்படிப்பட்டபூசைகண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை அதாவதைச்சொல்லென்றார். இதுக்குமறுமொழி அசங்கதன் சொல்லத்தொடங்கினான். இவ்வகைப்பூசையுஞ்சமையம்புறச்சமையங்களிலே கப்பமாதுபூசையாக்கும்நன்றாய்க்கேட்க.

ஒருசெடியருநதாணவன்வேதுகியையத்திக்காரன் அநுதினம்பண்டாரங்களுக்கசனம்போடவொசையிறலைவர்களையேங்கே கண்டாலுமசனத்துக்கழைப்பான். அவனுக்குமக்களில்லைகொண்டமனைவியோவென்றலைப்படிந்துமொருபண்டாரங்களுக்குச்சோறாக்கவும்போடவுஞ்சலிப்பாகக்கொள்ளாட்புருஷன்செய்கிறதுபோருததில்லையாகிலுமிந்நிலேபுருஷனுக்கேதாகிலுஞ்சொன்னலைவன்மனம்போறுக்கமாட்டாதேனென்றவளிந்ததிலொருபாயமேடுத்தாள்.

ஒருநாளந்தச்செட்டிகடையிலிருந்துகண்டபண்டாரத்தையழைத்தென்வீட்டிலின்றைக்குப்பிச்சைபண்ணவேணுமையாவென்றான். அவனுஞ்சம்மதித்தனன். இப்போகைமயலேவேலையாயிருக்கிறேன்நீர்தானென்வீட்டுக்குப்போயென்ஸ்திரீக்

கிருதச்செய்திசொல்லிநான்வருமளவுமங்கேகாத்திருமென்றான். பண்டாரஞ்சந்தோஷமாய்ப்போய்ச்செட்டிசொன்னதையவன்மனையாட்டியோடேசொன்னான். அதுக்கவளிவனொருக்காலுமிங்கேவராதுவனுக்குமென்றுகண்டுகொண்டுமெத்தநல்லதுநீரங்கேயிருமென்றுவீட்டுத்திண்ணைமேலேபாய்விரித்தாள்.

பிற்பாடுமனைவீட்டுமுற்றநன்றப்ப்பெருக்கியெங்குஞ்சாணங்கியைத்தெளித்துத்தன்காலுகைசுத்திகரஞ்செய்துபூச்சியத்தோடேநெல்லுக்குத்திகிறவுலக்கையைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டாள். பிறககில்நின்றையச்சாம்பலைத்தட்டிவைத்தாளும்புசிக்கொண்டுநடுமுற்றத்திலுலக்கையைக்கிடத்தியதுக்குமுன்மும்முறைசாஷ்டாங்கமாய்விழுந்துமுணுமுணுவென்றுசிலமந்திரங்களைச்சொன்னாள். சொன்னதின்மேலேமீளவுமுலக்கையைத்துடைத்துமுன்னேயிருந்தவிடத்தில்வைத்தாள். இதெல்லாமுற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபண்டாரம்வெகுவாச்சரியப்பட்டு இந்நாள்மட்டுநான்காணாதவிதிசெய்ங்களைப்பட்டேபோகண்டேன் இதென்னவகைபூசையம்மாவென்றுகேட்டான். அதுக்கவளிதுவெங்கள்குலதெய்வத்தின்விசேஷபூசைவகையாணிமேல்நீருநன்றுபயிப்போறுரென்றுவீடிறைப்பூந்துபோகையாலது

வன்றுஉலமேலேறெகியுமென்றுமர்நதசக்
தமாட்நதன்னேலேசொன்னாற்போலே
சொன்னான்.

அப்படிசொன்னானுமவன்வைருமபேனப
டிக்குட்டபண்டாரங்காதிலேவைறநதது.
அப்போதவன்நெவாஜீனமாய்நதப்பிய
பிறழுதநதெனுமெவென்றுசொடிச்சிவைடிலேந
றழநதவுபணெசதநப்பபாநநப்பிப்போய்
வைடான்.

அவன்போனவடியிலேசெடிவநதநாள
றப்பினபண்டாரமெங்கடியென்றுகெட்க
உவறும்நல்லபண்டாரமல்லோவநதவ
னசயனுப்பினார். வநதவடனேயுலக்கை
னயத்தாச்சொல்லக்கெட்டாதுக்குநாணிப்
போசெடியார்வருவாரெயவருத்தார
மில்லாமற்கொடுக்கப்படாதுசற்று
மென்றுதெப்பாறயவைரிதது ப்போட்டெ
னவர்கெட்கமாட்டாமலுடனேறெழுக்கிக்
கொண்டுபோனாரென்றான். அதுக்குச்செடி
அடியப்பப்படியல்லோபண்டாரங்கவொன
னகெட்டாலுங்கொடுக்கிறதெனக்குச்சம்
மதியென்றுலக்கைகழுயக்கைகயபசைநதிட்
டண்டாரத்தைத்தேடியதைக்கொடுக்கத்
தெருவைலேபோனான்.

பண்டாரமும்வருங்காரியமுட்டமுடி
போகக்காணவொருதெருமுடுக்கிலொ
துங்கியருநது அவனுலக்கையொமேசெட்
டிவருவதைக்கண்டபோதிதொவென்று

லைமேலே பூனாசமுக்கவருகிறனென்றோட்டமெடுத்தான். சேடியும் பண்டாரமே பண்டாரமேயென்றுபின்பற்றித்தொடர்நகோடவவெனதிகமதிகமாயோடக்கனாடசீயற்சேடிக்குவயதுகாலமும்பொருநதோநதியுமிருநததினாலோடமாட்டாமல்நின்றுவிட்டுக்குத்திரும்பினான். அதுவேயுலக்னாகப்பூனாசபினாதநானநதப்பிராமணன்முதுகின்மேலேமுகித்தால் ஆசனே உஷ்ணமாகியவனாக்கல்லாமலுமக்குநாசம்வராதனாதயாவென்றான்.

அதுக்குப்பரமார்த்தகுருவத்சிரித்துஞாயத்தின்படியேயென்ன அசங்கதனென்பார்கள். எப்போதுஞ்சரசங்களாச்செய்துகொண்டுவருகிறயேன்றார். அவனுங்குருக்கள்சிரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்தனாதவிட்டுண்டுஞ்சொல்லவநதான். ஐயாபிராமணன்சொன்னவசனமெல்லாம்படிதானே. ஆகிலுமதுக்கற்றுக்னாதநன்றாய்க்காணவேண்டியது. இருப்பிடத்திற்குலனாமகண்டாற்சாவக்கனாயாளமென்றதுசரியே அனாற்புறக்காரணமில்லாமல் ஆசனுங்குளிர்நதுபோனாலேயவென்சொன்னபடியாகும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேற்றிலேயும்வைமுநதீர்த்திலேயிருப்பிடங்குளிர்நததுமெத்தவசிசெயமோ. அப்போகுளிராதேபோனாலதிசெயமாகும் இப்போதிநதக்கவலைனாயவைட்டுவைடமினீமேற்சேற்றிலுலூக்கா

ராமலுந்தண்ணீரிலேவிழாமலுமன்றே
ருபறக்காரணமில்லாமலும் ஆசணசீதங்
கண்டாலப்போசியனநாசங்கிடினதேன்
றநுணக்கலாம். இதோபூியமற்றெல்லா
மபத்தறமயாவேன்றன். உசங்கதன்சோன்
னது குருவென்மனதிலேறதத்தநாயம்போ
லேதோன்றிற்று ஆதலாற்சற்றுத்தேறி
யெழுந்துசாட்பிரவமங்கங்கேதிரியவநது
பக்கிறர்.

இப்படிச்சற்றுநால்மாத்திரம்போன
பிற்பாடுஒருராத்திரிசோத்தியத்திலேக
னமனழுயோருபாடமாய்ப்பெய்நதது.
உத்தோமேகுருவென்பக்றகமேலேயருப்
பிரத்துக்குச்செவ்றபயடுத்தாற்போலே
மோட்டுநீரோழுகவுழுநதாலுநதாக்கத்
திறலவருக்குத்தெரியாதேபோயற்று. ம
றுபமனழுயோமோழுக்குமோழுநதபின்
டுருக்கள்நித்திறையோமேபரண்டுபட்
டாரத்தின்மேற்சமறகவைருப்பிடம்படித்
தாங்கிக்கிடநதார். உப்படிதாக்கினகுரு
றமயறலேதிடீரனவழித்துமிகவுமி
ருப்பிடங்குளிர்நததாகக்கண்டுகுறறமபி
றக்கவைப்போலேசேருபுறக் ணமில்
உலேயநமக்கினிச்சாக்காலம்வநததேன்று
நிச்சயத்தார்.

வநதகுளிர்ச்சிக்குச்சிஉர்கலும்வேடு
பறுகாநதிராங்காணமற்படுக்றகயன்கு
லூறமறுதலாய்க்குருவைணிருப்பிடச்சீதக

தினால்வந்தேனென்று நீஉனக்குள்ளேசொன்
னைசகுனந்நைம வெறுங்காலமேதேன்றென்ன
ணீறார்கள். காண வந்ததன்சாதிமறுஉரு
மிவர்களோரபோத்துபத்திமான்களார
கக்கொள்ளச்சொன்னயாவமோத்துக்
கொண்டிப்போதுதப்பாமல் ஊசனாதத்
சீவனநாசமென்பதொழியவந்தயாவருக்
குமறுமொழியச்சரியாதேபோனார்.

நாலுக்குநாளிவரிவ்வாறடைந்தமீத்
சினமனக்கவலையுத்தரபேலயீனமுந்
தாங்கமாட்டாதேயவரோருநாள்சோப
மாய்க்கிடந்தார். அதுக்கெல்லாருங்கூ
வென்றுதலைமேற்கைவைத்து அய்யோவா
மடிந்தாரேமாய்ந்துபோனாரேயென்றுருக
லகிச்சவச்சேமத்தாரம்பண்ணிக்குழிப்
பாட்டப்போனார்கள்.

அதுக்குமத்தீலிருந்தடே யதோடியனு
றுபுத்தண்ணீறாவெட்டுப்பிணமென்றுவெ
றாயிலேபோட்டு அறுக்கிச்சுழுப்பத்துப்
பெரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கழுவினார்கள்.
கழுவம்போதவருக்குமயக்கந்தேளிந்தா
லுந்தண்ணீரிலேமுச்சுவாங்கமாட்டாமலு
மவர்கள்முக்கினறுககாலாலேசுயிக்கி
உனகாணயிக்கமாட்டாமலுமிசைச்சத்தனத்
தீறம்பரமாஞ்சுருமனையர்றகயலே
சேன்றார்.

இதின்மேலேவெகுவாய்க்கூட்டங்கூடிய
வனரப்புந்தேருக்குள்ளோசமாதுறைவைத்தே

டுத்து முன்னும் பின்னும் பக்கத்திலும் நெருங்கச் சீஷர்கள் வந்தெல்லாரும் ஆசனஞ் சிதைந்து சிவண நாசமென்று பாடிக்கொண்டு போய்க் கல்லறையிலே வைத்தடக்கினார்கள்.

பரமார்த்தகுருவின

கதைமுற்றும்.

THE

ADVENTURES

OF THE

GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they a[rrived]
in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, [which]
in consequence, could not be passed while it was a[wake,]
the Gooroo gave orders to Dunce, and dispatche[d him]
to ascertain whether the river were asleep. Upo[n which]
he lighted with a segar, and carried with him, [the fire-]
brand§ which he had borne in his hand, and w[ithout]
approaching the river, kept aloof and stretching [out]
the brand at arms length, dipped it into the water.

---

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called நாழிகை, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven நாழிகை and a half make one சாமம் or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term சாமம், however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, கங்கை, the Ganges—யமுனா, the Jumna—நன்மதை, the Nerbudda—சரசோதி, the Saraswati—காவேரி, the Cavery—கிட்ணா, the Kistnah, and கோதாவரி, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (Ixora parviflora) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, "un linge entortillé et trempé dans l' huile que l'on met dans une maniere de rechaut au bout d'un baton."

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Dunce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, fferent circumstances regarding this river, Blockhead poke as follows:

"I have many a time heard my Grandfather tell of ferocity and artfulness of this stream. My Grandther was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with of salt, and when they had descended into the of the river, they washed themselves in the cool which was running up to their waists, (for, as s in the hot season,* they were somewhat fatigued) stopping the asses they bathed them also.

---

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed அறுவகைப்பருவம். The 1st called கார், comprehends August and September; it is the rainy season, at least the Western side of India. 2nd, கூதிர், the cold season,

"On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?"

Upon this Simpleton began another anecdote. "The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

---

comprehends October and November. 3rd, முன்பனி, the form
dews, comprehends December and January. 4th, பின்பனி, t
latter dews, February and March, (these two bear some analogy to t
first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14).
இளவேனிற்காலம், the first hot season, April and Ma
6th, முதுவேனில், the hottest season, June and July. The
Tamul months commence about the middle of our own, which throw
these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversa
above distinctions are not observed, but the following are subs
வாடைகாலம் comprehends December, January, F
and March, or the winter, and கோடைக்காலம் compr
May, June, July, August and part of September, while the
season is called மழைக்காலம், by which we understan
October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

---

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

---

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

---

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answer. "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

After the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

---

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழுவகைப்பருவம். Until seven years old they come under the denomination பேதை; from seven till eleven they are considered பெதும்பை; from eleven to thirteen மங்கை; from thirteen to nineteen மடந்தை; from nineteen to twenty-five அரிவை; from twenty-five to thirty-or தெரிவை; from thirty-one to forty பேரிளம்பெண்; after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and i called, like the one-eyed dame in our story, கிழவி.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

---

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μεν ἀνὰ στρατον κετο κῆλα Θεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manne just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thu

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

---

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

---

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called சௌசாங்க, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌரம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அப்பியங்கம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்டஸ்நானம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, தந்ததாவனம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நிர்மலவஸ்திரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horse
are very costly indeed." To thi
Master, do we not know that fiv
them? Look ye, friend, take yo
us a good egg." To this he an

* The Tamul kādam, காதம், di
At Madras and its neighbourhood it equa

† Called சாம்பல்பூசணி,

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, " Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs.* We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight,*

---

two kinds of pious actions, some of which
e comprehend, however, if not all the
works, at least more than most people
s as follows. 1. The building hospitals
to those whose employment is devotion.
llow any of the six sects. 4. Supplying
rnishing remedies for the eyes. 6. Giving
ad. 7. Associating with the female sex.
. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleaure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?** From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

---

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உபாத்தியாயர், or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

---

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar. Οππάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημμι, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

---

* A foal, when first born, is called குட்டி; when somewhat grown, it becomes மட்டம், a colt: the term பக்சாரம் expresses the age of a full grown young horse; நெபக்சாரம், that of a middle aged horse, and பழுபக்சாரம், one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON AN HIRED OX.

After some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

---

* மொட்டைமாடு does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

...s. After he ha[d by] this means been much revived, [and] a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and [tr]avelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel encreased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray, heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

---

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. 'For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

---

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கட்டுச்சாதம்). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away my ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

THE TANJORE … MAHAL.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

On the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the sun grew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

---

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஒன்றுக்குப்போறது, to go for one purpose—இரண்டுக்குப்போறது, to go for two purposes—குளத்துக்குப்போறது, to go to the tank—வாய்க்காலுக்குப்போறது, to go to the channel—ஆற்றுக்குப்போறது, to go to the river—வெளியே போறது, to go out—கொல்லைக்குப்போறது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Dunce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion within him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.†

When, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

---

* Ayinār, ஐயனார் or ஐய்யனார்; called also ஐ[illegible]காரன் and சாத்தர், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the செண்டாயுதம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெள்ளையானை [illegible]ரன், and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is entitled கோழிக்கொடியோன்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Dunce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

---

* It is held that in consultation (ஆலோசனை) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, பிறம்போபாயம், the exterior means. 2nd, புருஷார்த்தவிஷயசம்பத்தி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தன்மம், good works; 2, அர்த்தம், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, மோக்ஷம், paradise. 3rd, தேசகாலவிபாகம், the choice of time and opportunity. 4th, விபத்துப்பிரதிகாரம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரியசித்தி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unneccessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

---

* See the words பணம் and காசு in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

---

* A rich man, திரவியவான். There are eight components, அஷ்டைசுவரியங்கள், which constitute திரவியம், or wealth: viz. தனம், money—தானியம், corn, that is, land—குமாரர், children—வஸ்து, goods or personal property—வாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெந்து, relations—சேனங்கள், friends, allies—அடிமை, slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அஷ்டபோகம், are 1st, போசனம், eating. 2nd, வஸ்திரம், clothing. 3rd, கெந்தம், odours. 4th, புஷ்பம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, பிரியமான பெண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகோஷ்டி, a band of musicians. 8th, பஞ்சணை, a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel. § Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

* This may seem somewhat tautological, but the word கொடுத்தான், *he gave,* does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word காணிக்கை, a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

> Est mihi disparibus septem compacta cicutis
> Fistula, Damœtas *dono* mihi quam *dedit* olim.

† The text is பின்கால்நொட்டிக்காலும். I am not acquainted with the word நொட்டி; but am inclined to think it a mistake for நொண்டு, lame or limping, from நொண்டம், lameness.

‡ See the words பாளை and கொடி in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

---

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unluckly, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

---

* வயறெரிய is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, "This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth.* Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money." The Gooroo answered, "In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out." Said the other, "Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

"A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

---

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is கஷ்டம்—that of the ox and buffalo is called சாணி, சாணாகம், or சாணாங்கம்—that of the elephant and of the horse, லெத்தி—of birds and lizards, எச்சம்—of goats and sheep, பிழுக்கை—of the domestic fowl, கோழிக்காரம்—of man, அமேத்தியம், மலம். The above are terms of decency, but the word பீ so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: 'Does it stink?' demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, 'This is the very money from the urine tax.' Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes."

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, "The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go." Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

---

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

---

* See the word வள்ளுவன் in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

After their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. "Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

* சாலிநேரிசி, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word கனி, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

---

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பன், a father; அப்பன், a father; அம்மாள், a mother; தம்பி, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, *Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ*; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. "Am! am! ma!" exclaimed he, "that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted." So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, "Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it."

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, "*Āsanam shītam jīvana nāsham.*" "What is this Sir? pray tell me its meaning," asked the other importunately. The Brahman replied, "On whatsoever day your Gooroo's posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand."

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, நமஸ்காரம். See Dubois' Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shītam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

After the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: "To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers." Thus the Gooroo lay there

---

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word ஓலை in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (உடுப்பு) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கோமணம், a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the சோமன், a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

---

the person—the மேல்வேஷ்டி, a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the துப்பட்டி, a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the சல்லடம், a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the தலைப்பா, or turban, of 30 cubits length—the சட்டை, or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the உடை, or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called சேலை or புடைவை. By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the புடைவை, the ரவிக்கை, or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the உடை, which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

From the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvana nāsham.* In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

* அஞ்சினார்கள் அஞ்சினாலும், *they were terrified, but although terrified.* This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

> Ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις
> Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
>
> *Eurip. Hippolytus*, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shītam jīvana nāsham.* Then the other eplied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

---

* See the word பூசை in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

---

* See the words உட்சமையம் and புறச்சமையம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyoogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true வைசியர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, வசியருக்தொழில், allotted to this general caste. 1st, கோக்களைக்காத்தல், guarding or keeping cattle. 2nd, மாட்பொருளீடல், to exercise commerce. 3rd, ஏர்த்தொழில்செயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, 'Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;' and, as the other accepted the invitation, he added, 'I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.' The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant's message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, 'Very well; please, Sir, to remain here.' So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

---

* Les riches idolâtres s'estiment heureux et croyent que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsq'ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu'ils honorent d'autant plus qu'ils font plus d'auteritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உலக்கை), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (அரிசி), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, 'I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?' To this she replied, 'This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.' She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, 'You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

---

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: "Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him." Which may mean, "Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed." This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

* உன்று உலைமேலே முடியும், *it will be completed on your head.* Τελευτάσεταί τι καινὸν δομοῖς, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōojei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire: if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Asanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the encreased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīwana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

---

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, "And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying." 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (சுட்டெழுத்து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அந்த. Used in composition as *alpha privativa.* ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஉ, *interj.* expressive of admiration.

அஓ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறது—ப்பட்டேன்—டுவேன், *v. n.* (*compounded of* அகம், the interior, and படுகிறது, to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகோரம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கினி, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்கலாய்க்கிறது—ய்த்தேன்—ய்ப்பேன், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ *privative*, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, ஆசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசூயை, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ *privative*, and चेतना) irrationality, folly.

அசைகிறது—அசைந்தேன்—அசைவேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசைக்கிறது—அசைத்தேன்—அசைப்பேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்த்தமானம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்த்தமிக்கிறது—மித்தேன்—மிப்பேன், *v. n.* *the sun* to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ரு.

அஞ்சுகிறது—சினேன்—சுவேன், *v. n.* and *a.* to fear, *governs a dative*: as, கோவிற்பூனை தேவர்க்கஞ்சாது, "The church cat fears not the gods." A Proverb: corresponding with, "Familiarity breeds contempt."

அஞ்ஞாயம், *sub.* (अ *privative*, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்குகிறது—க்கினேன்—க்குவேன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அடா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* கால்: *thus,* அடிபணிகிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with பிடிக்கிறது, to detect footsteps: *thus,* வந்தகள்ளனடியெடுக்கப்போ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says,* அடியைப்பிடித்தேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as,* மிதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as,* இந்தச்செருப்புக்கெத்தனையடிபோட்டிருக்குது, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus,* மத்தியானத்துக்கெத்தனையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus,* அப்பாலேநாலடிபோகுமுன்னேயகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also,* அடிக்கடி, frequently, *passim.* The foot of a tree, the trunk: *thus,* எனக்குமரத்தடிபோதும், the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus,* மலையடிப்பாடி, a town at the foot of a mountain: அடிவாரம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழ், under: *thus,* மரத்தடியில்

இருந்தேன், I was under the tree. *Synonymous with* கிட்ட, near: *thus,* என்வீடு கோவிலடியிலிருக்குது, my house is near the temple; *hence* அடிச்சேரி, a suburb, *i. e.* a village near a city. *Synonymous with* ஆதி, the beginning: *thus,* அடியிலே கதையைத்தொடக்கு, commence the story at the beginning; *hence* அடிக்கடை, *signifies* the first shop in a market. A foundation: *thus,* அடியோடேவீடுவிழுந்தது, the house hath fallen from its foundation. The floor of a room: *thus,* அடியிலேமண்டிக்கிடக்கும், there will be dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus,* அடிகிடக்கட்டும், suffer the dirt to remain. The base of a vase: *thus,* பாத்திரத்துக்கடியொவ்வாது, the base does not suit the vase. A base thing: *thus,* அடிச்சரக்கு, base goods. A line of a stanza: *thus,* இந்தப்பாட்டுக்கெத்தனையடியுண்டு, how many lines are there in this stanza? An interjection of familiar address to females; used especially by a husband to his wife, by a father to his daughter, by a son to his mother, and by women to each other; considered indecorous, however, as coming from an indifferent person.

அடிக்கிறது—டித்தேன்—டிப்பேன், *v. a.* to strike; *used metaphorically with* மழை, rain, to rain;—*with* காற்று, wind, to blow;—*with* சாட்சி, evidence, to cite a witness. To slay (not with a sword but) with a club: *thus,* ஆட்டையடித்தான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப்போடுகிறது *is often used.* அடித்துக்கொள்ளுகிறது, to beat one's self; *also* to wrangle with another; *in which latter sense it governs an ablative in* ஒடு: *thus,* என்னோடேயடித்துக்கொள்ளாதே, do not wrangle with me. அடித்துவிழுகிறது, to cast one's self on the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுவேன், *v. p.* to be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of* அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching. A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—டைந்தேன்—டைவேன், *v. a.* and *n.* to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—டைத்தேன்—டைப்பேன், *v. a.* to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைகாக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன், *v. a.* to sit on (eggs), to hatch.

அடையாளம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கினேன்—குவேன், *v. n.* to draw near, to approach.

அணைக்கிறது—அணைத்தேன்—அணைப்பேன், *v. a.* to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to approach.

அண்டை, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதட்டுகிறது—டினேன்—ட்டுவேன், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकार:) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and काल:) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix* ஏ, *signifies*, betimes, in the early morning.

அதிசேயம், *sub.* (अतिशय:) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருகிறது—ர்ந்தேன்—ருவேன், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்த்தி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சி, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதில், *local ablative of the pronoun* அது, *sometimes signifies*, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. 1 of Sect. 59.

அத்தம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்தராத்திரி, *sub.* (अर्द्धरात्र:) midnight.

அத்தனை, *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of* adeo: *as*, நீயத்தனைமடையனோ, adeone stupidus es?

அத்தாட்சி, *sub.* (अध्यक्ष:) evidence, proof by example.

உபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्त्तिः, *from* अप and कीर्त्तिः) disgrace, infamy.

உபத்தம், *sub.* (अबद्ध, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

உஞபயம், *spelt also*, உபயம், உஞபெயம் and உபெயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

உப்படா or உப்பட, *interj.* of admiration, of affliction.

உப்பா or உப்ப, *vocative case of* உப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

உப்பன், *sub.* a father.

உப்பால், *properly a sub. comp.* of உ *for* உந்த, that, *and* பால், a part; *generally used with the emphatic affix* ஏ, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

உப்புறம், *properly a sub. comp. of* உ *for* உந்த, that, *and* புறம், a part; *generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the *Sanscrit* अपर, opposite. A. G. Sect. 154.

உமத்துகிறது, *more correctly*, உம்ர்த்துகிறது—ர்த்தினேன்—ர்த்துவேன், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

உமருகிறது—ர்ந்தேன்—ருவேன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அமுக்கிறது, *sync. for* அமுக்குகிறது—க்கினேன்—க்குவேன், *v. a.* to press down, to squeeze, to crush, to crowd together, to immerse; *metaph.* to oppress.

அமுழுந்துகிறது, *more correctly*, அமிழ்ந்துகிறது—தினேன்—துவேன், *v. n.* to sink, to go to the bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of admiration.

அம்மாள், *sub.* a mother; *also* a honorific affix to proper names of women, *as* மரியம்மாள்; used in the vocative as a respectful title of address to any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of* அ *for* அந்த, and மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through all cases.* A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிவாள், *sub.* a sickle, a large cutting instrument of any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or border of a cloth; vicinage, proximity of dwelling; in the last sense it is used either in the local ablative or in the nominative, with the emphatic affix ஏ.

அரும்பு, *sub.* a bud.

அரை, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. a.* to importune, to entreat earnestly, to tease.

அலறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. n.* to cry, to weep aloud, to bewail.

அலுவல், *sub.* business, occupation.

அலை, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலைகிறது—அலைந்தேன்—அலைவேன், *v. n.* to undulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாமல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,* அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3 of Sect. 102.

அல்லோ, *sync. for* அல்லவோ, *the defect. v.* அல்ல, *with the affix* ஓ; is it not so? no? *Lat.* nonne? yes! yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அவகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possibility, leisure.

அவசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste arising from necessity; a good action; an important service.

அவசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, absolute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அவதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed period of life; a strait or difficulty; *Lat.* angustia.

அவள், *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அவன், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அவனவன், *a reduplication of the pron.* அவன்; each one, every one; *Lat.* unusquisque.

அவிழுகிறது—ழ்ந்தேன்—ழ்வேன், *v. n.* to be loose, to become untied, to be detached.

அவிழ்க்கிறது—ழ்த்தேன்—ழ்ப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அவைபயம், *see* அபையம்.

அழம், *see* ஆழம்.

அழலுகிறது—ழன்றேன்—ழலுவேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as* with anger.

அழற்றுகிறது—ற்றினேன்—ற்றுவேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அழுகிறது—ழுதேன்—ழுவேன், *v. n.* to weep.

அழுக்கு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அழுந்துகிறது—ந்தினேன்—ந்துவேன், *v. n.* to be wedged in (être enfoncé), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அழுந்தவுரைக்கிறது, to rub forcibly; அழுந்தத்தைக்கிறது, to nail fast.

அழைக்கிறது—ழைத்தேன்—ழைப்பேன், *v. a.* to call.

அழைப்பிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அளவு, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அறம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அறிகிறது—றிந்தேன்—றிவேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அறுகிறது—ற்றேன்—றுவேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அறுக்கிறது—றுத்தேன்—றுப்பேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுந்துபோகிறது—னேன்—வேன், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus,* ௬௰.

அறுவர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறைகிறது—அறைந்தேன்—அறைவேன், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அர்சனை or அர்சினை, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அர்தம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அர்புதம், *sub.* (अपूर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அற்றைக்கூலி, *sub. comp. of* அற்றை, *adj. from* அன்று, then, that day, and கூலி, hire; daily hire or wages.

அவிகிறது—விந்தேன்—விவேன், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அனுஷ்டானம், *sub.* (अनुस्थान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmans.*

அனுதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அனுபவிக்கிறது—வித்தேன்—விப்பேன், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அனுப்புகிறது—பினேன்—புவேன், *v. a.* to send, especially a person.

அனேகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long *as applied to time.*

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்றி, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, *syno-*

nymous with அல்லாதே, இதன்றியே. *It governs a nom. or acc. case* (A. G. Part 3 of Sect. 102), *and used in the commencement of asentence with the emphatic affix* ஏ, *it signifies* moreover.

அன்று, *sub.* that day, on that day, then; அன்றுதொட்டு, from that day forwards.

அன்று, *3rd pers. sing. pres. from the root* அல்; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

ஆஆ, *interj.* (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

ஆகிறது—ஆனேன்—ஆவேன், *sub. v.* to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

ஆகிலும், *conj. mood, from* ஆகிறது, *q. v. with the affix* உம்; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

ஆகக்கொள்ள, *comp. of the infin.* ஆக *of the verb* ஆகிறது, *and the infin.* கொள்ள *of* கொள்ளுகிறது, *used conjunctively*; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

ஆக்கிறது—கினேன்—குவேன், *v. a. sync.* for ஆக்குகிறது; to make; to dress victuals (faire *la cuisine*). A. G. Sect. 104.

ஆக்கும், *3rd pers. n. fut. from* ஆக்கிறது, *q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as* நாளைக்குவருவானாக்கும், he will perhaps come to-morrow; *but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதாக்கும்புண்ணியம், this is certainly virtue. A. G. Part 1 of Sect. 104.

ஆசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சிங்காசனம், the seat of lion's skin; வியாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிருஷ்ணாசனம், the seat of deer's skin.

ஆசனோஷ்ணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

ஆசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

ஆசீர்வதிக்கிறது—திக்கேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिस्) to bless, to bestow a blessing on.

ஆசை, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

ஆச்சா or ஆச்சாமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kœnig.*).

ஆச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

ஆடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as* வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.

ஆடுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water,* to bathe.

ஆட்டம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies* after the manner of: as, வெறியனாட்டமாகப்பேசு-கிறாய், you talk like a drunken man.

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்டவன், *deriv. sub. from* ஆளுகிறது, to govern; a ruler; *commonly,* the Lord.

ஆபத்து, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

ஆமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

ஆம், *sync. for* ஆகும், *3rd pers. n. fut. from* ஆகிறது, *q. v. used as a particle of particular affirmation;* yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

ஆயக்காரன், *deriv. sub. from* ஆயம், *q. v. and* காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

ஆயத்தம், *sub.* preparation.

ஆராட்டம் or ஆஅட்டம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

"Les Francs l' appellent *l' arbre des Banianes,* parce qu' aux lieux ou' il y a de ces arbres, les Idolâ—tres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine."

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. *Paris,* 1676.

ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆவல், *sub.* desire, appetency.

ஆழம், *sub.* depth, profundity.

ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஆறு, *sub.* a river.

ஆறு, *num.* six; *marked thus,* ௬.

ஆறுகிறது—ஆறினேன்—ஆறுவேன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஆறுதல், *verbal* ~*ub. from* ஆறுகிறது, *q. v.* consolaton, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, *or vineiyech.* ஆய், *signifies,* instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறது—இட்டேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதோ, *comp. of* இது, *q. v. and the particle* ஓ, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்துணை, *adj. comp. of* இ *for* இந்த *and* துணை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இத்தன்மை, *sub. comp. of* இ *for* இந்த, *and* தன்மை, manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infn. ஆக, *or the emphatic affix,* ஏ.

இந்த, *prox. pron. adj.* this. A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of* இ *for* இந்த, *and* படி, a measure; so, in this manner; used as an *adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக்கொத்த, *used adjectively, comp. of* இப்படிக்கு, *and* ஒத்த *from the defect. v.* ஒக்கும், it is equal; like this, such like; *Lat.* hujusmodi. A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட்ட, *used adjectively, comp. of* இப்படி, *q. v. and* பட்ட *from* படுகிறது, to undergo; such. A. G. Sect. 107.

இப்பொழுது, *sub. used adverbially, comp. of* இ *for* இந்த, *and* பொழுது, time; now, the present time. A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போ, *adv. comp. of* இ *for* இந்த, *and* போ *put by apocope for* பொழுது, *q. v.* now, at present. A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of* இ *for* இந்த, *and* போது *for* பொழுது; now; used also in the *dative,* இப்போதைக்கு, with the same force. A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கிறது—கினேன்—குவேன், *v. n. used with such words as signify the mind,* to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.

இரண்டு *num.* two: *marked thus,* ௨.

இரத்தம், *sub.* (रक्तं) blood.

இரவு, *sub.* the night.

இராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

இராமாறு or ராமாறு, *adv. comp. of* ரா, night, *and* மாறு, *implying succession of time, being the root of* மாறுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. *The root* மாறு, *is also added to* பகல், the day, காலம், the morning, *and* உந்தி, the afternoon, *with the sense of* every: as, காலமாறு, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—இருந்தேன்—இருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses. A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்பு, *verbal sub.* state, *and* இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj. from* இரும்பு, iron; made of iron.

இருளுகிறது—இருண்டேன்—இருளுவேன், *v. n.* to be dark.

இரை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இரைக்கிறது—இரைத்தேன்—இரைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவிசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிட்டால், *conj. form, used adverbially,* otherwise. A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறது—ழுத்தேன்—ழுப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இளப்பாறுகிறது or இளைப்பாறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. n. comp. of* இளைப்பு, fatigue, *and* ஆறுகிறது, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இளைக்கிறது—ளைத்தேன்—ளைப்பேன், *v. n. often used comp. with* போகிறது; to grow thin; to be wearied.

இளைப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறது—றக்கினேன்—றக்குவேன், *v. a. sync. for* இறக்குகிறது; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறது—றங்கினேன்—றங்குவேன், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறுக்குவார், *sub. comp. of* இறுக்கும், what may be tied tight, *and* வார், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v. and* லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்றி, *vineiyech. from the defect. v.* இல்லை; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இன்னம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இன்னான், *deriv. sub. from the pron. adj.* இன்ன; such an one; *Lat.* talis.

ஈர்ந்திருக்கிறது, *v. n. the vineiyech. from* ஈருகிறது, *with the auxiliary v.* to be moist; *Lat.* madeo.

ஈரம், *sub.* moisture, humidity.

ஈனம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கிறது—ரித்தேன்—ரிப்பேன், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say

உச்சி, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சமத்தியானம், *sub.* (उच्च and मध्याह्नः) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; *sometimes* the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, *as opposed to* குடல், the entrails.

உடன், *sub. generally used adverbially with the emphatic affix* ஏ; immediately, quickly. For the use of this word as an *affix, see* A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைகிறது—டைந்தேன்—டைவேன், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சமயம், *sub. comp. of* உள், within, *and* சமயம், a sect; (समय:) a certain sect.

" Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, சி, வ, ய. Ces sectes sont *six*: வாமம் ou வாத்மம், ஐச

வம், பாசவதம், மகாவசாதம், கனா ரேகம் ou காணரேகம் ou காணாரேகம் et வயாவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true; *Lat. est* pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v. and* பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவினேன்—தவுவேன், *v. a.* to assist, be serviceable to; *in a neut. sense,* to be useful.

உதைக்கிறது—உதைத்தேன்—உதைப்பேன், *v. a. from* உதை, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उदयः) the rising of any heavenly body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most excellent thing, perfect goodness: *used adjectively,* high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தாரம், *sub.* (उत्तरं) an answer; permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ, situation.

உத்துப்பார்க்கிறது, *or more properly,* உற்றுப்பார்க்கிறது—ர்த்தேன்—ர்ப்பேன், *v. a. comp. of the vineiyech.* உற்று, *which seems to imply,* perfection or completeness, *when added to certain verbs, and* பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपाय:) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உமி, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நீ, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an *inseparable affix, see* A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயிர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உறுட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—ருண்டேன்—ருளுவேன், *v. n.* to roll, to have a revolving motion.

உரைக்கிறது—ரைத்தேன்—ரைப்பேன், *v. a.* to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலக்கை, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்ளாகிறது—ஆனேன்—ஆவேன், *v. a. comp. of* உள், within, and ஆகிறது, to become; to be subject to, to be amenable to; to be admitted to; to intermeddle with.

உட்காருகிறது—கார்ந்தேன்—காருவேன் *v. n.* to sit down.

உள்ள, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath. For its use as an *attributive adjunct, see* A. G. Sect. 55.

உள்ளுடை, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்ளு *sub.* an inward part; *used with the emphatic*

affix ஏ, *as a post position, it signifies* within; *used adjectively, signifies* inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of* நீ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of* நீ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

ஊதியம் or ஊதீயம் or ஊதிகம், *sub.* profit, gain.

ஊரான், *deriv. from* ஊர், a town; a villager, a townsman, a countryman.

ஊர், *sub.* a town, a village, a district.

ஊழியம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

ஊற்று, *sub.* a source, a spring.

ஊன்றுகிறது—ஊன்றினேன்—ஊன்றுவேன், *v. n.* to lean upon a stick for support; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of* எங்கு, where, *and the affix* உம்; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கிறது—எடுத்தேன்—எடுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise; to assume.

எண்ணுகிறது—எண்ணினேன்—எண்ணுவேன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine; to honour, to respect.

எண்ணிக்கை, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்க்கிறது—ர்த்தேன்—ர்ப்பேன், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of* எ *for* எந்த, *and* தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of* எப்படி, how, *and* ஆகிலும், although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of* எப்போது, when, *and* உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிகரும்பு, *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* கரும்பு, cane; firewood.

எரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to burn.

எரிக்கிறது—ரித்தேன்—ரிப்பேன், *v. a.* to burn.

எரிகோபம், *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* கோபம், wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub.* and *adj.* all. A. G. Note to Page 29.

எல்லாரும், *sub. comp. of* எல்லார், all, *and* உம்; all, *masc.* *Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of* எ *for* எந்த, *and* அளவு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறது—ழுந்தேன்—ழுவேன், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy; *marked thus,* ௭௰.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—றிந்தேன்—றிவேன், *v. a.* to throw at, to pelt.

எறிக்கிறது—றித்தேன்—றிப்பேன், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றேன்—என்பேன், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதைப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, *and* பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகிறது; *literally,* having considered what is said, in consideration of which.

என்றிருக்கிறது, *v. n. comp. of* என்று, *q. v. and* இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of; to be about to do; to be for or on the part of.

என்று, *vineiyech. from* என்கிறது; having said; *frequently used as a conjunction,* that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially,* what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏந்துகிறது—ந்தினேன்—ந்துவேன், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏய்க்கிறது—ய்த்தேன்—ய்ப்பேன், to cheat, to deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏவுகிறது—வினேன்—வுவேன், *v. a.* to order; to spur on, to incite.

ஏழை, *adj.* poor, not rich.

ஏறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. n.* to ascend, to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏற்கனவே, *adv.* antecedently.

ஏற்றுகிறது—ற்றினேன்—ற்றுவேன், *v. a.* to sum up, to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐந்து, *num.* five; *marked thus,* ரு.

ஐம்பது, *num.* fifty; *marked thus,* ருய.

ஐயன், *sub. spelt also,* ஐய்யன், a father, a Brahman, a venerable old man. Used frequently in the *voc.* in addressing a superior.

ஐயனார், *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அரிகரன்.

ஐயையோ, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐவர், *deriv. sub.* five persons.

ஒக்கிறது—த்தேன்—ப்பேன், *v. n.* to be like, to agree with, to be conformable with.

ஒட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், to stick together, to unite.

ஒண்ணுகிறது, *more correctly,* ஒன்றுகிறது, *v. n.* to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஒண்ணாது, *more correctly,* ஒன்றாது, *neg. v. 3rd pers. n. from* ஒன்றுகிறது; it is not suitable; it is not permitted, it must not be.

ஒதுங்குகிறது—துங்கினேன்—துங்குவேன், *v. n.* to retire, to crouch for concealment, to hide one's self; *Lat.* ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒக்கும், equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக்கொள்ளுகிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்புரவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus,* ௧.

ஒருபாட்டமாய், *adv. from* ஒரு, one, பாட்டம், a shower (ondée de pluie), *and* ஆய் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially,* together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்று, *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, *as* एकैक *in Sans.* each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிந்தேன்—ழிவேன், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction,* except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, *and* பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially,* in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கிறது—கினேன்—குவேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓட்டம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கஷ்டம், *sub.* excrement.

கடக்கிறது—டந்தேன்—டப்பேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

குடல், *see* கறட.

கடவேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடிக்கிறது—டித்தேன்—டிப்பேன், *v. a.* to bite.

கடிது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடிவாளம், *written also,* கடுவாளம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from* கடுகிறது, *used adverbially,* quickly.

கடுகிறது—டுகினேன்—டுவேன், *v. n.* to hasten.

கடை, *sub.* a shop; *in a collective sense,* a market, a bazar

கடை, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively,* the last.

கடைசி, *see* கடை.

கட்டிக்கொள்ளுகிறது—கொண்டேன்—ள்ளுவேன், *v. a.* to embrace.

கட்டிச்சாதம், *sub. comp. of* கட்டி *for* கட்டின, tied, *and* சாதம் (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கட்டியம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கட்டியங்கூறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கட்டுவிக்கிறது—வித்தேன்—விப்பேன், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டை, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டெடுக்கிறது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from కాణ్కిఱదు, *q. v. and* పిడిక్కిఱదు, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

కదై, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

కపడు, *sub.* (कपट:) deceit, dissimulation.

కయిఱు, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

కరుక్కరువాళ్, *sub. comp. of* కరుక్కు, the teeth of a sickle, *and* అరువాళ్, a sickle; a serrated sickle.

కరుదుకిఱదు—దినేన్—దువేన్, *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

కరుమం, *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

కరుమై, *sub.* blackness; *used adjectively* కరుం, black.

కరుంబు, *sub.* sugar cane; *see* ఎరికరుంబు.

కరై, *sub.* a border, a bank, the shore.

కలప్పు, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

కల్లఱై, *sub. comp. of* కల్లు, a stone, a rock, *and* అఱై, a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

కల్లు, *sub.* a stone.

కవలై, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

కవ్వుకిఱదు—విన్నేన్—వువేన్, *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

కళువుకిఱదు or కఴువుకిఱదు—వినేన్—వువేన్, *v. a.* to wash; to polish (gems).

కళికిఱదు—ళిందేన్—ళివేన్, *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—ழித்தேன்—ழிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கழுதை, *sub.* an ass.

கழுவுகிறது, *see* கழுவுகிறது.

களிகூருகிறது—கூர்ந்தேன்—கூருவேன், *v. n. comp. of* களி, joy, *and* கூருகிறது, *which, though used only in composition, is probably from the root* கூர், a point, *and may signify* to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கள்ளன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, baffalo or goat.

கறவைப்பசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, *and* பசு, *q. v.* a milch cow.

கறி, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat.* ferculum.

கறுப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively*, black.

கற்பிக்கிறது or கல்ப்பிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. a.* (*probably derived from* कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घन) weight; *metaph.* honour, consideration: *as*, கனமுள்ளவன், a man of weight or consequence; *used adjectively*, heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

காகூ, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கிறது, *written also* காச்க்கிறது—ச்த்தேன்—ச்ப்பேன், *v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (कार्षापण) a nominal money, the 80th part of a fanam (*see* பணம்). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காய்ச்சுகிறது—சினேன்—சுவேன், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. a.* to shew, to point out.

காணிக்கை, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கிறது—கண்டேன்—காண்பேன், *v. a.* to see, to find.

காண்பிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காதம், *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காய், *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம் *or* கனி, a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காய்கிறது—ய்ந்தேன்—ய்வேன், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காய்க்கிறது—ய்த்தேன்—ய்ப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகிறது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகிறது, *or, to distinguish it from the preceding verb,* காயம்படுகிறது, to be wounded.

காரன் or காலன், *an affix borrowed from the Sanscrit* कार, *and signifying* an agent or doer: thus, வேலைக்காரன், a servant, *from* வேலை, work, குதிரைக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्य) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: from காலம், time, *and the emphatic affix* ஏ; thus bearing some analogy with our expression *betimes.*

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ா, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel ொ when not initial.

காற்கழுவுகிறது, *v. a. comp. of* கால், *q. v. and* கழுவுகிறது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்று, *sub.* the wind.

கானல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கிறது—டந்தேன்—டப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிடத்துகிறது—டத்தினேன்—டத்துவேன், *v. a.* to lay down.

கிடைக்கிறது—டைத்தேன்—கிடைப்பேன், *v. n.* to be obtained; to be found.

கிட்ட, *infin. from* கிட்டுகிறது, *used adverbially*, near.

கிட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found: thus, உனக்குக்கிட்டுமோ, tibi ne conveniet? Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say உனக்குக்கிடைக்குமோ.

கிமா, *interj.* expressive of silence, *hush.*

கிரேஹஸ்தன், *sub.* (गृहस्थ:) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

கிலேசம், *sub.* (क्लेश:) sorrow, affliction, sickness, pain.

கிழம், *adj.* old; *whence*, கிழவன், *sub.* an old man, கிழவி, *sub.* an old woman.

கிழிக்கிறது—ழித்தேன்—ழிப்பேன், *v. a.* to tear, to pull in pieces, to scratch; to engrave.

கிளம்புகிறது—பினேன்—புவேன், *v. n.* to rise up, to stand forth. கிளம்பினவேலை, a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

கிராமம், *sub.* (ग्राम:) a village.

கீரை, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கீரைத்தண்டு, *sub. comp. of* கீரை, *q. v. and* தண்டு, a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கீழே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கீறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. a.* to split, to tear, to scratch, to lacerate; to carve.

குடல், *sub.* the inside, the entrails; *see* உடல்.

குடியானவன், *deriv. noun, from* குடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

குடை, *sub.* an umbrella.

குணம், *sub.* (गुण:) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

குதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

குதிரை, *sub.* a horse.

குதிரைக்காரன், *sub. from* குதிரை, *q. v. and* காரன், *q. v.* a horseman, a groom.

குத்துகிறது—தினேன்—துவேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கும்பிடு, *sub.* a bow, a reverence.

குரு, *sub.* (गुरु:) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

குருடன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.

குருடுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to be blind.

குருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively*, blind.

குருவானவன், *see* குரு: ஆனவன் *redundant*, as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.

குரவை, *sub.* a scream or cry expressing woe.

குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

குளம், *spelt also*, கொளம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

குளறுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

குளிருகிறது—ளிர்ந்தேன்—ளிருவேன், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

குளிர்க்கிறது—ளிர்த்தேன்—ளிர்ப்பேன், *v. a.* to make cold, to cool.

குளிர்ச்சு, *or better*, குளிர்த்து, *sub.* cold.

குளிப்பாட்டுகிறது, *written also*, குளிர்ப்பாட்டுகிறது *and* குளுப்பாட்டுகிறது—பாட்டினேன்—பாட்டுவேன், *v. a.* to bathe, to wash.

குளுந்த, *corrupted for* குளிர்ந்த, *past part. from* குளிருகிறது, *q. v.*

குளுமை, *sub.* cold, coolness.

குரூரம், *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (கூ) of lamentation.

கூசுகிறது—சினேன்—சுவேன், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூட, *infin. from* கூடுகிறது, *q. v. used adverbially,* together. *Sometimes it merely strengthens an assertion:* as, கேட்டேன்கூடக் கேட்டேன், I have heard it, *indeed* I have heard it.

கூடு, *sub.* a nest, a cage.

கூடுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr.* se joindre, *etiam veneriè*, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. *M.S. Dict.*

கூடும், *impers. v. neut. fut. from* கூடுகிறது, *q. v.* it may be, it is possible.

கூட்டம், *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூட்டாளி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூப்பிடுகிறது—பிட்டேன்—பிடுவேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறது—வினேன்—வுவேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கெஞ்சுகிறது—சினேன்—சுவேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறது or கேழ்க்கிறது or கேள்க்கிறது—கேட்டேன்—கேட்பேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like χεὶρ and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கொஞ்சம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little by little.

கொடி, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கொடிது or கொடியது, *neut. conj. deriv. from* கொடுமை, cruelty; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கொடியால், *sub.* a Banian tree (Ficus Indica).

கொடுக்கிறது—டுத்தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கொடூரம், *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கொட்டை, *sub.* the stone of fruits.

கொண்டுபோகிறது, *v. a. comp. of* கொண்டு *from* கொள்ளுகிறது, *q. v. and* போகிறது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கொண்டுபோந்துவிடுகிறது, *v. a. comp. of* கொண்டு *from* கொள்ளுகிறது, *q. v.* போந்து *from* போருகிறது, *q. v. and* விடுகிறது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கொத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கொப்பளிக்கிறது or கொப்புளிக்கிறது—ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* and *n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கொப்பு, *sub.* a branch.

கொம்பு, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign ெ.

கொல்லை, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கொள்ளிக்கட்டை, *sub. comp. of* கொள்ளி, a brand, *and* கட்டை, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat.* teda.

கொள்ளுகிறது—கொண்டேன்—கொள்ளுவேன், *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition *see* A. G. Part 1 of Sect. 106.

கொ, *interj.* expressive of grief.

கொடாலி, *sub.* a hatchet.

கோடைநாள், *sub. comp. of* கோடை, the West win[d], *and* நாள், a day; the summer season.

கோணிகை, *sub.* cotton canvas—*called in India, from the Tamul name,* gunny: sacks made of such canvas.

கோபிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. n. from the sub.* கோபம், *which is from the Sanscrit* कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.

கோர்க்கிறது—ர்த்தேன்—ர்ப்பேன், *v. a.* to run through, to transfix; to string or thread (beads).

கோவில், *sub.* a temple or pagoda, a church.

கோழி, *sub.* a domestic fowl, whether cock or hen.

கோளிகைக்குதிரை, *sub.* a mare. The word கோளிகை designates also the female of the ass.

க்ஷணம், *sub.* (क्षण:) an instant, a moment.

சகதி, *sub.* (श्राद:) mud, a puddle.

சகல, *adj.* (सकल) all, the whole; *whence* சகலம், *neut. sub.* every thing; சகலர், *masc.* every body.

சங்கைகேடு, *sub. comp. of* சங்கை, honour, *and* கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.

சஞ்சலம், *sub.* (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.

சடங்கு, *sub.* a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.

சடுதி, *sub.* suddenness, quickness, surprise.

சட்டை, *sub.* a jacket, any sewn upper garment.

சண்டை, *sub.* a tumult, a quarrel, a battle.

சதை, *sub.* flesh; *also like the Greek word* σὰρξ, the pulp of a fruit.

சத்தம், *sub.* (शब्दः) a sound; *also as* φωνή and *vox*, a voice, a word.

சந்தடி, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; *also like* ὄχλος and *turba*, the crowd itself.

சந்திக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சந்திரன், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சந்தேகம். *sub.* (सन्देहः) doubt.

சந்தை, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சந்தோஷம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சமர்த்தன், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சமன், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death: *so called perhaps because* "*æquo* pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;" *adj.* level, even.

சமாது, *sub. certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed;* this word expresses that posture.

சமீபம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சமைக்கிறது—மைத்தேன்—மைப்பேன், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சமையம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறது—திக்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

சம்பாரம், *sub.* (सम्भार:) plenty, abundance, completeness.

சம்புஜிக்கிறது—ஜித்தேன்—ஜிப்பேன், *v. a.* to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

சம்மதி, *sub.* (सम्मति:) consent, approbation.

சம்மதிக்கிறது—திக்தேன்—திப்பேன், *v. n.* *from the sub.* to consent, to agree to.

சம்மந்தம், *sub.* (सम्बन्ध:) connection, alliance.

சமிக்கினை, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

சரசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

சரம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland, a string of precious stones.

சரி, *adj.* just, right, equal.

சரிபோனது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

சரீரம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man or other animals.

சலசல, a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.

சலாக்கை, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a ramrod.

சலிக்கிறது—லித்தேன்—லிப்பேன், *v. n.* to be sorrowful, to be dejected.

சலிப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

சவம், *sub.* (शवं) a corpse.

சவனம், *sub. written also* சகுனம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சற்று, *spelt also,* சத்து, *adv.* a little; *when used with the affix* உம் *and a negative it signifies* not even a little, not at all.

சனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகிறது—செத்தேன்—சாவேன், *v. n.* to die.

சாடை, *sub.* a wink, a hint.

சாணாகம், *spelt also,* சாணகம், *sub.* (*probably from* छगणं) the dung of cattle.

சாணாங்கி and சாணி, *see* சாணாகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாதம், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குதிரை, *comp. of* சாதி, *q. v. and* குதிரை, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; *as we say* a man of family, *i. e.* of good family.

சாதிஉணா, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துகிறது—தினேன்—துவேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாப்பிடுகிறது—பிட்டேன்—பிடுவேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பற்பூசணிக்காய், *sub. comp. of* சம்பல், *q. v. and* பூசணிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (cucurbita hispida) as the கலியாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. "Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais." *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறது—ய்ந்தேன்—ய்வேன், *v. n.* (*perhaps from* षै—सायति) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, *and* काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சார்வு, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சாலி or சாலிநெல்லு, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவு, *sub.* (शव) death.

சாவுகிறது, *written better,* சாகிறது, *q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; soothsaying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஷ்டாங்கம், *sub.* (स, with, अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சிக்கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.

சிரிக்கிறது—ரித்தேன்—ரிப்பேன், *v. n.* to laugh, to smile.

சில, *adj.* some.

சிலவு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.

சிவன், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.

சிறு, *adj.* little, a few, some.

சிணக்கிறது, *spelt also*, சினக்கிறது—ணத்தேன் or னந்தேன்—ணப்பேன் or னப்பேன், *v. n.* to be angry.

சீக்கிரம், *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீச்சீ, *interj.* fie! fie! "Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier." *M.S. Dict.*

சீதம், *sub.* (शीतं) cold.

சீர்மை, *sub.* (*perhaps from* सीमा) a country, a district.

சீமான், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an opulent man.

சீலை, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீவனம், *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீறிக்கிறது—றித்தேன்—றிப்பேன், *v. n.* to hiss, to puff.

சீஷன், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சுடுகிறது—சுட்டேன்—சுடுவேன், *v. a.* to burn, to roast, to bake.

சுத்தி, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धिःकरण) purification.

சும்மா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்கிறது—ருங்கினேன்—ருங்குவேன், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழலுகிறது—ழன்றேன்—ழலுவேன், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழற்றுகிறது—ழற்றினேன்—ழற்றுவேன், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுள்ளுச்சுள்ளு, *a natural word,* expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுறீர், *a natural word,* expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்று, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றுகிறது—சுற்றினேன்—சுற்றுவேன், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சூனநாள், *sub.* an unlucky day.

சூழ, *infin. from* சூழுகிறது, *q. v. used adverbially,* around.

சூழுகிறது—சூழ்ந்தேன்—சூழுவேன், *v. a.* to surround, to environ.

செடி, *sub.* a shrub.

செட்டி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants. This word is not synonymous with வைசியன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called செட்டிச்சி.

செய்கிறது—செய்தேன்—செய்வேன், *v. a.* to do, to make.

செய்தி, *sub.* news, intelligence.

செல்லுகிறது—சென்றேன்—செல்லுவேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses *see* A. G. Part 1 of Sect. 110.

செவி, *sub.* the ear.

செவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (छेद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेमं) interment, burial.

சேமிக்கிறது—மித்தேன்—மிப்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருவேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

சையக்கியனை, *see* சயக்கியனை.

சொரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சொருகிறது—ருகினேன்—ருகுவேன், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சொல்லுகிறது—சொன்னேன்—சொல்லுவேன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சோதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சோதிஷம், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சோத்தியம், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சோபம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சோமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சோலை, *sub.* a grove.

சோறு, *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

ஸ்திரீ, *sub.* (स्त्री) *like* Γυνὴ, *signifying* a woman generally, or a wife in particular.

ஸ்துதிக்கிறது—திக்கேன்—திப்பேன், *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

ஞாபகம், *sub.* memory, recollection, reason.

ஞாயம், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

ஞானம், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

தகப்பன், *sub.* *quasi* தகமப்பன், *in contradistinction to* சிற்றப்பன், the father's younger brother, *and* பெரியப்பன், the father's elder brother; a father.

தகருகிறது—கர்ந்தேன்—கருவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகிறது—தக்கேன்—தகுவேன், *v. n.* to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தகைகிறது—தகைந்தேன்—தகைவேன், to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டை, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கிறது—தங்கினேன்—தங்குவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகிறது, *see* தங்கிறது.

தடவுகிறது—வினேன்—வுவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடி, *sub.* a stick, a cudgel.

தடீர், *a natural word,* expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கிறது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தடைக்கிறது—டைத்தேன்—டைப்பேன், *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகிறது—டினேன்—ட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water; cold water, water generally. In common language பச்சைத்தண்ணீர் *is* cold, *literally*, green or raw water; so called because it has not been boiled.

தந்தாவனம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub.* (तन्त्रं) a trick, a stratagem, a device.

தப்புவிக்கிறது—வித்தேன்—விப்பேன், *v. causal from* தப்புகிறது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகிறது—பினேன்—புவேன், *v. n.* to escape.

தம்பி, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயிறு, *spelt also,* தயிர், *sub.* curdled milk.

தருகிறது—தந்தேன்—தருவேன், *v. a.* to give. A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாகு, *sub. comp. of* தலை, *q. v. and* பாகு, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. "Linge de trente coudées, dont on ceint la tête." *M.S. Dict.*

தவம், *sub.* (तपः) penance.

தவறுகிறது—வறினேன்—வறுவேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவிக்கிறது—வித்தேன்—விப்பேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவிர, *infin. of* தவிருகிறது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவுகிறது—வினேன்—வுவேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தளும்புகிறது—ம்பினேன்—ம்புவேன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தளருகிறது—தளர்ந்தேன்—தளருவேன், *v. n.* to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தளைகிறது—தளைந்தேன்—தளைவேன், *v. n.* to be fettered.

தளைக்கிறது—தளைத்தேன்—தளைப்பேன் *v. a.* to fetter the legs of an animal when turned out to feed, to fetter generally.

தறுவாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

தர்மம், *sub.* (धर्म) charity, virtue, such as leads to good works.

தர்மிஷ்டன், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a man of good works.

தனித்தனியாய், *adv. reduplication of* தனி, alone; one by one, separately.

தன்மை, *sub.* mode or manner; *see* இத்தன்மை.

தாக்கிறது, *syncope for* தாக்குகிறது—தாக்கினேன்—தாக்குவேன், *v. a.* to combat, to come against, to butt, to dash against; to attain.

தாங்கிறது—தாங்கினேன்—தாங்குவேன், *v. a.* to support, to endure; to ward off; to lean upon.

தாட்பூணிவார், *written also,* தாப்பணிவார் *and* தாழ்பூணிவார், *sub.* a thong to fasten the saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

தாண்டுகிறது—தாண்டினேன்—தாண்டுவேன், *v. a.* to jump over, to skip over, to surmount.

தாவளை, *written also,* தாவெளை, *sub.* an alleviation, a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

திடீர், *see* தடீர்.

திட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

திண்ணை, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

திரவியம், *sub.* (द्रव्यं) riches, money.

திரவியவான், *sub.* (द्रव्यमान्) a rich man.

திரள், *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

திராணி, *spelt also* திறணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

திரிகிறது—திரிந்தேன்—திரிவேன், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

திரிக்கிறது—தரித்தேன்—திரிப்பேன், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

திருடுகிறது—ருடினேன்—ருடுவேன், *v. a.* to steal.

திருட்டு, *sub.* a theft.

திரும்ப, *infin. from* திரும்புகிறது, *q. v. used adverbially*, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

திரும்புகிறது—ரும்பினேன்—ரும்புவேன், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

திருவுளம், *sub. comp. of* திரு, sacred, *and* உளம், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

திறக்கிறது—றந்தேன்—றப்பேன், *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் *repeated*) daily.

தின்கிறது—தின்றேன்—தின்பேன், *v. n.* to eat; more commonly used with respect to animals than men.

தின்மை, *sub.* evil; *especially* death.

தீ, *sub.* fire. "*Au Maduré*, ne se dit que du feu de l'incendie." *M.S. Dict.*

தீட்டுகிறது—டினேன்—ட்டுவேன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

தீமை, *sub.* evil.

தீருகிறது—தீர்ந்தேன்—தீருவேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

தீர்க்கிறது—தீர்த்தேன்—தீர்ப்பேன், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

தீர்த்தம், *sub.* (तीर्थं) water, *usually* holy water.

தீர்ப்பு, *v. sub. from the verb* தீர்க்கிறது; a decision, an award of arbitrators.

தீர்மானம், *sub.* a decision, a decree.

தீர்வை, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

தீவினை, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दु:खं) sorrow, grief, mourning.

துடங்கிறது—டங்கினேன்—டங்குவேன், *v. a.* to begin.

துடருகிறது, *or better*, தொடருகிறது—டர்ந்தேன்—டருவேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கிறது—டித்தேன்—டிப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துடை, *sub.* the thigh.

துடைக்கிறது—துடைத்தேன்—துடைப்பேன், *v. a.* to wipe.

துணிகிறது—துணிந்தேன்—துணிவேன், *v. a.* to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word,* expressive of shuddering.

துண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரிதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கிறது, *sync. for* துவக்குகிறது—வக்கினேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவளுகிறது—வண்டேன்—வளுவேன், *v. n.* to yield, to warp, to shrink, to bend. "*Au Maduré,* le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de son creancier." *M.S. Dict.*

துள்ளி, *spelt usually,* துளி, *sub.* a drop.

துள்ளுகிறது—ள்ளினேன்—ள்ளுவேன், *v. n.* to leap, to skip, to jump for joy.

துர்வசனம், *sub.* (दुर्, *particle implying* ill, वचनं, speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

தூக்கம், *sub.* sleep.

தூக்கிறது, *sync. for* தூக்குகிறது—கினேன்—குவேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended, to lend the hand to raise one who is fallen.

தூங்கிறது—தூங்கினேன்—தூங்குவேன், *v. n.* to sleep.

தூண்டில், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தூவுகிறது—தூவினேன்—தூவுவேன், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தெய்வம், *sub.* (देव:) a deity.

தெரிகிறது—தெரிந்தேன்—தெரிவேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத்தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தெரு, *sub.* a street.

தெருவு, *see* தெரு.

தெளிகிறது—தெளிந்தேன்—தெளிவேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தெளிக்கிறது—தெளித்தேன்—தெளிப்பேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தெறிக்கிறது—தெறித்தேன்—தெறிப்பேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தெறிவில்லு, a pellet bow.

தேடுகிறது—தேடினேன்—தேடுவேன், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிறது—தேய்த்தேன்—தேய்ப்பேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देव:) a deity.

தேவாதீனம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies* by chance, *or rather the Lat.* divinitus.

தேறுகிறது—தேறினேன்—தேறுவேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தேற்றுகிறது—றினேன்—றுவேன், *v. a.* to console, to animate.

தேன், *sub.* honey.

தைக்கிறது—தைத்தேன்—தைப்பேன், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தொங்குகிறது—தொங்கினேன்—தொங்குவேன், *v. n.* to hang down.

தொடருகிறது—டர்ந்தேன்—டருவேன், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தொடுகிறது—தொட்டேன்—தொடுவேன், *v. a.* to touch.

தொடுக்கிறது—தொடுத்தேன்—தொடுப்பேன், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தொட்டி, *sub.* a large vase, a trough.

தொந்தரை, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தொந்தி, *sub.* the belly, the paunch.

தொப்பு, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தொப்பன், *see* தகப்பன்.

தோய்க்கிறது—தோய்த்தேன்—தோய்ப்பேன், *v. a.* to immerse.

தோல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோன்றுகிறது—தோன்றினேன்—தோன்றுவேன், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தோஷம், *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether* physical or moral.

நக்கிறது, *sync. for* நக்குகிறது—நக்கினேன்—நக்குவேன், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of* நஞ்சு, poison, *and* நாகம், (नागः) a snake; a poisonous serpent.

நடக்கிறது—நடந்தேன்—நடப்பேன், *v. n.* to go, to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, reverence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், kindness, *and* பயம், fear; coaxing and threatening.

நல்ல, *adj.* good.

நல்வெஉண, *sub. comp. of* நல், good, *and* வெஉண, temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नवं) newness; *adj.* new; the number nine, *marked thus,* ௯.

நன்மை, *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றாய், *adv. from* நன்று, good; well.

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாடோறும், *adv.* daily.

நாடான், *deriv. noun, from* நாடு, a country; an inhabitant, the head of a village or district.

நாய், *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four; *marked thus,* ௪; *often used indefinitely for* several.

நாழிகை, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாள், *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாளுக்குநாள், *adv.* daily, from day to day.

நாறுகிறது—நாறினேன்—நாறுவேன், *v. n.* to stink.

நாற்பது, *num.* forty; *marked thus* ௪௰.

நாற்பத்தஞ்சு, *num. comp. of* நாற்பது, *q. v. and* அஞ்சு, *q. v.*

நானாவிதம், *from* நானா *for* நாலு, four, *and* விதம், a sort; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चय:) certainty, ascertainment.

நிச்சயிக்கிறது—யித்தேன்—யிப்பேன், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always; *as an adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமசம், *or better,* நிமிஷம், *sub.* (निमिष:) a moment.

நிமித்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive; an augury.

நிமிஷம், *see* நிமசம்.

நிரம்புகிறது—ம்பினேன்—ம்புவேன், *v. n.* to grow full.

நிரை, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொள்ளுகிறது, *v. n. from* நிலை, station, *and* கொள்ளுகிறது, *q. v.* to be firm or settled, to be established.

நில்லுகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நில்லுவேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறுத்துகிறது—நிறுத்தினேன்—நிறுத்துவேன், *v. a.* to make to stand, to stop; to place or set up.

நிருமாணம், *sub.* (निर्मानं) nakedness.

நிறைகிறது—நிறைந்தேன்—நிறைவேன், *v. n.* to be full; *the infin.* நிறைய *is used as an adverb*, fully.

நிறைவேறுகிறது—வேறினேன்—வேறுவேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sacrifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நில்லுகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.* to think.

நின்று, *vineiyech. from* நிற்கிறது, *used with nouns of place in the local ablative to express* motus à loco: as, கோவிலினின்றுவந்தேன், I came from the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நிக்கிறது, *sync. for* நீக்குகிறது—நீக்கினேன்—நீக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave out, to do away, to subtract.

நீங்கிறது—நீங்கினேன்—நீங்குவேன், *v. n.* to retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறது—நீட்டினேன்—நீட்டுவேன், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நித்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீச்சுகிறது—நீச்சினேன்—நீச்சுவேன், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழைகிறது—நுழைந்தேன்—நுழைவேன், *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுனி, *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus,* ௱.

நூற்றைம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus,* ௱௫௰.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடுமை, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரித்தேன்—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்குகிறது—நெருங்கினேன்—நெருங்குவேன், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, *in India called by the English* Paddy.

நெளிகிறது—நெளிந்தேன்—நெளிவேன், *v. n.* to wriggle, to writhe.

நெஷ்டூரம், *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நேசம், *sub.* affection; virtuous love.

நேத்தி, *spelt also* நேர்த்தி, *sub.* beauty, neatness, elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நேரம், *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நேர்த்தி, *sub.* a vow.

நேற்று, *sub.* yesterday.

நொண்டி, *vineiyech. from* நொண்டுகிறது, to be lame; *used adjectively,* lame.

நோகிறது—நோந்தேன்—நோவேன், *v. n.* to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நோவு, *sub.* sickness, pain.

பகல், *sub.* day, *correlative with* ரா, night.

பக்கம், *sub.* (पक्षः) the side.

பசி, *sub.* hunger.

பசு, *sub.* (पशुः) *in Sanscrit this word signifies* an animal *in general, but in Tamul by antonomasia,* an ox, *or, more commonly,* a cow: thus in Italian the word *animale* is used colloquially for *a hog.*

பசுமை, *sub.* greenness; *adj.* பசும் or பச்ச or பச்சை, green, raw.

பஞ்சடைகிறது—டைந்தேன்—டைவேன், *v. n.* to be dim or overcast, as the countenance or eyes of a dying man.

பஞ்சாரம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

பரவுகிறது—பரந்தேன்—பரவுவேன், *v. n.* to spread.

படி, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of a door. A. G. Sect. 153.

படிக்கிறது—படித்தேன்—படிப்பேன், *v. a.* to learn; to read, to chant, to recite.

படிப்பிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. causal,* to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

படுகிறது—பட்டேன்—படுவேன், *v. a.* to suffer; to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

படுக்கை, *sub.* a bed, a couch.

படுக்கிறது—படுத்தேன்—படுப்பேன், *v. n.* to lie down.

படுத்துகிறது—தினேன்—துவேன், *v. causal,* to cause to suffer. A. G. Sect. 107.

படையாட்சி, *sub.* one of a particular caste of Soodras or cultivators; *synonymous with* பள்ளி.

பட்சம், *written also* பக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affection, partiality; the side.

பட்டிக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: "பட்டிக்காட்டிலே விற்கிறது, aller vendre par les villages." *M.S. Dict.*

பட்டினி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting on very light diet; regimen.

பணம், *sub.* (पणं) a fanam; a silver coin of which forty-five make a Star Pagoda (ஹுவராகன்). The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about 2*d*. ⅛. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகிறது—பணிந்தேன்—பணிவேன், *v. n.* to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாரம், *sub.* a cake, a fritter.

பண்டாரம், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகிறது—பண்ணினேன்—பண்ணுவேன், *v. a.* to make, to do.

பதனம், *written also* பதணம், caution, care, circumspection.

பதறுகிறது—பதறினேன்—பதறுவேன், *v. n.* to be in a hurry, to be over hasty.

பதுங்குகிறது—பதுங்கினேன்—பதுங்குவேன், *v. n.* to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பதைக்கிறது—பதைத்தேன்—பதைப்பேன், *v. n.* to palpitate, to pant.

பத்தி, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus,* ௰: *sometimes used indefinitely, as* பத்துப்பேர், a number of persons.

பத்துகிறது, *see* பற்றுகிறது.

பயணம், *sub.* (प्रयाणं) a journey.

பயந்தேன், *def. v. when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb* இருக்கிறது, *or the verb* படுகிறது; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயறு, *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but incomposition.*

பரமாஷ்தன், *sub.* a simpleton.

பராக்கு, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிகாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிச்சேதம், *sub.* (परिच्छेद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered* absolutely not, positively not.

பரிமளம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.

பழம், *adj.* old, *from* பழுமை, age.

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பழுதை, *sub.* a hay or straw band.

பழுப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

பழையது, *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from* பழுமை; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

பளபள, *a natural word,* expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.

பள்ளம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறிக்கிறது—பறித்தேன்—பறிப்பேன், *v. a.* to obtain possession by seizure; to pillage; to cull; to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—வைத்தேன்—வைப்பேன், *v. a.* to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றினேன்—பற்றுவேன், *v. a.* to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to attach one's self to; to consider, to take into account.

பாகு, *sub.* a turban; *see* தலைப்பாகு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கமுகு or Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.* to sing.

பாட்டம்பாட்டமாய்ப்பெய்கிறது, to rain in intermitting showers.

பாட்டன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாய், *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently made of matting.

பாய்கிறது—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.* and *n.* to strike upon, to play upon (as a water engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour with another in a cloth).

பாரம், *sub.* (भारः) a weight of twenty துலாம்; weight in general, importance.

பாரிசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; வலது பாரிசம், the right side.

பார்க்கிறது—பார்த்தேன்—பார்ப்பேன், *v. a.* to see, to notice, to examine.

பாலை, *sub.* a kind of parasitical plant (Asclepias volubilis).

பால், *sub.* milk.

பிச்சை, *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறது—பிடித்தேன்—பிடிப்பேன், *v. a.* to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுங்குகிறது—பிடுங்கினேன்—பிடுங்குவேன், *v. a.* to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறது, *spelt also* பிதத்துகிறது—பிதற்றினேன்—பிதற்றுவேன், *v. n.* to talk incoherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிந்துகிறது—பிந்தினேன்—பிந்துவேன், *v. n.* to be behind.

பிரமிக்கிறது—பிரமித்தேன்—பிரமிப்பேன், *v. a.* to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பிலக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and force of a blow; whack!

பிழைக்கிறது—பிழைத்தேன்—பிழைப்பேன், *v. n.* to gain a livelihood, to subsist; to recover from sickness.

பிறகு, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind, afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.* to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறபஞ்சம், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்படுகிறது—பிறப்பட்டேன்—பிறப்படுவேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பிரயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour, trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition, governs a dat.* after, since.

பிறுமாண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிற்றல், *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; *governs a genitive or dative.*

பின்பு, *sub.* what is after or behind; *often used adverbially.*

பின்வாங்குகிறது, *comp. of* பின், *and* வாங்குகிறது, *q. v.* to retract, to intermit, to recede.

பின்றட்டுவார், *sub.* a crupper.

பின்உனா, *adv.* moreover; *often used in conversation as an expletive.*

பிறுகிறது—பிறினேன்—பிறுவேன், *v. a.* to tear, to rend.

புகழுகிறது, *written also* புகழ்கிறது—புகழ்ந்தேன்—புகழுவேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.* to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன், *v. causal*, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறது—புதைத்தேன்—புதைப்பேன், *v. a.* to bury, whether a corpse or treasure.

புகையிலை, *sub. comp. of* புகை, *q. v. and* இலை, a leaf; tobacco.

புண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்டேன்—புரளுவேன், *v. n.* to roll about, to wallow, to burst its banks (a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an astrologer who predicts lucky and unlucky days, and details the circumstances contained in the பஞ்சாங்கம் or almanack.

புலி, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior, *and* காரணம், कारणं, a cause; an extraneous cause.

புறச்சமயம், *sub. comp. of* புறம், the exterior, *and* சமயம், समयं, established custom; a certain sect. "Ordinairement on distingue deux sortes de சமயம் sans qu' on sache bien sur quoi se fonde cette distinction. Les six interieures sont, &c. *see the word* உட்சமயம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. லோகாயுதம், peu connue. 2. புத்தர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plûpart des livres de sciences. 4. மீமாங்கஉடம். 5. பஞ்சராத்திரி, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu' il y a cinq vendredis à un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. மாயவாதிமதம், secte des phantastiques qui n' admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or பிறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறகோத்திரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v. and* கோத்திரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புனல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, *and* வனம், वनं, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (Cucurbita hispida. *Thnnb.*).

பூசுகிறது—பூசினேன்—பூசுவேன், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசை, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

பூச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνὸς.

பூண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

பூந்தேர், *comp. of* பூ, *q. v. and* தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

பூரிக்கிறது—பூரித்தேன்—பூரிப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பெண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பெண்டு, *sub.* a woman.

பெய்கிறது—பெய்தேன்—பெய்வேன், *v. n.* to shower down; மழைபெய்கிறது, to rain; பனிபெய்கிறது, the dew to fall; மூத்திரம் பெய்கிறது, *Lat.* mingere.

பெயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பெரிச or பெரிது, *vineik.* what is great, *from* பெருமை, *sub.* greatness; *adj.* பெரிய, great.

பெருக்கிறது, *sync. for* பெருக்குகிறது—பெருக்கினேன்—பெருக்குவேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பெருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பெரும்.

பெருமூச்சு, *sub. comp. of* பெரும், *q. v. and* மூச்சு, an inspiration; a sigh.

பெலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பெறுகிறது—பெற்றேன்—பெறுவேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* விலைஉளபெற்ற, valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசினேன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணினேன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேதை, *sub.* an idiot, a fool.

பேதைமை, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பொதி, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. "A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சலக்கை." *M.S. Dict.*

பொய், *sub.* a lie, a falsehood.

பொரிக்கிறது—பொரித்தேன்—பொரிப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பொருந்துகிறது—பொருந்தினேன்—பொருந்துவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பொல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பொழுது, *sub.* the sun; time.

பொறுக்கிறது—பொறுத்தேன்—பொறுப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பொன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

போகிறது—போனேன்—போவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

போக்கன், *sub.* a traveller.

போக்கிறது—க்கினேன்—க்குவேன், *v. causal,* to make to go, to make to pass (time).

போக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

போசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

போடுகிறது—போட்டேன்—போடுவேன், *v. a.* to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

போது, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G. Sect. 152.

போதும், *v. def. 3rd pers. neut. fut.* it is enough. A. G. Sect. 82.

போமய்யா, *phrase,* go to, friend; *Lat.* agedum.

போருகிறது—போரந்தது—போரும், *v. impers.* to be sufficient.

போர்வை, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the end of a cloth.

போல—போல்—போலே, *infin. used adverbially, from the obsolete verb* போலுகிறது, to be like; like.

மகன், *sub.* a son; மகள், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् *or* महा) great, grand, mighty.

மகிமை, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்கிறது or மகிழுகிறது—மகிழ்ந்தேன்—மகிழுவேன், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடைப்பள்ளி, *sub.* the kitchen of a Pagoda or Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom; *Lat.* gremium.

மடிகிறது—மடிந்தேன்—மடிவேன், *v. n.* to die, to perish.

மடையன், *sub.* a dunce, an idiot.

மட்டி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கிறது—மணந்தேன்—மணப்பேன், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கிறது—மதித்தேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியானம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலிவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, *or better* மல்லாந்துக்க, *infin. used adverbially, from* மல்லாந்துக்கிறது, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கிறது—மறந்தேன்—மறப்பேன், *v. a.* to forget.

மறி, *sub.* a foal; *also* the young of certain other animals when affixed to their respective names, *as* ஆட்டு மறி, a lamb.

மறிக்கிறது—மறித்தேன்—மறிப்பேன், *v. a.* to arrest, to stop, to detain.

மறியல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மறு, *adj.* another, the next.

மறுக்கிறது—மறுத்தேன்—மறுப்பேன், *v. a.* to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மறுத்து, *vineiyech. used adverbially, from* மறுக்கிறது, *q. v.* anew, over again.

மறுமொழி, *sub. comp. of* மறு, *q. v. and* மொழி, a word; an answer.

மறுவுத்தரம், *sub. comp. of* மறு, *q. v. and* உத்தரம், उत्तरं; an answer.

மறைக்கிறது—மறைத்தேன்—மறைப்பேன், *v. a.* to conceal, to hide.

மறைவு, *verbal sub.* shelter, concealment.

மற்ற, *adj.* other, the other.

மனதிரங்கிறது, *see* இரங்கிறது.

மனம், *written also* மனசு *or* மனது, *sub.* (मनः) the mind.

மனுஷன், *written also* மனிதன் *or* மனுதன், (मनुष्यः) a man.

மனையாட்டி, *sub. from* மனை, a house; the woman of the house, a housewife, a wife.

மனைவி, *sub. from* மனை, a house; a housewife, a wife.

மன்றாடுகிறது—மன்றாடினேன்—மன்றாடுவேன், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்கிஷம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to* the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுகிறது—மாட்டினேன்—மாட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுகிறது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்சம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to* the flesh of fish.

மாய்கிறது—மாய்ந்தேன்—மாய்வேன், *v. n.* to languish, to die.

மார்பு, *spelt also* மார், *sub.* the breast, the chest.

மிகவும், *infin. with the particle* உம், *used adverbially, from* மிகுகிறது, to increase; greatly.

மிஞ்சுகிறது—மிஞ்சினேன்—மிஞ்சுவேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மிதக்கிறது—மிதந்தேன்—மிதப்பேன், *v. n.* to float (as a raft).

மிதிக்கிறது—மிதித்தேன்—மிதிப்பேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மிருகம் *spelt also* மிறுகம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மிலேச்சன், *spelt also* மிலேச்சன், *sub.* (म्लेच्छः) a fool, one who wants common sense.

மீண்டு, *vineiyech.* and மீளவும், *infin. both used adverbially, from* மீளுகிறது, *q. v.* again.

மீளுகிறது—மீண்டேன்—மீளுவேன், *v. n.* to turn, to take a turn, to change.

மீன், *sub.* a fish.

முகத்துவார், *sub. comp. of* முகம், *q. v. and* வார், *q. v.* a bridle.

முகம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

முகருகிறது, *written also* மோருகிறது—முகர்ந்தேன்—முகருவேன், *v. a.* to smell.

முகாந்திரம். *sub.* an origin, a motive, a cause: அவன்முகாந்திரம், by his means.

முகிகிறது—முகிந்தேன்—முகிவேன், *v. n.* to be complete, to terminate: முகிவுகாலம், the time of ending, *i. e.* of death.

முகூர்த்தம், *spelt also* முகூர்தம், *sub.* (मुहूर्तं) a fortunate time (for any purpose).

முசல், *spelt also* முயல், *sub.* a hare.

முடி *or* முடிவு, *sub.* an end; *also* a crown; the hair fastened in a tuft at the top of the head.

முடிகிறது—முடிந்தேன்—முடிவேன், *v. n.* to finish, to terminate; *also* to be platted or knotted.

முடுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

முட *or* முடவும், *infin. used adverbially, from* முட்டுகிறது; to the end, entirely.

முடி, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against another), limping.

முட்டை, *sub.* an egg.

முணமுண, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றைக்குமுதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்டாசு, *sub.* a turban; *a word in use among Mahrattas and Musselmans.*

முந்தி, *vineiyech. from* முந்துகிறது, to go before; *used adverbially*, before.

முப்பது, *num.* thirty; *marked thus*, ௩௰.

முழம், *sub.* a cubit. *This word signifies also* the elbow *or* the knee, *according as it may be prefixed to the word* கை, the arm, *or* கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் *or* முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முளைக்கிறது—முளைத்தேன்—முளைப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முள்ளு, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முரடன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறிகிறது—முறிந்தேன்—முறிவேன், *v. n.* to break.

முறிக்கிறது—முறித்தேன்—முறிப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்குகிறது—முறுக்கினேன்—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

முறை, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

முறைப்பாடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

முற்றம், *sub.* the open court in an Indian house.

முன், முன்பு, முன்பாக, *postposition,* before; *whether as respects* time or place.

முன்னோர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

முஸ்தீப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

மூக்கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மூச்சு, *sub.* an inspiration or inhalement.

மூடன், *sub.* a blockhead, a fool.

மூடுகிறது—மூடினேன்—மூடுவேன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மூத்திரம், *sub.* (मूत्रं) urine.

மூர்த்தி, *sub.* (मूर्त्तिः) a body, a person, a god.

மூலை, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மூளி, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மூன்று, *num.* three; *marked thus* ௩.

மெத்த, *adj.* much, very.

மெய், *sub.* truth.

மெள்ள, *adv.* gently.

மேடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேய்கிறது—மேய்ந்தேன்—மேய்வேன், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறது—மேய்த்தேன்—மேய்ப்பேன், *v. a.* to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; *used as a postposition,* above, upon, after. A. G. Sect. 147.

மொய்க்கிறது—மொய்த்தேன்—மொய்ப்பேன், *v. n.* to crowd together, to swarm as bees.

மோசம், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மோடு, *written also* முகடு, *sub.* the roof of a house.

மோழை, *sub.* a stump, a block: மோழைமாடு, an ox without horns, or with only the stumps of the horns remaining.

யுக்தி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety, decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவு, ராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; *hence* beauty: *as,* ரூபமுள்ளவள், a beautiful woman.

லாயம், *sub.* a stable.

லெச்சைக்கேடு, *sub. comp. of* லெச்சை, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss; disgrace, shame, a shameful action.

லெத்தி *or* லத்தி, *sub.* dung.

லோகாத்தியந்தம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final; from one end of the world to the other, universally.

வகை, *sub.* a manner, a mode; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. "Paroles qui font un sens." *M.S. Dict.*

வசை, *spelt also* வைசை, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிந்தேன்—வடிவேன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்குகிறது—வணங்கினேன்—வணங்குவேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age): *as,* உவனுக்கெத்தனைவயசு, what age is he? பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v. used adverbially,* in the sequel, in the course of time; continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரி, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிறது—வந்தேன்—வருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्ष:) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வலி, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாரி, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிறது, *written also* வளக்கிறது—வளர்த்தேன்—வளர்ப்பேன் *v.a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவு, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வள்ளுவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறளுகிறது—வறண்டேன்—வறளுவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வர்க்கம், *sub.* (वर्ग:) a sort or kind.

வர்த்தமானம், *sub.* (वर्त्तमान्) intelligence, news, business.

வற்றுகிறது—வற்றினேன்—வற்றுவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance. Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

வாங்கிறது—வாங்கினேன்—வாங்குவேன், *v. a.* to receive from another's hand; to buy. A.G. Part 1 of Sect. 110.

வாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

வாசனை, *sub.* an odour.

வாசிக்கிறது—வாசித்தேன்—வாசிப்பேன், *v. a.* to read; to play on stringed instruments.

வாடகை or வாடை, *sub.* hire, the letting out to hire.

வாதை, *sub.* (बाधा) pain, torment.

வாய், *sub.* the mouth; the opening of a bag—of a wound, &c.

வார், *sub.* a thong, reins; those enumerated as belonging to a saddle horse are முகத்துவார், இறுக்குவார் and தாம்புணிவார், *q. v.*

வால், *sub.* the tail, a train.

வாழ்த்துகிறது—வாழ்த்தினேன்—வாழ்த்துவேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

வாழ்வு, *sub.* pleasure, prosperity.

வாறு, *sub.* a way, a manner; *never used alone; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

வாற்தை, *spelt also* வார்த்தை, *sub.* a word, a speech.

விக்கிரகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

விசாரணை, *sub.* (विचारणा) consideration.

விசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

விசாரிக்கிறது—விசாரித்தேன்—விசாரிப்பேன், v. a. to think of, to care for; to provide respecting; to enquire into.

விசிறுகிறது or விசிறிகிறது—விசிறினேன்—விசிறுவேன், v. a. to fan.

விசேஷம், *sub.* (विशेष:) an especial thing; *adj.* especial.

விசை, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

விடிகிறது—விடிந்தேன்—விடிவேன், *v. n.* to rise (*as* the sun), to break forth (*as* the dawn).

விடுகிறது—விட்டேன்—விடுவேன், *v. a.* to quit, to leave, to abandon; to open (the mouth). A. G. Part 2 of Sect. 109.

விடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

விட்டுவிடுகிறது, *v. a. the verb* விடுகிறது *following its own vineiyech.* to abandon entirely, to set at liberty.

விதம், *sub.* (विध:) a kind, a sort, a manner.

விதி, *sub.* (विधि:) destiny, fate.

வித்தை, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, legerdemain.

விநோதம், *sub.* an ornament, a specimen of art, a curiosity; விநோதமான, ornamental, curious, elegant.

விபரம், *sub.* a detail, a particular account.

வியாபாரம், *sub.* (व्यापार:) commerce, traffic, merchandize.

வியாபாரி, *sub.* (व्यापारी) a merchant.

விரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிக்கிறது—விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.* to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

விரும்புகிறது—விரும்பினேன்—விரும்புவேன், *v. a.* to desire.

விதைக்கிறது—விதைத்தேன்—விதைப்பேன், *v. a. from* விதை, seed; to sow seed.

விலகிறது, *sync. for* விலகுகிறது—விலகினேன்—விலகுவேன், *v. a.* to turn from, to avoid, to flee from.

விலை, *sub.* a price, a value.

விழுத்தட்டுகிறது—தட்டினேன்—தட்டுவேன், *v. a. comp of* விழுகிறது, *q. v. and* தட்டுகிறது, to knock; to dash out of another's hand.

விழிக்கிறது *or* மிழிக்கிறது—விழித்தேன்—விழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to awake.

விழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; விழிப்பாடமாய், *adv.* staringly, in a staring manner.

விழுகிறது—விழுந்தேன்—விழுவேன், *v. n.* to fall.

விழுங்கிறது, *written also* முழுங்கிறது—விழுங்கினேன்—விழுங்குவேன், *v. a.* to devour, to swallow up: *only applied to animals, or inanimate objects personified.*

விழும்புகிறது, *written better* விரும்புகிறது—விழும்பினேன்—விழும்புவேன், *v. a.* to desire.

விறைக்கிறது—விறைத்தேன்—விறைப்பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of a hare).

வினா, *sub.* a question, an interrogation.

வீசுகிறது—வீசினேன்—வீசுவேன், *v. n.* to strike or dart (*as* rays); to blow (*as* the wind); to stream forth (*as* an odour).

வீச்சு, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வீடு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வெகு, *adj.* (बहु) many, much, very.

வெகுமானம், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present from a superior.

வெகுளி, *sub.* rage.

வெகுளுகிறது—வெகுண்டேன்—வெகுளுவேன், *v. n.* to grow angry.

வெட்டரிவாள், *sub. comp. of* வெட்டு, *root, or indefinite part. of* வெட்டுகிறது, *to hew, and* அரிவாள், *q. v.* a chopper or bill.

வெட்டவெளி, *sub.* an open field or plain; வெட்டவெளியாய், *adv.* openly, publicly.

வெட்டுகிறது—வெட்டினேன்—வெட்டுவேன், *v. a.* to cut, to hew, to dig, to engrave.

வெந்நீர், *sub. comp. of* வெம், *contracted for* வெகும், *from* வெகிறது, *q. v. and* நீர், *q. v.* hot water.

வெயில், *spelt also* வெய்யில், *sub.* heat of the sun, glare, sunshine.

வெளி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open, public.

வெளிவிடுகிறது, *v. a. comp. of* வெளி, *q. v. and* விடுகிறது, *q. v.* to divulge, to make manifest.

வெளுப்பு, *sub.* whiteness, the colour white.

வெறுமனே, *adv.* in vain, emptily, without advantage, without foundation.

வெற்றிலை *or* வெத்திலை, *sub.* Betel leaf, (Piper Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftness, impetuosity, haste, heat, anger.

வேகிறது—வேந்தேன்—வேகுவேன், *v. n.* to be hot, to burn.

வேங்கை, *sub.* a royal tiger.

வேஷ்டி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேணும், *or more properly* வேண்டும், *used impersonally, from* வேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary, it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb,* it need not be, it must not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part. from* வேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகிறது—வேண்டினேன்—வேண்டுவேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேர்வை, *sub.* sweat.

வேலை, *sub.* work, labour, a business.

வேளை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேறு, *adj.* separate, different, other.

வேறுபட, *infin. used adverbially, from* வேறுபடுகிறது, to change; separately.

வேணிற்காலம் or வேணற்காலம், *comp. of* வேணல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot season.

வைக்கிறது—வைத்தேன்—வைப்பேன், *v. a.* to keep; to place, to lay, to put, to set.

வைத்துக்கொள்ளுகிறது, *v. a. comp. of* வைத்து, *vineiyech. from* வைக்கிறது, *q. v. and* கொள்ளுகிறது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for the sake of argument).

197

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

199

Abl.	Ablative Case.
Acc.	Accusative Case.
Adj.	Adjective.
Adv.	Adverb.
A. G.	Anderson's Grammar.
C. Abl.	Causal Ablative Case.
Comp.	Compound.
Conj.	Conjunction.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.
Dat.	Dative Case.
Defect.	Defective.
Der.	Derived from.
Deriv.	Derivative.
Fem.	Feminine.
Fin.	Final.
Fut.	Future Tense.
Gov.	Governed by.
Hon.	Honorific Form.
I. Abl.	Instrumental Ablative.
I. C. W.	In Construction with.
Imp.	Imperative Mood.
Impers.	Impersonal Verb.
In.	Initial.
Ind.	Indicative Mood.
Infin.	Infinitive Mood.
Interj.	Interjection.
Interrog.	Interrogative.
L. Abl.	Local Ablative.
Masc.	Masculine.
Neg.	Negative.
Neut.	Neuter.
Nom.	Nominative Case.
Ord.	Ordinal.
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.
P. Adj.	Pronoun Adjective.
Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Part.	Participle.
Past.	Past Tense.
Pers.	Person or Personal.
P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
Pl.	Plural Number.
P. N.	Proper Name.
Pres.	Present Tense.
Reflect.	Reflective.
R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
S.	Section in Anderson's Grammar.
S. Abl.	Social Ablative Case.
Sing.	Singular.
Sub.	Substantive.
V.	Verb.
Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
Vineik.	Vineikkoorrippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
Voc.	Vocative Case.

200

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, "see II. 7," signifies, see the *seventh word* of the *second sentence.*

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement.*

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was[5] a[3] Gooroo[4] called[2] Paramārtan.[1]

[1] பரமார்த்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்று, with குருவானவர், with which word it may therefore be considerd in apposition. [2] என்று, from என்கிறது, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13. [3] ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. [4] குருவானவர், *sub.* comp. of *sub.* குரு, and ஆனவர்,† *past*

---

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ய or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனவன், ஆனவள், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவானவன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருந்தார். [5]இருந்தார், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,[7] called[6] Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,[5] were[9] as disciples,[8] to do[4] service[3] at his[1] commanding.[2]

[1] அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon.* i. c. w. the *verbal noun* ஏவினதுக்கு. [2]ஏவினதுக்கு, from ஏவுகிறது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* [3]ஊழியம், *sub. sing. nom.* put for *acc.* gov. by the *v.* செய்ய; the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. [4]செய்ய, from செய்கிறது, *v. infin.** gov. by the *v.* இருந்தார்கள். [5]மட்டியும், மடையனும், பேதையும், மிலேச்சனும், மூடனும்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with ஐவர், through the medium of the *connective vin.* என்று. [6]என்று, see I. 2. [7]ஐவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருந்தார்கள். [8]சீஷர்களாக, from சீஷன், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. [9]இருந்தார்கள், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter வ precedes this word,* A. G. S. 14.

---

* See *Note* in the Preceding Page.

III.

These[1] all six,[2] having gone[9] on foot[3] in the ways[8] of the villages,[7] to enquire for[6] other[4] disciples,[5] in coming[12] again[10] to the Mattam,[11] one[13] day,[14] in the time[17] of the third[15] watch,[16] arrived[21] at a[18] river[19] bank.[20]

[1] இவர்கள், from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்றார்கள். [2] ஆறுவரும், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்கள், the particle உம் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the fin. ம் changed to ர, A, G. S. 31. [3] கானடையாக, from கானடை, *sub.* comp. of கால், and நடை, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. [4] மற்ற, *adj.* [5] சீஷர்களை, from சீஷன், *sub. pl. acc.* gov. by the *v.* விசாரிக்க. [6] விசாரிக்க, from விசாரிக்கிறது, *v. infin.* gov. by சென்றார்கள். [7] கிராமங்கள், from கிராமம், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* வழி, the in. க doubled, A. G. S. 22. [8] வழி, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* [9] போய், from போகிறது, *vin.* i. c. w. இவர்கள். [10] திரும்பி, from திரும்புகிறது, *vin.* i. c. w. இவர்கள்; this word *literally* signifies, "having turned," but generally corresponds with the English "again;" the in. த is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. [11] மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. [12] வருகையில், *l. abl.* of வருகை, *a verbal* in ஐ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

[13] ஒரு, *num. adj.* [14] நாள், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ள் might have been changed to ண், A. G. S. 37. [15] மூன்றாம், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. [16] சாமம், *sub. sing. vett.* i. c. w. நேரத்தில், the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. [17] நேரத்தில், from நேரம், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. [18] ஓர், *num. adj.* the in. ஒ is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. [19] ஊற்றம், *adj.* formed from the *sub.* ஊற்று, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [20] கரைக்கு, from கரை, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. [21] சென்றார்கள், from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இவர்கள், the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo[9] thinking thus:[8] "This[1] river[2] is cruel;[3] therefore,[4] at the time[6] that it is awake,[5] it cannot be passed;"[7] having commanded[11] Mileichan,[10] sent (him)[15] to examine[14] the river's[12] sleep.[13]

[1] இந்த, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. [2] நதி, *sub. sing. nom.* [3] கொடிது, from கொடுமை, *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as *a verb*, agreeing with நதி. [4] ஆகையால், *sing. c. abl* of ஆகை, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 118. [5] விழித்திருக்கும், consisting of விழித்து, *vin.* from விழிக்கிறது, and இருக்கும், *fut. part.* from இருக்கிறது; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, i. c. w. வேளையில். [6] வேளையில், from வேளை, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [7] கடக்கப்படாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கடக்க, *infin.* from கடக்கிறது, and படாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகிறது. [8] என்று, see I. 2. [9] குருவானவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* விட்டார். [10] மிலைச்சனை, from மிலைச்சன், *p. n. acc.* [11] ஏவி, from ஏவுகிறது, *vin.* i. c. w. குருவானவர். [12] ஆற்றின், from ஆறு, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, i. c. w. நித்திரை. [13] நித்திரை, *sub. nom.* for *acc.* gov. by the *v.* சோதிக்க, the in. ந is dropped, A. G. S. 35. [14] சோதிக்க, from சோதிக்கிறது, *v. infin.* gov. by விட்டார். [15] விட்டார், from விடுகிறது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவானவர்.

V.

For this purpose,[1] when he had kindled[6] fire[5] in a tobacco leaf[3] chooroot,[4] carrying along[10] the firebrand,[9] which he bore[8] in his hand,[7] without approaching[13] the river,[12] standing[15] afar off,[14] stretching (it) forth,[16] he[2] immersed[18] it[11] into the water.[17]

[1] உதற்கு, from உது, *r. dem. pron. sing. neut. dat.* A.G. P. 5 of S. 47. [2] இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to தோய்த்தான். [3] புகையிலை, *sub. sing. vett.* i. c. w. சுருட்டில். [4] சுருட்டில், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. ச doubled, A. G. S. 26, the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [5] றீ, *sub. sing. nom.* for *acc.* the த changed to ற, A. G. S. 36. [6] பற்றவைக்க, from பற்றவைக்கிறது, *v. infin.* or *vin.* of the *pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ട is doubled, A. G. S. 18. [7] ഒക്കടലേ, from ഒക, *sub. l. abl.* the in. ക is doubled, A. G. S. 22. [8] എരിഞ്ഞ, from എരികിന്നു, *past. part.* i. c. w. കൊള്ളിക്കട്ടളയെ, A. G. P. 1 of S. 92. [9] കൊള്ളിക്കട്ടളയെ, from കൊള്ളിക്കട്ടള, *sub. sing. acc.* [10] കൊണ്ടുപോയ്, from കൊണ്ടുപോകിന്നു, *vin.* കൊണ്ടു, from കൊള്ളുകിന്നു, and *vin.* പോയ്, from പോകിന്നു, *comp. vin.* i. c. w. ഇവൻ. [11] ഉളത, see V. 1, *acc.* gov. by തേയ്ത്താൻ. [12] ഊന്ളന്ന, see IV. 12, *acc.*: in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ഊ is written in its initial form. [13] ഉണ്ടാതു, from ഉണ്ടുകിന്നു, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ഇവൻ. [14] ഞായം, *sub.* used *adverbially*, the fin. ം is dropped, A. G. S. 32. [15] നിന്നു, from നില്കിന്നു, *vin.* i. c. w. ഇവൻ. [16] എടു, from എട്ടുകിന്നു, *vin.* also i. c. w. ഇവൻ. [17] തണ്ണീരിലേ, from തണ്ണീർ, *sub. sing. l. abl.* [18] തേയ്ത്താൻ, from തേയ്ക്കിന്നു, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ഇവൻ.

VI.

He who was called[9] Mileichan,[8] perceiving that[7] as soon as[2] he immersed it,[1] the water[3] smoked[6] with a hissing noise,[4 5] hurrying,[10] stumbling,[11] falling[12] (and) running,[13] exclaimed,[41] "Sir! Sir![14] it is not[19] now[17] the time[18] to pass[16] the river:[15] it[20] being awake,[21] as soon as[24] I[22] touched it,[23] hissing[28] like[27] a poisonous[25] serpent,[26] smoking[30] in fierce rage[29] (and) leaping,[31] it is indeed[40] a wonder,[39] that saving[37] (my) life,[36] I[35] escaped[38] from the fury with which[34] it opposed[33] me."[32]

[1] தோய்க்க, see V. 18, *past part.* i. c. w. உடன். [2] உடன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. [3] தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புகுந்தது, A. G. S. 117, the in. த changed to ற, A. G. S. 33. [4] சறீர், *a natural, indeclinable word,* A. G. Note to Page 85. [5] என்று, *connective vin.* see I. 2. [6] புகுந்தது, from புகுகிறது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun*, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. [7] கண்டு, from காண்கிறது, *vin.* i. c. w. மிலேச்சன். [8] மிலேச்சன், see IV. 10, *nom.* to என்றான். [9] என்பவன், from என்கிறது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with மிலேச்சன், A. G. P. 5 of S. 117. [10] பதறி, from பதறுகிறது, *vin.* i. c. w. மிலேச்சன். [11] தவறி, from தவறுகிறது, *vin.* also i. c. w. மிலேச்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. [12] விழுந்து, from விழுகிறது, *vin.* also i. c. w. மிலேச்சன். [13] ஓடி, from ஓடுகிறது, *vin.* also i. c. w. மிலேச்சன். [14] ஐயாவய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஐயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. [15] நதியை, see IV. 2, *acc.* gov. by the *v.* கடக்க. [16] கடக்க, from கடக்கிறது, *v. infin.* gov. by the *sub.* தறுவாய், the in. க doubled, A. G. S. 20. [17] இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. [18] தறுவாய், *sub. sing nom.* to உண்டு. [19] உண்டு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தறுவாய். [20] அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்த, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்தவீட்டுக்கு, "to the house which *I saw*;" அதென்னை யெதிர்த்தவெகுளிக்கு, "to (or from) the rage which *it opposed to* me." [21] வீழ்த்திருந்து, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past.* i. c. w. அது. [22] நான், *pers. pron. sing. nom.* [23] தொட்ட, from தொடுகிறது, *past part.* being, as to its *verbal* capacity, in regimen with நான், and in its *adj.* character i. c. w. உடனே. [24] உடனே, see VI. 2. [25] நச்சு, *adj* from நஞ்சு. [26] நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by the *particle* போலே. [27] போலே, properly the root of the *v.* போலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. [28] சீறித்து, from சீறிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அது. [29] எரிகொடயத்தில், from எரிகொடயம், *l. abl.* the fin. ல் changed to ம், A. G. S. 36. [30] புறகந்து, see VI. 6, *vin.* i. c. w. அது. [31] பாய்ந்து, from பாய்கிறது, *vin.* also i. c. w. அது. [32] என்னை, see VI. 22, *acc.* [33] எதிர்த்த, from எதிர்க்கிறது, *past part.* in its *verbal* capacity agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word. [34] வெகுளிக்கும், from வெகுளி, *sub. sing. dat.* gov. by the *verbal* தப்பினதே. [35] நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தப்பினதே. [36] உயிர், *sub. nom.* for *acc.* gov. by பிழைத்து. [37] பிழைத்து, from பிழைக்கிறது, *vin.* i. c. w. நான். [38] தப்பினதே, from தப்புகிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun*, *sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle ஏ is added, A. G. S. 144. 39 அதிசெயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. 40 தான், *emphatic particle.* 41 என்றான், from என்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with மிலைச்சன்.

VII.

To that[1] the Gooroo,[2] saying,[10] "What[5] can we[4] do[6] against the divine mind,[3] we will wait[9] a little[7] time;"[8] they sat down[17] in a flowery grove[16] in the vicinity,[11] which spread,[15] making[14] a dark[12] shade.[13]

1 அதுக்கு, see V. 1. 2 குருவானவர், see I. 4, i. c. w. என்று. 3 தேவதிருவுளத்துக்கு, from தேவதிருவுளம், *sub.* comp. of தேவன், and திருவுளம், *sing. dat.* 4 நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. 5 என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. 6 செய்வோம், from செய்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. 7 சற்று, *adj.* 8 நேரம், *sub. sing. nom. absolute,* the fin. ம் changed to ங, A. G. S. 31. 9 காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* 10 என்று, used for என, from என்கிறது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானவர். 11 அண்டையில், from அண்டை, *sub. sing. l. abl.* 12 இருண்ட, from இருளுகிறது, *past part.* i. c. w. நிழலை. 13 நிழலை, from நிழல், *sub. sing. acc.* 14 செய்து, see VII. 6, *vin.* i. c. w பூஞ்சோலையில். 15 படர்ந்த, from படருகிறது,

past part. [16] பூஞ்சோலையில், from பூஞ்சோலை, *sub.* comp. of பூ, and சோலை, *sing. l. abl.* [17] உட்கார்ந்தார்கள், from உட்காருகிறது, *v. past 3rd pers. pl.* gov. by அவர்கள், understood.

VIII.

To pass[3] the time[2] there,[1] while[10] each[8] was relating[9] various[6] particulars[7] of this[4] river,[5] he who was called Matti[11] spoke as follows.[12]

[1] அங்கே, *adv.* [2] பொழுது, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by போக்க. [3] போக்க, from போக்குகிறது, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. [4] இந்த, see IV. 1. [5] நதியின், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with விசேஷங்களை. [6] பல, *adj.* [7] விசேஷங்களை, from விசேஷம், *sub. pl. acc.* [8] அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. [9] சொல்லிக்கொண்டுவரும், comp. of *vin.* சொல்லி, from சொல்லுகிறது, *vin.* கொண்டு, from கொள்ளுகிறது, and *fut. part.* வரும், from வருகிறது, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அளவில். [10] அளவில், from அளவு, *l. abl.* A. G. Note in Page 186. [11] மட்டியென்பவன், see VI. 8 and 9. [12] சொன்னதாவது, has the same force as சொன்னது, the termination ஆவது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சொல்லுகிறது, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மட்டியென்பவன், and, as a *substantive*, *nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

"I have heard[12] my[9] Grandfather,[10] many, many[7] times[8] relate,[11] both[4] the cruelty[3] and[6] artfulness[5] of this[1] river.[2]

[1] இந்த, see IV. 1. [2] நதியின், see VIII. 5. [3] குரூரம், *sub.* [4] உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. [5] தந்திரம், *sub.* [6] உம், *cop. conj.* குரூரமும் and தந்திரமும், used in *nom.* for *acc.* under gov. of சொல்ல. [7] பற்பல, *adj.* [8] முறை, *sub. sing. nom.* used elliptically for *pl. l. abl.* [9] என், from நான், see VI. 22, *vett. togh.* [10] பாட்டன், *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* சொல்ல. [11] சொல்ல, from சொல்லுகிறது, *v. infin.* or *vin.* of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. [12] கேட்டிருக்கிறேன், comp. of *vin.* கேட்டு, from கேட்கிறது, and the *sub. v. pres. 1st pers. sing.*

X.

"My[1] Grandfather,[2] it may be,[5] (was) a great[3] Merchant.[4]

[1] என், see IX. 9. [2] பாட்டன், see IX. 10, subject of the *sub. v.* understood. [3] பெரு, *adj.* [4] வியாபாரி, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. [5] ஆக்கும், from ஆக்கிறது, *fut. 3rd pers. neut.* used intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

"One day,[2] as both[9] he[1] himself[8] and[12] his[10] companion,[11] driving[13] two[6] asses[7] laden with[5] salt[3] bags,[4] (and) descend-

ing[16] into the mid[14]-river,[15] were coming along;[17] in order to relieve fatigue[27] a little,[26] as it was[25] the summer[23] season,[24] they themselves[28] bathed[29] in the cool[21] water,[22] which was running[20] up to[19] (their) middles,[18] and having halted[32] the asses[30] also,[31] they washed (them).[33]

[1] அவர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* [2] ஒரு நாள், see III. 13 and 14. [3] உப்பு, *sub. vett.* [4] பொதி, *sub. nom.* for *acc.* gov. by ஏற்றின, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. [5] ஏற்றின, from ஏற்றுகிறது, *past part.* i. c. w. கழுதைகளை. [6] இரண்டு, *num. adj.* [7] கழுதைகளை, from கழுதை, *sub. pl. acc.* gov. by ஓட்டிக்கொண்டு. [8] தான், *reflect. pron.* in apposition with அவர். [9] உம், *cop. conj.* [10] தன், from தான், *vett. togh.* [11] கூட்டாளி, *sub. sing. nom.* [12] உம், *cop. conj.* அவர், தான் and கூட்டாளி are conjointly *nom.* to குளிப்பாட்டினார்கள். [13] ஓட்டிக்கொண்டு, comp. of *vin.* ஓட்டி, from ஓட்டுகிறது, and *vin.* கொண்டு, i. c. w. அவர்தானுந்தன்கூட்டாளியும். [14] நடு, *adj.* the fin. உ followed by வ், A. G. S. 14. [15] ஆற்றில், see IV. 12, *l. abl.* [16] இறங்கி, from இறங்குகிறது, *vin.* same construction as ஓட்டிக்கொண்டு. [17] வருகையில், *l. abl.* of வருகை, *verbal* from வருகிறது. [18] இடை, *sub. sing. nom.* gov. by மட்டும். [19] மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. [20] ஓடுகிற, from ஓடுகிறது, *pres. part.* i. c. w. தண்ணீரிலே. [21] குளிர்ந்த, from குளிருகிறது, *past part.* [22] தண்ணீரிலே, from தண்ணீர், *l. abl.* [23] கோடை, *sub. vett.* [24] நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஒகக்கொள்ள. [25] ஒகக்கொள்ள, from ஒகிறது, and கொள்ளுகிறது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. [26] சற்று, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. [27] இளைப்பாற, from இளைப்பாறுகிறது, *infin.* gov. by நினைத்து. [28] தாங்களும், from தான், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to நினைப்பாயிருந்தார்கள், the in. த doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [29] நினைத்து, from நினைக்கிறது, *vin.* i. c. w. தாங்கள். [30] கழுதைகளை, see XI. 7. [31] உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ந A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. [32] நிறுத்தி, from நிறுத்துகிறது, *vin.* i. c. w. தாங்கள். [33] நினைப்பாயிருந்தார்கள், from நினைப்பாயிருக்கிறது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

"Afterwards,[1] when they passed[3,4] to the further bank,[2] they perceived,[23] that[22] the river[7] had eaten[8] all[6] the salt,[5] and,[9] moreover,[10] (that) it had[20] miraculously[17] drawn out[20] and stolen[21] all[19] the salt,[18] without opening[16] in the least[15] the mouths[14] of the gunny bags[13] which were well[11] sewed.[12]

[1] பின்பு, *adv.* [2] அக்கரைக்கு, comp. of அ for அந்த, and கரைக்கு, from கரை, *sub. sing. dat.* [3] சென்று, from செல்லுகிறது, *past part.* i. c. w. இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. [4] இடத்தில், from இடம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

[5] உப்பு, *sub. vett.* [6] எல்லாத்தையும், from எல்லாம், *sub. sing. acc.* gov. by தின்றது; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. [7] ஆறு, see IV. 12, *nom.* to *verbal pagh.* தின்றது, and திருடினது. [8] தின்றது, from தின்கிறது, *past verbal pagh. neut.* [9] உம், *cop. conj.* [10] அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin.* used *adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. [11] நன்றாய், *sub.* நன்று, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. [12] தைத்திருந்த, *part.* comp. of *vin.* தைத்து, from தைக்கிறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. [13] கொணிகை, *sub. vett.* [14] வாயை, from வாய், *sub. sing. acc.* [15] சற்றும், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. [16] திறவாமல், from திறக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. [17] அற்புதமாய், *sub.* அற்புதம், rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. [18] உப்பு, *sub. vett.* [19] எல்லாம், *sub. nom.* for *acc.* the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. [20] சொரிந்துவிட்டு, *vin.* சொரிந்து, from சொரிகிறது, and *vin.* விட்டு, from விடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. [21] திருடினது, from திருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. [22] ஆக from ஆகிறது, *infin.* joined to திருடினது, with the same force as the *connective vin.* என்று, A. G. P. 2 of S. 117. [23] கண்டார்கள், from காண்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They[13] rejoiced,[14] saying,[12] ‘Ha, ha,[1] since it has seized[4] this[2] salt,[3] indeed it is[5] (*lit.* is it not?) a great[10] blessing[11] that the river[7] has left,[9] without swallowing,[8] us:’ ”[6] thus[15] spoke[17] Matti.[16]

[1] ஆஆ, *interj.* [2] இந்த, see IV. 1. [3] உப்பை, see XII. 5 [4] பிடுங்கிக்கொண்டிருந்ததினாலே, *comp. vin.* பிடுங்கி, from பிடுங்கிறது, *vin.* கொண்டு, and இருந்ததினாலே, from இருக்கிறது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* [5] அல்லோ, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. [6] எங்களை, see VI. 22, *pl. acc.* gov. by விட்டது. [7] ஆறு, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* விட்டது. [8] விழுங்காமல், from விழுங்கிறது, *neg. vin.* i. c. w. ஆறு. [9] விட்டது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with ஆறு, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. [10] மகா *adj.* [11] நன்மை, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. [12] என்று, see I. 2. [13] அவர்கள், see XI. 1, *pl. nom.* [14] சந்தோஷப்பட்டார்கள், from சந்தோஷப்படுகிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* [15] என்று, see I. 2. [16] மட்டி, *p. n. sing. nom.* [17] சொன்னான், from சொல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that[1] Pēdei[2] began[5] another[3] anecdote.[4]

[1] அதற்கு, see V. 1. [2] பேதையானவன். p. n. see I. 4, *nom.* to துவக்கினான், the in. ப doubled,

A. G. S. 19. ³மற்றொரு, *adj.* comp. of the *adj.* மற்ற, and the *num. adj.* ஒரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴செய்தி, *sub. nom.* for *acc.* ⁵துலக்கினான், from துலக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேதையானவன்.

XV.

"The stratagems, tricks and deceits[4] which belong[3] to this[1] river,[2] have happened[8] numerously[5] in my[6] day:[7] pray listen.[9]

¹இந்த, see IV. 1. ²ஆற்றுக்கு, see IV. 12, *dat.* gov. by உள்ள, used as in *Lat.* "est pro habeo," A. G. S. 47. ³உள்ள, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபாயதந்திரந்திருட்டுக்கள், *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நடந்தது. ⁵மெத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நாளிலே, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ள, A. G. S. 35. ⁸நடந்தது, from நடக்கிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கிறது, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

"Whilst[9] a[1] dog,[2] having snapped up[5] a morsel of mutton,[4] which he had stolen,[3] (was) swimming[8] in the mid[6]-stream,[7] the river[11] deceitfully[10] exhibited[15, 16] in the water[14] another[12] piece of flesh.[13]

¹ஒரு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* போகையில். ³திருடின, from திருடுகிறது, *past part.* ⁴ஆட்டுக்கறிக்கண்டத்தை,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கறி, *vett.* and கண்டத்தை, from கண்டம், *sing. acc.* gov. by the *vin.* கவ்வைக்கொண்டு. [5] கவ்வைக்கொண்டு, comp. of *vin.* கவ்வை, from கவ்வுகிறது, and கொண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாய். [6] see XI. 14. [7] ஆற்றிலே, see XI. 15. [8] நீந்தி, from நீந்துகிறது, *vin.* i. c. w. நாய். [9] போகையில், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of போகை, *verbal* in ஐ, from போகிறது, as a *v.* in regimen with நாய், the in. ப doubled, A. G. S. 21, the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [10] கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. [11] ஆறு, *nom.* to காட்டினது. [12] வேறோரு, *adj.* comp. of வேறு, and ஒரு. [13] மாம்சத்துண்டு, *sub.* comp. of மாம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc.* gov. by காட்டினது. [14] தண்ணீரிலே, see XI. 22. [15] காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆறு. [16] ஆம், contracted form of ஆகும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used expletively.

XVII.

"With respect to[2] the dog,[1] from its appearing,[9] that[8] what he saw[6] was,[7] without[5] any[3] deceit,[4] the larger;[7] having quitted[12] the piece[11] which he had snapped up,[10] when he dived[16, 15] to snap at[14] the larger one,[13] both that and this[17] disappeared,[18] and[20] the dog[19] went[23] home[22] empty:"[21] (thus) he spoke.[24]

[1] நாய், *sub. sing. nom.* to the *part.* உமிழ்ந்தின, which, with the following *sub.* போது, has the force of a *verb.* [2] ஓவென்றால், comp. of the *particle* ஓ, and the *conj. mood* என்றால், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. [3]ஒரு, see I. 3. [4]கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. [5]இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [6]கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பெரியது. [7]பெரியது, from பெருமை, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal* capacity gov. by கண்டது. [8]என்று, see I. 2. [9]தோன்றினதிலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தோன்றினது, *past verbal pagh.* from தோன்றுகிறது, here used impersonally. [10]கவ்வியிருந்த, from கவ்வி, see XVI. 5, and இருந்த, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. துண்டத்தை. [11]துண்டத்தை, from துண்டம், *sub. sing. acc.* [12]விட்டு, from விடுகிறது, *vin.* i. c. w. நாய். [13]பெரியதை, from பெரியது, see XVII. 7, *acc.* gov. by கவ்வ, the in. ப doubled, A. G. S. 19. [14]கவ்வ, see XVI. 5, *infin.* gov. by உமிழ்ந்தின போது, the in. க doubled, A. G. S. 20. [15]உமிழ்ந்தின, from உமிழ்ந்துகிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாய், as an *adj.* i. c. w. போது. [16]போது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* உமிழ்ந்தின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. [17]உதுவுமிதுவும், *r.* and *p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. [18]போயிற்று, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* உதுவுமிதுவும். [19]நாய், see XVI. 2, *nom.* to சென்றது.

[20] உம், *cop. conj.* [21] வெறுமனே, *adv.* [22] ஊரிற், from ஊர், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [23] சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* [24] என்றான், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing[2] thus,[1] they saw[7] a[4] horseman[5] come[6] from the other side.[3]

[1] இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. [2] பேசிக்கொண்டிருக்கையில், *v.* comp. of *vin.* பேசி, from பேசுகிறது, *vin.* கொண்டு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl.* of இருக்கை, *verbal* in ஐ, from இருக்கிறது. [3] அக்கரையிலிருந்து, *l. abl.* from அக்கரை, for அந்தக்கரை, and *vin.* இருந்து, from இருக்கிறது; a *phrase*, denoting "motus a loco," A. G. P. 2 of S. 49. [4] ஒரு, see I. 3. [5] குதிரைக்காரனை, from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc.* gov. by the *v.* கண்டார்கள். [6] வர, from வருகிறது, *infin.* placed absolutely. [7] கண்டார்கள், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As[7] only[4] one[1] span[2] water[3] came[7] running[6] in the river,[5] he,[8] remaining[11] on[10] the horse,[9] without fearing[13] in the least,[12] came[16] hastening,[15] making the noise jala-jala.[14]

[1] ஒரு, see I. 3. [2] சாண், *sub. vett.* i. c. w. தண்ணீர். [3] தண்ணீர், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* வருகிறதினால். [4] மாத்திரம், *adv.* [5] ஆற்

ஸூலை, see XVI. 7. [6] ஓடி, from ஓடுகிறது, *vin.* i. c. w. தண்ணீர். [7] வருகிறதினால், see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* தண்ணீர். [8] அவன், see XI. 1, *nom.* to வந்தான். [9] இதினா, *sub. vett.* gov. by the *postposition* மேல். [10] மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ல் and the in. ந of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. [11] நின்று, from நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். [12] சுற்றும், see XII. 15. [13] கூடாமல், from கூடுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அவன், the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. [14] சலசலவென்று, *a natural, indeclinable word,* coupled with the *connective vin.* என்று, A. G. Note to Page 85. [15] கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். [16] வந்தான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving[2] this,[1] they[3] began[28] to intreat,[27] saying,[26] "Alack! alack![4] if there were[9] a horse[8] to our[5] Gooroo[6] also,[7] both[11] he,[10] and[15] we[14] approaching[13] him[12] (*i. e.* with him), might descend[19] into the river[18] without[17] fear:[16] Sir,[25] you must,[24] by whatever means,[20] buy[23] a[21] horse.[22]

[1] இதை, from இது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.* [2] கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கள், the in. க doubled, A. G. S. 20. [3] இவர்கள், see III. 1, *nom.* to the *v.* துவக்கினார்கள். [4] ஐயையோ, *interj.* [5] எங்கள், see VI. 22. *pl. vett. togh.* [6] குருக்களுக்கு, see I. 4, *pl. hon.* for *sing. dat.* [7] உம், see IX. 4.

[8] குதிரை, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். [9] இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. [10] அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். [11] உம், *cop. conj.* [12] அவரை, see XI. 1, *acc. hon.* gov. by the *vin.* அண்டி. [13] அண்டி, from அண்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நாங்கள். [14] நாங்கள், see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. [15] உம், *cop. conj.* [16] பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். [17] இல்லாமல், see XVII. 5. [18] ஆற்றில், see XVI. 7. [19] இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. [20] எப்படியாகிலும், comp. of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. [21] ஒரு, see I. 3. [22] குதிரை, XIX. 9, *nom.* for *acc.* [23] வாங்க, from வாங்குகிறது, *infin.* gov. by வேணும். [24] வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. [25] ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* [26] என்று, see I. 2. [27] மன்றாட, from மன்றாடுகிறது, *infin.* [28] துவக்கிறார்கள், see XIV. 5, *3rd pers. pl.* gov. by இவர்கள்.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,[1] however,[2] saying[7] "We will speak[6] of this[3] matter[4] hereafter,"[5] on account of the approach[11] of the

eventide,[10] the day[8] having declined,[9] sent[16] again[12] to examine[15] the river's[13] sleep.[14]

[1] பரமார்த்தகுரு, *sub. comp.* of பரமார்த்தன், see I. 1, and குரு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார். [2] ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* [3] இந்த, see IV. 1. [4] செய்தி, see XIV. 4. [5] மேலுக்கு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. [6] பேசுவோம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* [7] என்று, see I. 2. [8] பொழுது, *sub. nom.* [9] சாய்ந்து, from சாய்கிறது, *vin.* of the *past*, used absolutely with the *sub.* பொழுது, for *vin.* of the *pres.* or *infin.* [10] அஸ்தமானநேரம், *sub.* comp. of அஸ்தமானம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிட்டினதிலே, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [11] கிட்டினதிலே, *c. abl.* of கிட்டினது, *past neut. verbal pagh.* from கிட்டுகிறது, governed, in its *verbal* capacity, by அஸ்தமானநேரம். [12] திரும்ப, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* [13] ஆற்று, from ஆறு, see IV. 12. [14] நித்திரை, see IV. 13. [15] சோதிக்க, see IV. 14. [16] அனுப்பினார், from அனுப்புகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So[1] when[10] Madeiyan,[5] carrying along[6] that[2] very[4] firebrand,[3] (and) plunging it[8] in,[7] examined;[9] perceiving[16] that it did not spirt up[15] in the least,[14] because[13] the fire[12] had been[13] before[11] extinguished,[13] greatly rejoicing[17] and running,[18] he exclaimed,[36] "An opportunity! an opportunity![19] without opening[21] the

mouth[20] and without uttering a sound,[22] come[24] quickly:[23] a sound[26] sleeping time[27] hath arrived[28] to the river;[25] there is no[35] necessity[34] now,[29] either[31] to fear[30] or[33] to be alarmed."[32]

[1] அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* ஏ added, A. G. P. 1 of S. 144. [2] அந்த, *r. pron. adj.* [3] கோளாளிக்கட்டையை, see V. 9. [4] தானே, an *emphatic affix*, the in. த doubled, A. G. S. 20. [5] மடையன், see II. 5, *nom.* to என்றான். [6] கொண்டுபோய், see V. 10. [7] உள்ளே, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. [8] தோய்த்து, see V. 18, *vin.* i. c. w. மடையன். [9] சோதிக்கும், see IV. 14, *part. fut.* i. c. w. இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. [10] இடத்திலே, see XII. 4. [11] ஏன், *adv.* [12] நீ, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அடைந்ததினாலே, the in. த changed to ற, A. G. S. 33. [13] அடைந்ததினாலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அடைந்தது, from அடைகிறது. [14] சற்றும், see XII. 15. [15] கிளம்பாததை, *acc. sing.* of கிளம்பாதது, from கிளம்புகிறது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. [16] கண்டு, see VI. 7, i. c. w. மடையன். [17] களிகூர்ந்து, from களிகூருகிறது, *vin.* i. c. w. மடையன். [18] ஓடி, see VI. 13, i. c. w. மடையன். [19] சமையச்சமையம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. [20] வாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by விடாது. [21] விடாது, see IV. 15, *neg. vin.* i. c. w. நீங்கள், understood. [22] சத்தப்படாது, from சத்தப்படுகிறது, comp. of சத்தம், and படுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. நீங்கள், understood. [23] சுறுக்காய், from சுறுக்கு, *sub.* ren-

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. [24] வாருங்கோள், see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. [25] ஆற்றுக்கு, see XV. 2. [26] நல்ல, *adj.* [27] சோத்தியநேரம், *sub.* comp. of சோத்தியம், and நேரம், *nom.* to ஆயிற்று. [28] ஆயிற்று, from ஆகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* [29] இப்பொழுது, *adv.* [30] உஞ்ச, from உஞ்சகிறது, *v. infin.* gov. by the *sub.* தேவை. [31] உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [32] கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the *conj.* உம் repeated, with the *infin.* உஞ்ச. [33] உம், *cop. conj.* [34] தேவை, *sub. sing. nom.* i. c. w. *defect. v.* இல்லை. [35] இல்லை, *defect. v.* A. G. S. 80. [36] என்றான், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan[3] shouting forth[4,5] this[1] good news,[2] the whole six,[6] having[8] all[6] quickly[7] arisen,[8] without[11] saying[10] kima,[9] carefully[13] descended[15] into the river.[14]

[1] இந்த, see IV. 1. [2] நன்மையை, from நன்மை, *sub. sing. acc.* gov. by சொல்லி. [3] மடையன், see XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூப்பிட. [4] சொல்லி, VIII. 9, *vin.* i. c. w. மடையன். [5] கூப்பிட, from கூப்பிடுகிறது, *v. infin. absolute*, the in. க doubled, A. G. S. 21. [6] எல்லாரும், *deriv. noun*, A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இறங்கினார்கள், the fin ம் changed to ந, A. G. S. 31. [7] திடீரென்று, *natural word*, with the *connective vin.* என்று, see XIX. 14. [8] எழுந்து, from எழுகிறது, *vin.* i. c. w. எல்லாரும். [9] கிமா, *natural word.* [10] என்பார், from என்கிறது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in appo-sition with எல்லாரும். [11] இன்றி, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle* of *negation.* [12] அற-வரும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லா-ரும். [13] பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. [14] ஆற்றில், XI. 15. [15] இறங்கினார்-கள், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each[11] footstep[12]—which was placed[10] in such a manner, that[9] even[4] the waves[3] which were beaten up[2] by the feet[1] gave forth no[8] sound,[7] as it were[6] *jala-jala*[5]—having taken[16] and lifted[17] (their) legs[13] over[15] the water,[14] and having planted[19] and pressed them down[20] beyond,[18] with hearts beating,[22, 23] as it were *toonookoo,*[21] tripping along,[24] they passed[26] the river.[25]

[1] காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.* [2] அடிபட்ட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp. v.* A. G. S. 107. [3] அலைகள், from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாத. [4] முதலாய், *sub.* முதல், with ஆய், see XII. 11. [5] சலசல, see XIX. 14, the in. ச doubled, A. G. S. 21. [6] என்னும், from என்கிறது, *part. fut.* i. c. w. சத்தம், the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. [7] சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by இடாத. [8] இடாத, from இடுகிறது, *neg. part.* i. c. w. படிக்கு, as a *v.* gov. by the *sub.* அலைகள். [9] படிக்கு, from படி, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. [10] வைத்த, from வைக்கிறது, *past part.* i. c. w. அடிக்கு. [11] ஒவ்வொரு, *adj.* ஒரு re-peated in a distributive sense, A. G. S. 135. [12] அடிக்கு,

om வடி, *sub. sing. dat.* [13] காஉல, see XXIV. 1, *acc.* gov. by எடுத்து, the in. க doubled, A. G. S. 19. [14] தண்ணீர், see XI. 22, *nom.* gov. by the *postposition*, மேல், the in. த doubled, A. G. S. 20. [15] மேல், *postposition*, A. G. S. 147. [16] எடுத்து, from எடுக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [17] தூக்கி, from தூக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood, the in. த doubled, A. G. S. 19. [18] அப்பால், *adv.* A. G. S. 154, the fin. ல் is changed to ற், A. G. S. 36. [19] சேர்த்து, from சேர்க்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [20] உலர்ந்து, from உலர்ந்து கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [21] துறுக் கென, the *natural word* துறுக்கு used *adverbially*, with the *infin.* என, A. G. S. 99. [22] நெஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* பறதக்க. [23] பறதக்க, from பறதக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நெஞ்சம். [24] தாண்டித்தாண்டி, from தாண்டுகிறது, *vin.* repeated i. c. w. அவர்கள், understood, the in. த doubled, A. G. S. 22. [25] நதியை, see IV. 2, *acc.* [26] கடந்துபோனார்கள், *v.* comp. of *vin.* கடந்து, from கடக்கிறது, and போனார் கள், from போகிறது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கள், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,[3] on reaching (or, having reached)[2] the bank,[1] whilst[9] they were jumping about[8] rejoicing[7] in proportion[6] to the sorrow[5] suffered,[4] he named[13] Mōōdan,[12] who

stood[11] in the rear,[10] without including[15] himself,[14] counted[17] the others.[16]

[1] கரை, see III. 20, *nom.* for *acc.* [2] சென்று, see III. 21, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [3] ஏறினவுடனே, comp. of ஏறின, *past part.* from ஏறுகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. [4] பட்ட, from படுகிறது, *past part.* [5] சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* ஆளாக. [6] ஆளாக, *sub.* ஆள், with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. [7] மகிழ்ந்து, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [8] துள்ளிக்கொண்டிருக்கிற, *part.* comp. of *vin.* துள்ளி, from துள்ளுகிறது, *vin.* கொண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது. [9] போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. [10] பிந்தி, from பிந்துகிறது, *vin.* i. c. w. மூடன். [11] நின்று, from நிற்கிறது, *past part.* [12] மூடன், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். [13] என்பவன், see VI. 9. [14] தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ற, A. G. S. 33. [15] கூட்டாமல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. மூடன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. [16] மற்றவர்களை, from மற்றவன், *derivative* from the *adj.* மற்ற, *pl. acc.* [17] எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with மூடன்.

XXVI.

From perceiving,[4] as he counted,[1] only[3] five persons,[2] he gave[17] a cry,[16] saying,[15] "Alas! alas![5] one person[6] is gone[8] with the stream;[7] behold,[9] we remain[13] only[12] five[10] persons,[11] Sir."[14]

[1] எண்ணினவிடத்தில், see XII. 3 and 4. [2] ஐவர், see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினாலே. [3] மாத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [4] கண்டதினால், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by கூடன், understood. [5] உப்பப்பா வப்பப்பா, *interj.* repeated. [6] ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to போனானே. [7] ஆற்றோடே, see IV. 12, *sub. s. abl.* [8] போனானே, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the *particle* ஏ *emphatic.* [9] இதோ, *interj.* [10] ஐந்து, *num. adj.* [11] பேர், *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. [12] மாத்திரம், see XXVI. 3, the final ம் might have been dropped, according to A. G. S. 32. [13] நிற்கிறோம், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. [14] ஐயா, see XX. 25. [15] என்று, see II. 1. [16] உபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இட்டான். [17] இட்டான், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed[3] them all[1] in order,[2] the Gooroo[8] himself,[9] on examining[11] the account[10] two[4] times,[5] (or) three[6] times,[7] since he[17] always[12] added[16] the account,[15] omitting[14] himself,[13] pronounced,[20] "We remain but[19] five persons."[18]

[1] எல்லாரையும், see XXIII.
நிறுத்தி. [2] வரிசையாய், sub. வரி
ஆய், see XII. 11. [3] நிறுத்தி, see XI. 32, i
[4] ஒரு, num. adj. A. G. P. 3 of S. 134. [5] மூ
sing. for pl. nom. implying time. [6] மூ, num. ad
P. 4 of S. 134. [7] மூன்று, see XXVII. 5. [8] கு
I. 4, nom. to என்றார். [9] தானே, see XI. 8, nom
apposition with the sub. குரு. [10] கணக்கு, sub. s
nom. for acc. [11] பார்க்க, from பார்க்கிறது, inf
or vin. of the pres. here used for vin. of the past, i. c. w.
குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. [12] எப்போதும், adv. A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. [13] தன்னை, see XXV. 14. [14] நிக்கி, from நிக்கிறது, vin. i. c. w. குரு. [15] கணக்கு, see XXVII. 10, nom. for acc. in. க doubled, A. G. S. 21. [16] எற்றின, from எற்றுகிறது, past part. i. c. w. படியினால். [17] படியினால், from படி, sub. sing. c. abl. A. G. P. 3 of S. 153. [18] ஐவர், see XXVI. 2, pl. nom. in apposition with நாம், understood. [19] மாத்திரம்நிற்கிறோம், see XXVI. 12 and 13. [20] என்றார், see VI. 41, hon.

XXVIII.

Thus,[1] as[8] each[2] leaving out[4] (and) omitting[5] himself,[3] added together[8] only[7] the others,[6] that[11] the river[10] had swallowed[11] one,[9] became[15] a certainty[14] among[13] them.[12]

[1] அப்படி, adv. A. G. P. 4 of S. 153. [2] அவனவன், see VIII. 8. [3] தன்னை, see XXV. 14. [4] விட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவனவன். [5] ஒழிந்து, from

...*n.* i. c. w. வலளலன். [6]வலர்
...II. 13, *acc.* gov. by கூடினதினாலே.
...ரம், see XXVI. 3. [8]கூடினதினாலே,
கூடினது, *past verbal pagh. neut.* from கூட்
...து, as a *v.* gov. by வலளலன். [9]ஒருத்
..., from ஒருத்தன், *num. deriv,* A. G. P. 1 of S. 136,
... gov. by நெருங்கினது. [10]ஆறு, see IV. 12,
... [11]நெருங்கினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
...*gh.* as a *v.* agreeing with ஆறு, as a *noun, nom.* subject
...o the *sub. v.* ஆயிற்று. [12]தங்களுக்கு, see XI. 28,
dat. gov. by the *postposition,* உள்ளே. [13]உள்ளே,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. [14]நிச்சயம், *sub. nom.* attribute to the *sub. v.* ஆயிற்று. [15]ஆயிற்று,
see XXII. 28.

XXIX.

Upon this[1] bewailing,[4] as it were *koo-koo,*[3] (and) weeping,[6] as it were *gho,*[5] among[8] themselves,[7] one[9] embracing[11] another,[10] they[2] exclaimed,[81] "O cruel[12] river:[13] more obdurate[15] than a block,[14] more fierce[17] than a tiger;[16] wretch,[29] hast thou not feared,[28] even a little,[27] to swallow[26] the disciple[25] of the Gooroo Paramārtan,[24] who is saluted,[19] respected,[20] worshipped[21] and praised[22, 23] from the beginning to the end of the world?[18] Is there[33] such a[31] mighty[32] heart[33] to you,[30] son[36] of a black[34] block,[35] offspring[39] of a cruel[37] tiger?[38] Shalt thou[40] exist[42] in a future world;[41] hereafter[43] shalt thou roll along[46, 47] cool[44] water?[45] May thy[48] source[49] be totally[50] dried up[51] and scorched![52] may the glare[56] dart[57] upon the sand[55] of thy bed![53, 54] may fire[60] devour[61] thy[58] waves![59] may thy[62] meadows[63] be parched[64] and withered![65] may thy[66] depths[67] be filled[69] with thorns![68] Here-

after,[70] without[72] moisture,[71] without[74] coolness,[73] without[78] a vestige[77] of the place[76] where thou didst exist,[75] mayest thou be consumed away."[79, 80]

[1] உதுக்கு, see VII. 1. [2] உவர்கள், see XIII. 13, *nom.* to என்றார்கள். [3] கூகூவென்று, a *natural word*, with என்று, see XIX. 14. [4] உலறி, from உலறுகிறது, *vin.* i. c. w. உவர்கள். [5] கோவென்று, see XXIX. 3. [6] உழுது, from உழுகிறது, *vin.* i. c. w. உவர்கள். [7] தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh.* gov. by the *postposition*, உள், the fin. ம் doubled, A. G. S. 16. [8] உள், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the fin. ள் is doubled, A. G. S. 16. [9] ஒருவன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டிக் கொண்டு. [10] ஒருவனை, *acc.* [11] கட்டிக்கொண்டு, comp. of *vin.* கட்டி, from கட்டுகிறது, and கொண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருவன். [12] நெடுட்டூர, *adj.* [13] நதியே, see IV. 2, *voc.* [14] கறட்டினும், from கறடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [15] கடிதே, from கடுமை, *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* [16] புலியினும், from புலி, see XXIX. 14. [17] கொடிதே, from கொடுமை, see XXIX. 15. [18] லோகாத்தியந்தம், *sub.* used *adverbially.* [19] வணங்கி, *vin.* from வணங்கிறது. [20] வாழ்த்தி, *vin.* from வாழ்த்துகிறது. [21] பணிந்து, *vin.* from பணிகிறது, the in. ப doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* புகழப்படும். [22,23] புகழப்படும், *fut. part. passive voice,* comp. of புகழ, *infin.* from புகழுகிறது, and படும், *fut. part.* from படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமார்த்தகுருவன், the in. ப doubled, A. G. S. 22. [24] பரமார்த்தகுருவன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீஷனை. [25] சீஷனை, see III. 5, *sing. acc.* [26] வழுங்க, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதே போனாயோ. [27] சற்றும், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. [28] அஞ்சாதே போனாயோ, *neg. v.* comp. of *neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v.* போனாயோ, from போகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the *particle* ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. [29] அடா, *interj.* [30] உனக்கு, from from நீ, *pers. pron. sing. dat.* [31] அத்தனை, *adj.* [32] பெரிய, *adj.* [33] நெஞ்சோ, *sub.* நெஞ்சு, with the *part.* of *interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. [34] கரும், from கருமை, *adj.* the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [35] கறட்டு, from கறடு, *vett. togh.* i. c. w. மகனே. [36] மகனே, from மகன், *sub. sing. voc.* [37] கொடும, from கொடுமை, *adj.* [38] வேங்கை, *sub. vett.* i. c. w. பிறப்பே. [39] பிறப்பே, from பிறப்பு, *sub. sing. voc.* [40] நீ, see XXIX. 30, *nom.* to ஆவாயோ. [41] இஹலோகத்தில், from இஹலோகம், *sub. sing. l. abl.* [42] ஆவாயோ, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle* of *interrog.* ஓ is added. [43] இஹ, *adv.* [44] குறும், from குறுமை, *adj.* [45] புனலை, from புனல், *sub. sing. acc.* [46] உருட்டு, from உருட்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நீ, understood.

[47] போவாயோ, from போகிறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. [48] உடன், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. ஊற்று, the fin. ன doubled, A. G. S. 16. [49] ஊற்று, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. [50] முழுதும், *adv.* [51] வற்றி, from வற்றுகிறது, *vin.* i. c. w. ஊற்று. [52] காய, from காய்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with ஊற்று, the in. க doubled, A. G. S. 21. [53] உடன், see XXIX. 48. [54] அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலிலே. [55] மணலிலே, from மணல், *l. abl.* [56] கானல், *sub. nom.* see XXIX. 49. [57] பாய, *infin.* from பாய்கிறது. [58] உடன். [59] அலைகளை, see XXIV. 3, *pl. acc.* [60] அக்கினி, *sub. nom.* [61] மேய, *infin.* from மேய்கிறது. [62] உடன். [63] வயறு, *sub. sing.* [64] அழன்று, from அழலுகிறது, *vin.* i. c. w. வயறு. [65] வறள, *infin.* from வறளுகிறது. [66] உடன். [67] பள்ளம், *sub. nom.* [68] முள்ளாலே, from முள்ளு, *c. abl.* [69] நிரம்ப, *infin.* from நிரம்புகிறது. [70] இனி, see XXIX. 43. [71] ஈரம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன்றி. [72] இன்றி, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. [73] குளுமை, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. [74] இன்றி, see XXIX. 72. [75] நின்ற, see XXV. 11. [76] இடத்து, see XII. 4, *vett. togh.* [77] அடையாளம், *sub. nom.* [78] இன்றி. [79] வேந்து, from வேகிறது, *vin.* i. c. w. நீ, understood. [80] கிடக்க, from கிடக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நீ, understood. [81] என்னர்கள், see VI. 41. *pl.* agreeing with அவர்கள்.

XXX.

Thus[1] did they chatter[8] all sorts of[2] abuse and railing,[3] stretching forth[5] (their) hands[4] and cracking[7] (their) fingers.[6]

[1] இப்படி, see XVIII. 1. [2] பற்பல, see IX. 7. [3] வசையுந்திட்டுங், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by பிதற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள்; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. [4] கை, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* [5] நெறித்து, from நெறிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [6] விரல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* [7] முறுக்கி, *vin.* from முறுக்கிறது, i. c. w. அவர்கள், understood. [8] பிதற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள், *v.* comp. of *vin.* பிதற்றி, from பிதற்றுகிறது, *vin.* கொண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,[1] from hasty[2] stupidity,[3] no one knew,[11, 12] up to[5] that time,[4] that[10] such a one[9] among them[6] had gone[8] with the river,[7] nor enquired[16] as to[15] who[14] that[13] (person might be).

[1] இருந்தும், from இருக்கிறது, *conjunctive mood,* with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. [2] பதறின, from பதறுகிறது, *past part.* [3] மடைச்சத்தனத்தினால், from மடைச்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as மடைச்சன், "a fool," மடைச்சத்தனம், "folly:" also, like the English affix *ness,* it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சின்ன, "little *or* mean," சின்னத்தனம், "littleness *or* meanness." [4] அந்நேரம், *sub.* comp. of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. [5] மட்டும், *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. [6] தங்களுக்குள், see XXVIII. 12 and 13, the fin. ள் doubled, A. G. S. 16. [7] ஆற்றேடே, see XXVI. 7. [8] போனவன், from போகிறது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. [9] இன்னான், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. [10] என்று, see II. 1. [11] ஒருவன், see XXVI. 6. [12] அறியவுமில்லை, *def. v.* இல்லை, used with the *infin.* அறிய, from அறிகிறது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense, person, gender* or *number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. [13] அவன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. [14] எவன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. [15] என்று, see II. 1. [16] விசாரிக்கவுமில்லை, from விசாரிக்கிறது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,[1] one,[4] a sensible person,[3] who was a traveller,[2] approaching[5] and feeling compassion,[6] asked[15] thus:[14] "How![7] Sir,[8] how![9] what[12] (is) the misfortune[11] which has happened?[10] say (ye).[13]

[1]உத்தலைவாயிலே, from உத்தலைவாய், comp. of the *ind.* letter உ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தலைவாய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. [2]வழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* வழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. [3]பத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேட்டான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. [4]ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with பத்திமான் [5]சென்று, see XXV. 2, i. c. w. பத்திமான். [6]மனதிரங்கி, from மனதிரங்குகிறது, *nominal v.* comp. of *sub.* மனது, and *v.* இரங்குகிறது, *vin.* i. c. w. பத்திமான். [7]ஏது, *adv.* [8]ஐயா, see XX. 25. [9]ஏது, *adv.* [10]வந்த, see III. 12, *past part.* [11]துரீதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. [12]என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. [13]சொல்லுங்கோள், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. [14]என்று, see II. 1. [15]கேட்டான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with பத்திமான்.

XXXIII.

And as they related[1,4] in order[2] what had happened,[3] he[5] perfectly[8] perceiving[9] their[6] folly,[7] said,[30] "All[12] that hath taken place[11] heretofore[10] hath happened;[13] if[19] ye[14] will make[18] me[15] a suitable[16] recompense,[17] there is[26] power[25] to me[24] to call[23] hither[22] him who is gone[21] with the river;[20] rest assured,[29] (I am) very[27] learned in arts.[28]

[1]அவர்களும், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சொல்ல, the *cop. conj.* உம் is added.

[2] ஒழுங்குபட, the *sub.* ஒழுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96. [3] நடந்ததை, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. [4] சொல்ல, see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கள், the in. ச doubled, A. G. S. 20. [5] அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்றான். [6] இவர்கள், see XX. 3, *vett.* i. c. w. the following word. [7] மிலேச்சத்தனத்தை, see XXXI. 3, *acc.* gov. by கண்டுகொண்டு. [8] நன்றாய், see XII. 11. [9] கண்டுகொண்டு, comp. of *vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin.* i. c. w. அவன். [10] முன், *adv.* the fin. ன் doubled, A. G. S. 16. [11] ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆயிற்று. [12] எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. [13] ஆயிற்று, XXII. 28. [14] நீங்கள், see XXIX. 40, *pl. nom.* to செய்வீர்கள். [15] எனக்கு, see VI. 22, *dat.* [16] ஒத்த, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* [17] வெகுமானத்தை, from வெகுமானம், *sub. sing. acc.* [18] செய்வீர்கள், see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கள், the in. ச doubled, A. G. S. 20. [19] ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive* form of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. [20] ஆற்றேடே, see XXVI. 7. [21] போனவனை, see XXXI. 8, *acc.* gov. by அழைப்பிக்க. [22] இங்கே, *adv.* [23] அழைப்பிக்க, from அழைப்பிக்கிறது, *v. infin.* gov. by திராணியுண்டு. [24] எனக்கு, see XXXIII. 15, gov. by உண்டு, see XV. 2. [25] திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the in. த doubled, A. G. S. 19. [26] உண்டு, from the root

உளா, *v. def.* [27] வெகு, *adj.* [28] லக்ஷதபடித்தவன், comp. of the *sub.* லக்ஷத, and படித்தவன், *past verbal pagh. masc.* from படிக்கிறது, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood. [29] ஆக்கும், see **X.** 5. [30] என்றன், see **XVII.** 24.

XXXIV.

To that,[1] the Gooroo[2] rejoicing,[3] replied,[13] "If[6] thou[4] wilt do[6] thus,[5] we will give[12] thee[11] forty-five[9] fanams,[10] which were kept[8] for the journey."[7]

[1] அதுக்கு, see VII. 1. [2] குருவானவர், *nom.* to the *v.* என்றார், see VII. 2. [3] சந்தோஷப்பட்டு, see **XIII.** 14, *vin.* i. c. w. குருவானவர். [4] நீய், see **XXIX.** 40, *nom.* to the *conjunctive* form செய்தால். [5] இப்படி, see **XVIII.** 1. [6] செய்தால், see II. 4, *conjunctive* form, A. G. P. 1 of S. 91. [7] வழிக்கு, see III. 8, *dat.* [8] வைத்திருந்த, *part.* comp. of *vin.* வைத்து, from வைக்கிறது, and the *past part.* இருந்த, from இருக்கிறது, i. c. w. பணம். [9] நாற்பத்தஞ்சு, *num. adj.* [10] பணமும், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* gov. by தருவோம்; *neuter nouns* are always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when preceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote totality. [11] உனக்கே, see **XXIX.** 30, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. [12] தருவோம், from தருகிறது, *v. fut.* 1*st pers. pl.* A. G. S. 110, the in. த doubled, A. G. S. 18. [13] என்றார், see **XXVII.** 20.

XXXV.

And[2] he,[1] brandishing[5] a stick[4] which he bore in (his) hand,[3] said,[29] "In this[6] to be sure[7] this[8] art[9] is contained;[10] if[24] ye,[11] having placed yourselves[13] in a row,[12] on receiving[19] by this[14] stick[15] a[17] blow[18] upon the back,[16] each[20] telling[23] his[21] name,[22] will continue counting,[24] I will cause[28] all six persons[25] to be arrived[27] here."[26]

[1] அவன், see XXXIII. 5. [2] உம், cop. conj. the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. [3] ஒகயலேந்தின, see V. 7 and 8. [4] தடியை, from தடி, sub. sing. acc. [5] ஏந்தி, from ஏந்துகிறது, vin. i. c. w. அவன். [6] இதிலே, see XX. 1, l. abl. [7] உக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. [8] இந்த, see IV. 1. [9] வித்தை, sub. sing. nom. to அடங்கியிருக்குது. [10] அடங்கியிருக்குது, comp. of the vin. அடங்கி, from அடங்குகிறது, and the sub. v. pres. 3rd pers. neut. [11] நீங்கள், see XXXIII. 14. [12] நிரைநிரையாய், sub. நிரை repeated, with the vin. ஆய், see XII. 11. [13] இருந்து, from இருக்கிறது, vin. i. c. w. நீங்கள். [14] இந்த, see IV. 1. [15] தடியால், see XXXV. 4, c. abl. the in. த doubled, A. G. S. 24. [16] முதுகில், from முதுகு, sub. sing. l. abl. [17] ஓர், see III. 18. [18] அடி, sub. sing. nom. for acc. gov. by படவே. [19] படவே, from படுகிறது, v. infin. placed absolutely with நீங்கள், the particle ஏ is added for the sake of emphasis. [20] அவனவனே, see VIII. 8, nom. to the conjunctive form எண்ணிக்கொண்டுபோதால். [21] தன், see XI. 10, the in. த changed to ம, A. G. S. 33. [22] பெயரை, from பெயர், sub. sing. acc. [23] சொல்லி, see

XXIII. 4, i. c. w. அவனவன், the in. ச doubled, A. G. S. 20. [24] எண்ணிக்கொண்டுவந்தால், *v.* comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கொண்டு, and the *conjunctive* form வந்தால், from வருகிறது, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp. v.* கொண்டுவருகிறது added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. [25] அறுவரும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* வந்திருக்க. [26] இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. [27] வந்திருக்க, *v. infin.* comp. of *vin.* வந்து, see III. 12, and the *infin.* of the *sub. v.* gov. by அறுவரும். [28] பண்ணுவேன், from பண்ணுகிறது, *v. fut.* 1*st pers. sing.* the in. ப doubled, A. G. S. 22. [29] என்றான், see XVII. 24, agrees with அவன்.

XXXVI.

Having placed[3] them[2] thus;[1] first[4] planting[10] a blow[9] whack![8] upon[7] the Gooroo's[5] back,[6] and[12] he[11] saying,[17] "Holloa![13] I,[14] myself,[15] the Gooroo;"[16] he[18] pronounced,[20] one.[19]*

[1] இப்படி, *adv.* see XVIII. 1. [2] அவர்களை, see XXVIII. 6. [3] நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. அவன், understood. [4] முந்தி முந்தி, from முந்துகிறது, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. [5] குருவின், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. முதுகின், the in. க doubled, A. G. S. 21. [6] முது

---

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கள், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. [7] மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. [8] பலக்க, *a natural word.* [9] ஓடி, see XXXV. 17 and 18. [10] போட, from போடுகிறது, *infin.* placed absolutely with the *pron.* அவன், understood. [11] அவர், see XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* என்ன. [12] உம், *cop. conj.* [13] அப்பாடா, *interj.* [14] நான், see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. [15] தான், see VI. 40, the in. த changed to ற, A. G. S. 33. [16] ஆறு, see XXVII. 8, in apposition with நான். [17] என்ன, from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர். [18] அவன், see XXXV. 1. [19] ஒன்று, *noun* of *number*, used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. [20] என்றான், see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,[1] he[2] striking[6] all[3] a[4] stroke,[5] and they,[7] separately,[10] both[12] pronouncing[11] their[8] names[9] and[15] adding[14] the account,[13] they agreed[21] in perceiving,[20] that[19] even one[18] was not missing[19] of the six[16] persons.[17]

[1] இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* [2] இவன், see V. 2, placed absolutely with the *infin.* வீசவே. [3] எல்லாரையும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by வீசவே. [4] ஒரு, *num. adj.* [5] வீச்சு, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by வீசவே, which therefore virtually governs two *accusatives*, A. G. S. 48. [6] வீசவே, from வீசுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ added (with the usual rules of orthography) appears to be expletive. [7] அவர்களும், see XXXIII. 1, the fin.

ம் changed to ங, A. G. S. 31. [8] தங்கள், see XI. 28, *vett. togh.* i. c. w. பேயர். [9] பேயர், see XXXV. 22, *nom. for acc.* gov. by உச்சரிக்க. [10] வேறுவேறாக, *adj.* வேறு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. [11] உச்சரிக்க, from உச்சரிக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கள். [12] உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ங, A. G. S. 31. [13] கணக்கு, see XXVII. 10. [14] எற்ற, from எற்றுகிறது, *infin.* coupled with உச்சரிக்க, by the *conj.* உம், repeated. [15] உம், see XXXVII. 12. [16] ஆறு, *num. adj.* [17] பேயரால், see XXXV. 22, *l. abl.* [18] ஒருவனும், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* இறையாமல்நிற்க; the *particle* உம் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ம் changed to ங, A. G. S. 31. [19] இறையாமல்நிற்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* இறையாமல், from இறைகிறது, and the *infin.* நிற்க, from நிற்கிறது, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, gov. by ஒருவனும்; the fin. ல் and in. ந might have coalesced and become ண: thus, இறையாமணிற்க, A. G. S. 37. [20] கண்டு, see VI. 7, i. c. w. அவர்கள், understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. [21] ஒத்துக்கொண்டார்கள், *v.* comp. of *vin.* ஒத்து, from ஒக்கிறது, and கொண்டார்கள், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கள், understood.

XXXVIII.

Wherefore[1] being astonished,[2] greatly[5] praising[6] the divine conjurer[4] who had come,[3] (and) giving (him)[9] the stipulated[7] money,[8] (they) went away.[10]

[1] ஆகையால், *c. abl.* of ஆகை, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117. [2] அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [3] வந்த, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவஸத்தைக்காரரை. [4] தேவஸத்தைக்காரரை, from தேவஸத்தைக்காரன், comp. of தேவன், and ஸத்தைக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* ஸத்தை, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by ஸ்துதிக்க. [5] மிகவும், from மிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially.* [6] ஸ்துதித்து, from ஸ்துதிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கள், understood. [7] சொன்ன, see XXIII. 4, *past part.* the in. ச doubled, A. G. S. 19. [8] பணத்தை, see XXXIV. 10, *sing. acc.* [9] கொடுத்துவிட்டு, comp. of *vin.* கொடுத்து, from கொடுக்கிறது, and *vin.* விட்டு, from விடுகிறது, *comp. vin.* in which the *vin.* விட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கள், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. [10] போனார்கள், see XXIV. 26, agrees with அவர்கள், understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

J. HADDON, PRINTER, FINSBURY